

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΛΟΟΒΕΡΟΙΑΣ
 60px
 3506/63
 7
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

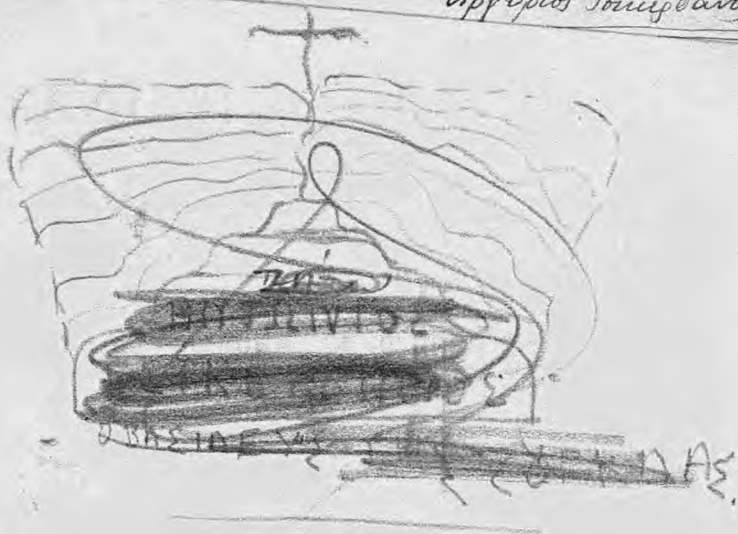

Handwritten notes in Greek and Arabic script.

Handwritten text enclosed in a large, irregular loop, possibly a signature or a specific note.

ΔΗΜΟΣΙΑ

HOMERI CARMINA

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM EXPRESSA

.. CURANTE

GUILIELMO DINDORFIO.

VOL. I. PARS I.

ILIADIS I—XII.

EDITIO QUARTA CORRECTOR.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIII.

Αρχαία Γραμματεία

HOMERI ILIAS

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF.

PARS I.

EDITIO QUARTA CORRECTOR.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIII.

1883

Αρχαία Γραμματεία Εθνική Βιβλιοθήκη Βερολίνου
Αρ. Ελ. 3506

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

PRAEFATIO

EDITIONIS QUARTAE.

Carmina Homeri quum ante hos triginta annos primum ederem, nihil aliud mihi propositum erat quam ut accurate impressa exhiberem, Wolfii potissimum recensionem secutus, non quod omni ex parte probanda videretur, sed quod ea ejus erat tum temporis in scholis et academiis auctoritas ut ne consultum quidem videretur multa novari in editione iisdem destinata usibus. Verum quum postero tempore diligentius pervestigatis lectionis Homericæ fontibus et novis etiam apertis plurima aliter quam Wolfius fecisset instituenda fuisse quum ab aliis tum ab me ipso intellectum esset, non committendum putavi ut, quum hæc editio iterum iterumque imprimenda esset, Wolfii repeterem recensionem. Ita factum est ut non solum tertia, sed magis etiam quarta hæc editio valde dissimilis evaderet editionibus meis duabus primis propiusque accederet ad recensionem Aristarchi, quatenus eam ex grammaticorum excerptis, copiosis in Iliade, valde jejunis in Odyssea, cognitam habemus. Quanquam ne hanc quidem per omnia sequi licuit. Nam etsi Aristarchus non solum ingenio, doctrina artisque criticae facultate, sed etiam subtili sermonis Homericæ cognitione grammaticos ceteros omnes longe superavit, quod Carolus Lehrs in libro de Aristarchi studiis Homericis praeclare

ostendit, tamen in ea quae tum erat horum studiorum conditione fieri non poterat quin multa vel ab aliis accepta probaret vel ipse proponeret quae hodie, arte critica perfectioribus quam quibus Graeci veteres utebantur legibus adstricta, improbanda sunt. Quo factum est ut lectiones vel ex utraque vel ex alterutra Aristarchi editione ab scholiastis memoratas locis repudiandas esse judicaverim circiter ducentis et quinquaginta in Iliade, quinquaginta in Odyssea, non computatis augmenti vel additi vel omissi exemplis similibusque rebus ad orthographiam et dialectum spectantibus, omissisque versuum plurimorum ἀθετήσεις, quae non ubique constat utrum ab Aristarcho an ab aliis criticis propositae sint. Ceterum non nego inter lectiones Aristarchi ab me rejectas plures esse de quibus alii aliter sentire possint. Praeterea, ne injuria fiat Aristarcho, meminisse oportet grammaticos quibus Aristarchi lectionum notitiam debemus saepe parum accuratos fuisse, auctumque malum ab librariis esse, qui in grammaticorum notationibus multa vel perverterunt, etiam nominibus criticorum veterum non raro inter se permutatis, vel corruerunt. Qualia vitia plurima etsi ab viris doctis recte sunt animadversa, vereor tamen ne alia adhuc lateant et Aristarcho aliisque veteribus criticis passim tribuantur quae nunquam iis in mentem venerunt: de quo alius mihi locus erit plura dicendi.

In orthographia et dialecto etsi ipsis quoque multa rectius quam antea scripta exhibui, tamen si omnia quae inde ab antiquissimis temporibus partim grammaticorum partim librariorum vel iudicio perverso vel inconstantia vel negligentia peccata sunt ad saniolem rationem revocare suscepissem, vereor ut multorum gratiam initurus fuisset in eo qui adhuc est illarum quaestionum statu virorumque doctorum de rebus plurimis dissensu. Nam etsi de dialecto et orthographia carminum Homericorum multa inde ab Aristarcho, qui hoc quoque in genere plerumque rectiore quam alii iudicio usus est, usque ad nostra tempora ab eruditissimis grammaticis docte intelligenterque observata sunt, multum tamen abest ut quaestiones illas

universas ita pertractatas habeamus ut quid veteribus poetis placuerit, quid grammatici finxerint aut librarii modo consilio modo casu commiserint, clare ubique perspiciatur. Quo si quando perventum fuerit, de rebus multis aliter quam nunc fit iudicandum esse apparebit cavendumque ne grammaticis veteribus plus quam merentur auctoritatis tribuatur. Qui quum saepissime inter se ipsi dissentiant falsarumque opinionum commenta modo probent modo redarguant, nobis quoque qui hodie vivimus arteque grammatica ad perfectionem multo maiorem adducta utimur dissentire ab illis licebit ubi iudicio non recto usi esse videantur. Quam libertatem quum aliis in rebus tum in formis pronominum *ἡμῖν* et *ὕμῖν* mihi sumsi, quas grammatici veteres sic distinxerunt ut *ἡμῖν* et *ὕμῖν* orthotonumena, *ἡμιν* vero et *ὕμιν* vel, ubi syllabae alteri brevi locus esset, *ἡμιν* et *ὕμιν* enclitica essent: quam doctrinam post alios exposuit Lehrsius in Quaestionibus Epicis p. 123. 124. Ego vero spreta inani subtilitate veterum magistrorum, quorum nonnulli eo usque perversitatis processerunt ut encliticum adeo αὐτόν comminiscerentur (Il. 12, 204. κόψε γάρ αὐτόν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δεξιήν), *ἡμῖν* et *ὕμῖν* servari ubi metram spondeum vel postulare vel admitteret, ὀξύτόνως vero scripsi ubi trochaei mensura opus esset, at *ἀμῖν* et *ὕμῖν* Dorienses dixerunt, velut Il. 17, 415. 417.

ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἡμῖν ἐὺκλεές ἀπονέεσθαι. —

πάσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κερδιον εἴη.

eandemque legem in poetis scenicis, libertate illa rarius usis, sum secutus, de quibus dixi ad Aristoph. Av. v. 386. Non magis probandum quod grammatici etiam genitivis *ἡμῶν* *ἡμέων* et *ὕμῶν* *ὕμέων* enclisin adhiberi voluerunt retracto accentu *ἡμῶν* *ἡμεῶν* et *ὕμῶν* *ὕμεῶν* uno alteroque loco scribendis pariterque accusativo *ἡμᾶς* *ὕμᾶς* vel *ἡμας* *ὕμας* pro vulgari *ἡμᾶς* *ὕμᾶς*, vel Ionico *ἡμέας* *ὕμέας*, quo epici etiam dissyllabo utuntur, velut Il. 13, 114. *ἡμέας γ' οὐ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο*. Accusativi syllabae alterius correptae unum in tota Graecorum poesi exemplum exstat, apud Homerum Odyss. 16, 372.

Τηλεμάχῳ, μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ ὄλω —.

agnitum ab Apollonio in libro de pronomine p. 387. τὸ „μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι“ Ἰώνων ἔθει φασὶ συνεστάλθαι κατὰ τὴν ἀπόλυτον σημασίαν. Qui duobus modis erravit. Nam neque Iones ἡμᾶς dixerunt, sed in prosa pariter atque poesi una constanter usi sunt forma ἡμέας, nec si ἡμᾶς (nam sic scribendum foret) pro usitato epicis ἡμέας dixit Homerus, hoc propter enclisin fecit, sed literam ε metro incommodam eiecit, quemadmodum semel σφᾶς pro σφέας dixit Il. 5, 567.

μή τι πάθῃ, μέγα δὲ σφας ἀποσφῆλειε πόνοιο,
quod imitatus est Parmenides apud Sextum Emp. p. 393.

καὶ σφας ὑπέρθυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λάϊνος οὐδός.
nisi in versu illo Homeri ἡμᾶς ὑπεκφύγοι ab vetere interpolatore positum est pro ἄμας ὑπεκφύγοι, quod fortasse scripserat poeta cum hiatu non minus excusabili quam Il. 3, 442.

οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὦδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυπεν,
et quae sunt alia plurima huiusmodi in carminibus Homericis, passim oblitterata in libris vulgatis, velut Il. 8, 378.

γηθήσει προφανέισα ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας,
ubi Aristarchi scriptura restituenda erat προφανέντε ἀνὰ — cum hiatu, eo magis probanda quod numeri dualis terminatio illa feminina ne usitata quidem Graecis veteribus fuisse videtur, de quo dixit Cobetus in Variis Lectionibus p. 70. et in Addendis. Ceterum quum ἡμᾶς ὑπεκφύγοι unicum esse dicerem correpti accusativi exemplum, non me fugerat fuisse qui idem Sophoclis versui Philoct. 222, inferrent, unico in tot quae vel integrae supersunt vel quarum fragmenta habemus poetarum scenicorum fabulis exemplo,

ποίας πάτρας ἂν ὑμᾶς ἢ γένους ποτέ —,
ubi codex Laurentianus A. alique nonnulli ὑμᾶς violato metro, ceteri ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτέ, salvo quidem metro, sed ter repetita terminatione ας, quam facillime vitari posse non credo fugisse Sophoclem et ne Triclinium quidem fugit, qui quum ipse quoque in libro suo scriptum vidisset ποίας πάτρας ἂν ὑμᾶς ἢ γένους ποτέ, transposito ὑμᾶς scripsit

ποίας πάτρας ἂν ἢ γένους ὑμᾶς ποτέ.

Verum haec quoque parum subtilis correctio est. Nam et ὑμᾶς longius quam opus erat ab initio sententiae remotum est nec quidquam caussae erat cur versum in tres partes aequales divisum faceret poeta

ποίας πάτρας | ἂν ἢ γένους | ὑμᾶς ποτέ,
quum in promptu esset numeris multo elegantioribus scribere

ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἢ γένους ποτέ,
ut in Antigoniae v. 569. non scripsit quod in libris legitur, etiam sono ingrato,

ἀρώσιμοι | γὰρ χιτέρων | εἰσὶν γυῖαι,
sed quod ego restitui,

ἀρώσιμοι γὰρ εἰσι χιτέρων γυῖαι.

Nomen autem πατρίδος eadem in sede trimetri tribus aliis in locis collocavit, Oed. R. 641. 825. Oed. Col. 428.

ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτείνει λαβῶν.

μηδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ.

οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον.

Hoc igitur Philoctetae quoque versui restituendum est nec mirandum πατρίδος, quum aut post ποίας trajectum in textu aut suppletum in margine esset, in formam iambicam πάτρας esse mutatum, quae duo nomina etiam alibi interdum permutata ab librariis sunt. Aliud correpti pronominis ὑμᾶς exemplum olim lectum apud Theognidem 1104.

καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὕμᾶς ὀλεῖ,
in aliis libris ὑμᾶς scriptum, nunc rectae cessit scripturae ex codice vetustissimo restitutae ὕμῃ ἀπολεῖ. Orpheo denique in Argonauticis 819., cui barbarum istud ὕμᾶς Schneiderus intulit pro eo quod in libris est,

φράζετον οἵτινες ἔστὲ, τί δὲ χρέος ὑμᾶς ἱκάνει
ἐκ ποθεν ἔλδομένοισι etc.

neque ὕμᾶς nec cum Gesnero ὕμῃν restituendum, sed ὕμῖν, inter quas formas etiam apud Homerum libri ita variant ut facile appareat nec grammaticos nec librarios cognitum habuisse quibus legibus formarum pronominis Aeolicarum usus in poesi epica regatur. Quamobrem operae pretium erit de his quoque breviter dici. Earum prima

est ἄμμες et ὕμμες, qua poetae epici interdum — neque enim frequentia sunt exempla — usi sunt ubi metrum formam vulgarem ἡμεῖς et υμεῖς excluderet, velut ἄμμες apud Hom. Il. 21, 432.

τῷ κεν δὴ παλαι ἄμμες ἐπανσάμεθα πολέμοιο.
Od. 9, 302.

αὐτοῦ γὰρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον.
et ib. 321. 22, 55. Hesiod. Sc. Herc. 87., nusquam apud Apollonium; et ὕμμες Il. 1, 274.

ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
et ib. 335. 23, 469. Od. 21, 231., nusquam apud Hesiodum, semel apud Apollonium 4, 195., frustra illatum Homero in fine versuum Il. 14, 481. 24, 242., sed relinquendum Luciano Sympos. c. 41.

ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τοῦτον θαλαμῆϊον ὕμνον —,
qui verae rationis, ut videtur, ignarus ἄμμες non alia de causa scripsit quam quod magis poeticum esse crederet quam ἡμεῖς. Secunda forma est ἄμμε et ὕμμε pro ἡμᾶς et ὑμᾶς (vel ἡμέας ὑμέας) posita postulante metro ab Homero locis prope viginti, velut Il. 1, 59.

Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὄλω —,
23, 412.

ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὀξεί χαλκῷ
et cum elisione Il. 11, 781.

ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὕμ' ἅμ' ἔπεσθαι.
apud Theognidem 1273.

ἄμμε δ' ἀνέψνξας μικρὸν χρόνον etc.
et ὕμμε 1104, de quo loco supra dicebam. Tertia forma est dativi ἄμμι et ὕμμι, ab Homero circiter triginta in locis, ab Hesiodo semel, ab Apollonio aliisque non raro usurpata ubi metrum neque ἡμῖν ὑμῖν neque ἡμῖν ὑμῖν ferebat, velut Il. 1, 384.

πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις —,
6, 77.

Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνοσ' ὕμμι μάλιστα —
et cum elisione, velut Il. 7, 76.

ᾧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἅμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω.
10, 551.

ἀλλὰ τὸν ὕμνόν ὅτω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα.

Et haec quidem omnia nihil dubitationis habent. Tanto magis suspecta sunt ἄμμιν et ὕμμιν, quae paucis in locis Homeri et passim apud alios reperiuntur, etsi non erat cur poetae epici, quum saepissime ἡμῖν et ὑμῖν dicerent ubi trochaeco opus esset, paucis quibusdam in locis ad Aeolica illa ἄμμιν et ὕμμιν sine ulla ratione confugerent, aut, quod ineptius etiam est, ἄμμιν et ὕμμιν scriberent ubi syllaba altera correpta ne opus quidem esset, sed metrum vulgarem ferret formam ἡμῖν et ὑμῖν, velut Il. 10, 70.

ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ ποινεώμεθα· ὧδέ που ἄμμιν —
et 380.

τῶν κ' ὕμμιν χαρίζαιτο πατὴρ ἀπερσεῖσι ἄποινα,
13, 379.

Ἄργεος ἐξαγαγόντες ὀπιέμεν· εἴ κε σὺν ἄμμιν —,
Od. 11, 340.

οὕτω χρηρίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὕμμιν —.

Itaque magna suspicio est omnia haec formarum ἄμμιν et ὕμμιν apud epicos exempla librariorum deberi erroribus, quos formarum ἄμμι et ὕμμι similitudo induxisset, quemadmodum apud Herodotum non raro ἡμέες ὑμέες pro ἡμεῖς, ὑμεῖς scripserunt formis solutis genitivi et accusativi ἡμέων ὑμέων et ὑμέας ὑμέας decepti, de quo errore dixi in Commentatione de dialecto Herodoti p. XX. Librorum autem quam exigua in hac quoque re auctoritas sit, ipse eorum dissensus ostendit, velut in Il. 24, 33. ubi unus tantum codex ὕμμιν in fine versus, ceteri omnes ὑμῖν vel ὕμιν vel ὕμιν, aut Od. 1, 376. 4, 94. 415. 11, 340. 20, 367. ubi quum in editionibus veteribus ὕμμιν vel ante consonantem vel in fine versus legeretur, nunc ὑμῖν ex codice Harleiano aliisque libris restitutum, excepto versu Od. 11, 340. quem supra apposui, ubi ὕμμιν in fine versus relinquendi editoribus eadem videtur causa fuisse quae inferendi librariis fuit, quod praecessisset v. 336.

Φαίηκες, πῶς ὕμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι,
ubi ὑμῖν scribendum ut paullo post v. 344. ἡμῖν pro ὕμμιν ex Eustathio restitutum. Ad eandem normam ceteri quoque loci Homeri sunt corrigendi ubi nunc ἄμμιν scribitur

vel pro ἡμῖν (Il. 13, 379.) vel pro ἡμῖν (Il. 14, 85. Od. 12, 275.), et ὕμιν pro ὑμῖν Il. 4, 249.

ὄφρα ἴδῃτ' αἶψ' ὕμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων.
(ubi var. lect. αἶψ' ὕμιν, i. e. αἶψ' ὑμῖν, ut τῶν χ' ὕμιν pro τῶν κ' ὕμιν in loco supra allato Il. 10, 380.)
13, 95. ὕμιν ἔγωγε. Od. 2, 320. ὕμιν ἐλίσσας. Od. 15, 506. ὕμιν ὀδοιπόρων. Apud Hesiodum nulla harum formarum exempla reperiuntur, apud Theognidem unum 418.

χρυσός, ὑπερτερὸς δ' ἄμιν ἔνεσι λόγος,
quod ἡμῖν scribendum, ut sine ullo librorum dissensu legitur v. 235.

οὐδὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν ἄτ' ἀνδράσι σωζόμενοισι,
nisi quod ἡμῖν περισπωμένως scriptum in codicibus. Apud Apollonium ὕμιν ubi trochaeo opus est octies legitur, eo dice Mediceo plerumque ὕμιν praebente, semel etiam ὑμῖν, quod ὑμῖν ex nostra ratione scribendum, 3, 314.

ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἃ δ' ἐν ποσὶν ὑμῖν ὄρωρεν,
ubi apographum Guelferb. ὕμιν posuit. Omittimus recentiores poetas epicorum, qui si cui non solum ἡμῖν et ὑμῖν, quod saepius reperitur, sed etiam ἄμιν et ὕμιν dixisse videantur, eodem modo errasse videbuntur quo apud Homerum errarunt librarii, quum non quaesivissent quid discriminis inter usum formarum ἄμιν ὕμιν, ἄμιν ὕμιν et ὕμιν ὕμιν intercederet. Vera ratio haud dubie tragicis poetis perspecta fuit, qui quum saepius correpto ἡμῖν vel ὑμῖν opus haberent, tamen nusquam ἄμιν et ὕμιν dixerunt, licet ἄμιν ὕμιν et ἄμιν ὕμιν epicorum exemplo interdum admitterent, ut ex duobus Aeschyli unoque Sophoclis loco colligi potest. Nam ἄμιν in metro dochmiaco dixit Aeschylus Sept. 156.

τί πόλις ἄμιν πάσχει; τί γενήσεται;
(ubi apographa multa ἄμιν), ὕμιν idem in trimetro Eum. 620.

βουλῇ πιφανέσκω δ' ὕμιν ἐπισπένδαι πατρός,
et in versu Glyconeo Sophocles Antig. 846.

ἑμμάστυρας ὕμιν ἐπικτιῶμαι.

Aestimari vel ex paucis his observationibus poterit quam multa grammatici veteres accuratius pervestiganda

reliquerint in omni hoc quaestionum genere, in quo fieri non poterat quin saepe ab vero aberrarent, quum neque in codicum auctoritatem ea qua hodie ab criticis fieri solet ratione inquirere solerent et leves non raro opiniones secuti multa pro concessis sumerent quae non erant a quoquam demonstrata. Cujusmodi est quod Aristarchus, si fides habenda toties repetito illi in scholiis *Ἀρισταρχος Ἰωνῶς*, augmenti omissionem Ionicae esse dialecti credidit, quae neque Ionicae neque ullius alius dialecti, sed sermonis poetici propria est, etsi, pro diversis poesis metrorumque generibus, legibus adstricta modo severioribus modo liberioribus, accuratius et probabilius quam adhuc factum vidimus definiendis: quas magnopere vereor ut aut Aristarchus, etiamsi de locis singulis passim recte judicaverit, aut quisquam ceterorum grammaticorum exploratas habuerit. Fuit enim et adhuc est haec quaestio, si qua alia, impedita incredibili et inconstantia et negligentia librariorum, quorum in erroribus religiose propagandis casus interdum ludit mirabiliter. Sic, ut hoc exemplo utar, uno in loco Homeri Π. 3, 447. in libris omnibus *ἦ ῥα καὶ ἄρχε λέχοσδε κιών*, non *ἦρχε*, quod Heynius restituit, scriptum est, licet nulla excogitari ratio possit cur hoc uno in loco *ἄρχε* sine augmento scribatur, quum plus quam centum aliis in versibus Homeri plurimisque aliorum poetarum locis *ἦρχε ἦρχον ἐξῆρχε ἐξῆρχετο* et reliqua cum augmento scribantur.

Aliud idque latissime patens genus errorum, quod ipsum quoque, ut in scholiastarum annotationibus videre licet, saepissime fraudi fuit grammaticis, ex scriptura antiqua originem duxit, quae continua fuit vocabulis nec divisus neque accentibus notatis vocalibusque longis *H* et *Q* et diphthongo *OT* per breves *E* et *O* expressis: ad quos errores quum prava accederet librariorum consuetudo antiquioribus vocabulorum formis recentiores, exquisitoribus vulgares substituendi, ingens orta est vanissimorum commentorum seges de formis vocabulorum, de crasi et synecphonesi et de mensura versuum: quorum non pauca, quae rejici debebant, editores bona fide acceperunt. Cujusmodi est quod particula epica *ἐπειή*, antiquitus *ΕΠΕΙΕ*

scripta, nunc *ἐπεὶ* ἢ scribi solet, etsi vera rei ratio satis manifesta est. Particulae enim *ἐπεὶ* poetae epici tribus usi sunt formis prout metro commodum esset, iambica *ἐπεὶ*, bacchiaca *ἐπειδὴ*, anapaestica *ἐπειή*: nam media hujus formae syllaba nusquam non corripitur. Est autem hoc *ἐπειή* nihil aliud quam *ἐπεὶ* cum litera *η* paragogica, ut *τίη* (sive quae Attica esse scriptura perhibetur, sed haud dubie Graecis fere omnibus communis pronuntiatio fuit, *τιή*) pro *τί* et *ὀτιή* pro *ὄτι* dicta sunt. Grammaticis vero, quorum opiniones collegit Lehrsus in Quaestion. Epicis p. 62 seqq., haec divisim scribere placuit *ἐπεὶ* ἢ, *τί* ἢ, *ὄτι* ἢ, ita ut ἢ in *ἐπεὶ* ἢ conjunctio sit *διαβεβαιωτική*. Quod duabus de caussis falsum est. Nam neque ἢ, quod in principio sententiae graviter affirmantis poni solet, locum habet in sententia ex particula qualis *ἐπεὶ* est pendente, et, ut habere possit, tamen plus uno in loco *πάθος* orationi adderet ineptum. Nihilominus recentiores editores fidem habuerunt grammaticis et *ἐπεὶ* ἢ illud Homero, ex quo ego rursus expuli, aliisque epicis intulerunt. Aliae opiniones non paucae ne grammaticorum quidem auctoritate nituntur, sed solis debentur librariorum erroribus. Sic Od. 7, 261. et 14, 287. in libris omnibus scriptum *ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν*, ubi *ὄγδοον* contractione mandita ut *ὄγδουν* pronuntiari volunt editores, quod hodierno alicui versificatori alterius formae *ὄγδοατος* vel ignaro vel immemori excidere possit, veteri vero poetae Graeco non potuit in mentem venire, qui scripserat quod ego utroque loco restitui,

ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοατόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
eadem synizesi qua Od. 15, 477.

ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
et *δὴ Ἀντιμάχοιο*, *δὴ Ἀντίβιον*, *δὴ ἀφνειώτατος* Il. 11, 138. 386. 20, 220. et quae sunt similes literarum *ἦα*, *ἦε*, *ἦο* synizeses, partim duriores quam illud *δὴ ὄγδοατον*, velut ἢ ὅτε duabus syllabis pronuntiandum apud Pindarum Isthm. 7, 11. et 12.

Interpunctionem, qua Wolfius priorum temporum consuetudinem secutus nimis crebra usus erat, etsi in uni-

versum iis accommodavi rationibus quae hodie a plerisque omnibus probari solent, multa tamen hoc quoque in genere subtilius tractanda restant, quorum ut plurima levis aut nullius momenti sint, alia tamen non pauca sensum verborum sententiarumque conformationem afficiunt, quod correctae vulgari locorum complurium interpunctione ostendit Joannes Classenus in commentatione egregia („Beobachtungen über den Homerischen Sprachgebrauch“) Francofurti ad Moenum edita a. 1854., cujus pars secunda, in qua de participiis agitur Homericis cum substantivis, adjectivis et adverbis in unum vocabulum coalescere vel jure vel injuria creditis, nuperrime prodit. Inter veteres grammaticos Nicanorem Seleucensem plurimum operae in interpunctione ad certas leges revocanda posuisse constat: cujus doctrina, quam ipse non solum Homero, sed etiam Callimachi carminibus applicuit, ne cui nimia subtilitate laborare videatur, cogitandum veteres, quum scriptura continua uterentur, alio quam nos hodie interpunctionis genere opus habuisse. Ceterum ne nunc quidem inutilis est habenda Nicanoris opera, qui interpunctionibus suis sensum et structuram verborum non raro optime explanavit, quod pluribus exemplis, ad quae editores non attenderant, Classenus ostendit.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

F. A. WOLFFI
S U M M A R I A.

I.

Rogatur ab initio Musa ut cantum praecipiat de cladibus ad Ilium Achillis iram consequutis (1—7). Venit in concionem Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturus bello nuper captam et honoris causa datam Agamemnoni (8—21). Illo cum ignominia repulso funestam luem Apollo per exercitum spargit (22—52). Habet concionem Achilles ob placandum deum, in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseïde censet, auctore imprimis Achille (53—129). Ita irritatus Agamemno atrociam iurgia nectit cum Achille, et Chryseae quidem filiam reddere non recusat, sed illi, quod praemium virtutis retulerat, Briseïdem eripit, quamvis obnitente Nestore (130—311 et 318—347). Hac incensus iniuria statuit acer invenis se cum Myrmidonibus a belli societate seiungere: quod propositum a matre eius Thetide confirmatur, quae et supplicanti ultionem promittit (348—427). Interea publice lustratur exercitus et sacra fiunt Apollini (312—317): tum Chryseis domum reducitur una cum hostiis piacularibus, quibus mactatis scelus expiatur (428—487). Thetidi iam Olympum adeunti Iuppiter occulte annuit, victores in proeliis fore Troianos, donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488—533). Innonem, infestam Troianis, puniunt haec clandestina consilia; inde rixatur cum Iove super coenam (534—567). Ea re contristatur omnis consessus deorum, quos tandem ad hilaritatem revocat Vulcanus (568—611).

II.

Iuppiter, illatam Achilli iniuriam ulturus, speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quae eum ad committendum proelium spe victoriae incitet (1—40). Sub lucem Agamemno rem et impetum suum aperit primoribus Achivorum; mox concionem habet Ilias.

b

universorum (41—100). Placuerat ei, ad tentandam populi fidem, cui diffidebat, consilium repetendae patriae simulare: eo audito, statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare coepit (101—154). Seditionem de compacto et Minervae monitu comprimit Ulysses, ad singulos precibus, minis, opprobriis usus ita ut concionem restituat (155—210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211—277). Sic cohibitum vulgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulyssis ac Nestoris, qui et vetera promissa expetunt, et ostentis nituntur ad spem Ilii cito expugnandi: Agamemno autem indicit proelium, et ardore pugnandi omnium animos implet (278—393). Iam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem, mactata maiore hostia, epulantur; ceteri passim per tentoria cibum sumunt sacraque faciunt, et a suis quaeque natio ducibus instructa in aciem prodeunt (394—484). Inseritur hoc loco accurata enumeratio navium, populorum, ducum, qui Agamemnonem ad bellum Troianum sequuti erant (485—785). Item Troiani, comperto quid minentur Achivi, duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi et socii, quorum brevior recensensus adiicitur (786—877).

III.

Primo concursu proelii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed ut Menelaum conspexit de curru suo desilientem, abiecto animo refugit (1—37). Paucis post idem, Hectoris voce correptus, offert se certamini singulari cum Menelao de summa belli ineundo; qua conditione accepta poscit Menelaus ut sponsio interponatur, praesente Priamo sancienda (38—110). Igitur arma deponunt exercitus; sacrificia ab utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Troianis demonstrat duces Achivorum in campo subsistente (111—244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore, foedusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum vicisset, Helenam eiusque opes haberet, Troiani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245—301). Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302—382). In eundem locum adducit illa Helenam, quae primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383—448). Ita praemiis deae fruentem adversarium frustra quaerit Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum pretium victoriae (449—461).

IV.

Quum ex foedere Helena Achivis reddenda infestaeque acies dirimendae essent superato Paride, Iuno in concilio deorum in-

diagnabunda ita non expleri odium suum in Troianos, Iovi extorquet ut ipsi concedat Illi excidium (1—49). Minerva, ipsa quoque Troianis inimica, Iunonis hortatu ad terram missa, persuadet Pandaro Lyeio ut iacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet ac novam bellandi causam seret (50—104): at non letali vulnere percussum Menelaum accessit medicus curat Machao (105—219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Troiani, dum Agamemno catervas Achivorum obit, nonnullorum, ut Idomenei, Aiacum, Nestoris, qui iam in procinctu stabant, alacritatem laudans, aliorum, ut Menesthei, Ulyssis, Diomedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220—421). Quo facto proelium instauratur, in quo Troianis Mars et Apollo, Achivis praeter alia numina Minerva animos addit; caedeseque fiunt mutuae (422—544).

V.

Stragem Troianorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervae, Martem ab acie seducens, praesidio ferocissimus (1—94). Sed ipse a Pandaro vulneratus etiam vehementius saevit in hostes (95—166): Pandarum, antea peditem, nunc ex Aeneae curru pugnantiem, interficit (167—296); Aeneam, amici corpus tegentem, saxo sauciat (297—310); Veneri, filium ex pugna efferenti, plagam in manu infligit (311—351). Venus ab Iride educta curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irrident (352—431). Aeneam, a Venere destitutum, Diomedes furori eripit Apollo et in arce Troiana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432—460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Troianos, quibus statim Aeneas integer subvenit (461—518). Nec egnius pugnant Achivi, caedunturque ex utrisque multi, in his Telepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paulatim Achivi (519—710). His ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Iuno et Minerva (711—777): ac voce Iunonis denuo incenditur turba, Minervae autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778—863), qui ex campo repente ad Olympum redit, ibique sanatur, sequentibus etiam deabus (864—909).

VI.

Troianorum acie in fugam inclinate Helenus vates Hectorem hortatur ut publicam obsecrationem Minervae in arce habendam indicat (1—101). Ergo is, celeriter restituto proelio, pergit in urbem: in eo proelio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consererent, paterna inter se hospitilia recordati, facta armorum permutatione, dextras iungunt (102—236). Hecuba et ceterae matronae, de Hectoris et procerum Troianorum consilio, peplum in aedem Minervae iufe-

h *

runt, volaque pro salute patriae nuncupant (237—311). Interim Hector domi desidentem Paridem obiurgando in aciem reducit (312—368): uxorem Andromachen, in aedibus suis frustra quaesitam, tandem urbe egrediens ad portam Scaeam una cum puero Astyanacte obviam habet atque ultimum alloquitur (369—502). Mox fratrem in via armatus consequitur Paris (503—529).

VII.

Achivos, aequis adhuc seu prosperis armis certantes, urgent Hector et Paris in proelium reversi (1—16): quod ut tandem dirimatur, de Minervae et Apollinis consilio, Helenique suasu, fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17—91). Menelaum, qui se alacrem ostendit, ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92—122); mox, a Nestore instigati, surgunt ad dimicandum novem heroës, ex quibus sortis eventus designat Aiace Telamonium (123—205). Congrediuntur Hector et Ajax, acriterque depugnant, donec sub noctem, viribus pares, datis invicem muneribus, discedunt (206—312). In epulis publicis Nestor censet corpora caesorum sepelienda et castra munienda: in Troianorum concione Antenori, pacis et Helenae cum opibus restituendae auctori, respondet Paris, nihil se praeter opes sed eas propriis adiectis, redditurum (313—364). Illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri, atque, ut Troianorum quoque corpora crementur, inducias iniiri iubet (365—420). post haec sepulturam curant utrique suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quae opera Neptunus inter deos non sine indignatione miratur (421—464). Coenam nox sequitur minax tonitribus (465—482).

VIII.

Deos ad concilium vocatos vetat Iuppiter neutri populo in acie adesse, curruque vehitur ad Idam (1—52). Inde prospicit mane dubia victoria pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali lance pensatis, delectisque fulminibus, exitia Achivis portendit (53—77). Iis usque ad munimenta compulsis adiutorem Neptunum Iuno frustra expetit; mox inclamando animos reddit Agamemno, et propitium Iovem ostentum significat (78—250). Iam Achivi, aliquamdiu superiores, novo impetu repellunt Troianos, quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vulneratus (251—334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, quum Iuno et Minerva auxilii ferendi causa Troiam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Iuppiter per Irim reliecit (335—437). Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri obiurgatione incescit, Achivis etiam maiores clades in crastinum diem minatur (438—484). Finita ob noctem dimicatione habitaque concione Troiani victores in ipso proelii loco excubias seditionis in

stiluunt, atque, ut insidias hostibus aut navigationem praecludant, crebros per urbem campumque ignes accendunt (485—565).

IX.

Apud Achivos et praeterito discrimine percussos et instante conterritos clam ab Agamemnone procures convocantur, quibus rex consilium fugae et properandae per noctem navigationis indicit (1—28). A turpi incepto dehortantur eum Diomedes ac Nestor (29—78). Exeubiae locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio coena paratur proceribus, post coenam sollicitè agitur de Achille placando et ad exercitum reducendo (79—113). Ipse Agamemnon illi, si iracundiam suam publicae necessitati remisit, et intactam Briseïdem et eximia dona promittit (114—161). His cum conditionibus mittuntur viri a Nestore delecti, Phoenix, quem Achilli pater rectorem iuventutis addiderat, Ajax maior, Ulysses, duo caduceatores (162—184). Legatos amice excipit Achilles, sed eorum quamvis accuratas, graves, blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa adspernatur; praeterea Phoenicem apud se retinet, cum eoque in patriam propediem se rediturum minatur (185—668). Ita postquam irritam legationem renunciarunt Ajax et Ulysses, graviter afflictos principes confirmat Diomedes, et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669—713).

X.

Agamemnon insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum, cum hisque exeubias ad fossam obeunt (1—193). Consilio ibi ut in trepidis rebus habito mittunt speculatores in castra Troiana Diomedem atque Ulyssem (194—271). His aliquantum progressis praepes avis prosperum augurium affert (272—298). Eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Troianus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem ad navalia quum maxime tendentem illi comprehendunt (299—381). Hic quum vitam sibi deprecatus omnem situm castrorum et ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet indicavit, proditor a Diomede occiditur (382—464). Iam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant, et ipsum quidem cum duodecim sociis obtruncat Diomedes, equos avertit Ulysses (465—503). Heroës a Minerva moniti ne se plura praedandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Troia nos excitat, salvi ad suos revertuntur (504—579).

XI.

Instructus splendidis armis Agamemnon mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Troianorum (1—66). Insolita virtute Agamemnonis, quae et incogitam turbam inflam-

mat, Troiani commoventur, magna clade accepta (67—162). Hector ipse ad urbis usque moenia repulsus Iovis iussu impetum farentis adversarii declinat, donec ille saucius proelio egreditur (163—283). Quo facto Hector ad pugnandum redit et novum ardorem inficit suis (284—309). Aclem inclinatam restituit Diomedes, Ulysses, Ajax: sed Diomedes a Paride vulneratus cito ad naves revehitur (310—400); item Ulysses vulneratus a Soco, atque eo transfixo a Troianis circumventus, ope Menelai et Alacis dimicationi eripitur (401—488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylos (489—596). Machaonem Nestoris curru praetervehentem conspicatus Achilles Patroclum mittit praesentia cogniturum (597—617). Is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserrimam fortunam proeli edocetur rogaturque ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum imploret, vel ipse Achillis arma indutus hostes terreat (618—803). In reditu Patroclus Eurypylum ex vulnere aegrum offendit eique in tentorium delatemedetur (804—848).

XII.

Achivi intra murum compulsi (invlsam diis opus, ab hisque statim post ipsam urbem deletum) Troianos iam navibus imminentes vident, iam fossam transgressuros (1—59). Rei difficultate primum attoniti mox Polydamantis monitu de curribus descendunt et in quinque catervas divisi incurrunt (60—107). Asius unam portarum ex curru aggredi ausus a duobus Lapiis cum magna clade suorum reficitur (108—194). Infausti augurii interpretatio a Polydamante facta Hectorem non deterret a persequendis hostibus (195—250). Hi etsi procelloso vento impediti munimenta sua acriter defendunt, imprimis duo Aiaces (251—289). Alia parte Sarpedon et Glaucus irruunt, quibus se opponit Menestheus ab eoque arcessiti Ajax maior et Teucer (290—377). Sarpedonis socius Epicles ab Aiace, Glaucus a Teucro sauciatur; tandem a Sarpedone pinna muri revellitur (378—399). Lycios murum perturburos etiam nunc fortiter arcent Achivi; Hector autem portam ingesta saxo discutit suisque viam ad naves aperit (400—471).

XIII.

Troiani passim superato muro cadunt Achivos, quum Neptunus miseratione commotus clam Iove tuendis navibus auxiliator accedit (1—42): qui primum duos Aiaces, tum ceteros principes, humana specie indutus ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43—124). Igitur Aiaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcent (125—205); mox Idomeneus a Neptuno in arma instigatus, assumpto Merione, ad sinistram afflictis succurrit (206—329). Exinde atrox proelium conseritur, in quo Troiani lup

pitur, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenei impris la virtus spectatur (330—362). Is Othryoneum, Asium, Alcahoum interficit; idemque cum Merione, Antilocho, Menelao, adversus Aeneam, Deiphobum, Helenum, Paridem prospere dimicat (363—672). Etiam Hectorem medio quem dudum tenuit loco sic urgent Aiaces et aliae catervae, ut gradum iam referant Troiani; sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente collectos in hostem ducit (673—808). Novam pugnam ciet Ajax et ingenti utrimque clamore certatur (809—837).

XIV.

Clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recreabat, ut quo res loco exploret (1—26). Obviam ei veniunt ex vulneribus aegri Agamemno Ulysses et Diomedes, eadem de causa progressi; quorum primus de belli exitu pridem anxius nunc vallum prorutum videns rursus fugam meditatur (27—81). Hoc consilium improba Ulysses, Diomedes autem persuadet omnibus ut in proelium redeant suosque praesentia certe atque hortatu adjuvent; simul euntem Agamemnonem solatur et exercitum confirmat Neptunus (82—152). Interea Iuno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Iovem in Ida uxoris illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur, et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153—351). Huic tempori insidiatus Somno auctore Neptunus fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352—401). Hector ab Aiace ictu lapidis percussus deficit animo atque a sociis suis asportatur curaturque (402—439). Iam renovatis animis pugnantes Achivi Troianos a navibus avertunt Aiace imprimis minore fugatos persequente (440—522).

XV.

Iuppiter exercectus pelli videt Troianos Achivis opem ferente Neptuno (1—11). Itaque asperse increpitae Iunoni imperat ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usum ad Troianas vires restituendas, simul omnem fatorum seriem usque ad excidium urbis praedicat (12—77). Ex Iunone in deo, in sedem reversa Mars audit de caede filii sui Ascalaphi et statim ad ultionem exardescit; furorem eius reprimit Minerva (78—142). Apollo et Iris deveniunt ad Iovem, cuius missu haec Neptunum minaciter conterritum quamvis reluctantem cogit ut bello desistat (143—219); Apollo sanatum Hectorem erigit eoque in pugnam reducto fortunam Troianorum instaurat (220—280). Hector fortissimos Achivorum adortus, imbellibus ad naves degressis, partim trucidat, partim in fugam vertit, praecedente deo, qui commota aegide Achivis pavorem incutit, Troianis autem deleta mora

viam munit ad classem excindendam (281—389). Ea re animadvertens Patroclus ad Eurypylo redit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390—404). Interim acerrime pro navibus propugnant Achivi, pluribus ab utraque parte cadentibus 405—590): tandem illi nec dispersi recedunt intra ordines navium, a quibus Ajax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo iam Hector navem Protesilai se exusturum minatur (591—746).

XVI.

Patroclo deprecanti permittit Achilles suis et armis et copiis ad pugnam exire ea lege ut Troianos a navibus depulisse contentus maiori ne se periculo obiciat (1—100). Iam ipse debilitatus Ajax obstare non valuit quin ignis inferretur navi (101—123). Quo viso Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuis dimittit (124—256). Repente conspectus Myrmidonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257—305); proelium primo committit, apud naves mox caeco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306—418); deinde congressus Sarpedonem, Iovis filium, perimit, ultore caedis relicto Glaucō (419—507). Is cum Heclore et aliis Troianorum gravi certamine Achivis spolia detrahentibus corpus Sarpedonis eripiunt; quod iussu Iovis lotum unctumque Apollo tuctur ab amicis in Lyciam deportandum (508—683). Illo rerum successu ferox Patroclus Troianos ad urbem persequitur, murumque eius scandit, sed ab eodem duo detruditur (684—711); tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam eius Cebrionem necat, spoliatum cadaver abstrahit (712—782); denique complures ex turba interfecit, donec ipsum vi Apollinis attonitum et armis exutum Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat Achillis currum propere ad naves agenti (783—867).

XVII.

Occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interfecit Menelaus (2—60): Hector autem Apollinis monitu ab insequendo Automedonte reversus exuvias aufert, dum Menelaus Aiaceo maiorem ad cadaver tuendum accessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Ajax accurrisset (61—139). Aiacei cedit Hector; sed Glauci obiurgatione stimulatus mox Achillis armis superbiens redit ad corpus eripiendum, ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul a Menelao convocati advolant strenuissimi Achivorum (140—261). Sic uno in loco acerrima dimicatione orta Menelaus et Hector cum catervis uterque suis anceps fortuna in diversa contendunt: illi ut Patrocli corpus defendant: hi ut ad ludibrium trahant (262—425). Achillis equis

easum Patrocli dolentibus vigorem reddit Iuppiter, eosque in proelium reducit Automedon socio assumpto Alcimedonte (426—483). Statim adiunguntur currum Hector, Aeneas, alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam cadaver propugnant, quum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo, annuente Iove (484—596). Tandem inclinat Achiva acies, ipse etiam Ajax Telamonius trepidat: cuius iussu Menelaus Antilochum caesi Patrocli et acceptae cladis nuntium ad Achillem mittit (597—701); idemque Menelaus cum Merione cadaver ad naves deportare audet, comitatu fretus Aiacum, ingruentes hostes arcentium (702—761).

XVIII.

Accepto nuntio de nece Patrocli Achilles planctui et lamentis indulget (1—34). His lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereidum ad filium consolandum venit; quem quum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem eius in posterum diem differt, quo ei nova a Vulcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35—137). Nereidibus domum remissis Thetis ad Olympum festinat, dum proelium renovatur super Patrocli corpore; quo tandem positurus erat Hector, nisi Achilles monitu Iunonis ex fossa Troianos truci aspectu voceque terruisset, et funestam ad moenia fugam fecisset (138—231). Interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt instante nocte (232—242). Tumultuariam concionem habent Troiani, quibus Polydamas suadet ut salutem intra moenia quaerant, neu se Achilli in acie obiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (248—314). Noctem in armis pervigilant Troiani: Achivi praeeunte Achille Patrocli casum desunt, cadaver curant lectoque componunt (315—355). Ad Olympum, ubi Iuppiter modo coniugem obiurgabat, quod Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis inque domo Vulcani amice excipitur (356—427); qui ei facile exoratus clipeum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428—617).

XIX.

Orta luce Thetis Achilli arma Vulcania affert, eumque rursus ad belli societatem impellit; Patrocli autem corpus divinis perfundit odoribus, ut ad sepulturam integrum daret (1—39). Achilles advocata concione iracundiam suam abolitione deponit atque e vestigio proelium postulat (40—73). Agamemnon vicissim confitetur errorem suum, simul reconciliato dona offert per Ulyssem legatum promissa; sed eorum ille negligens, quippe ulioni intentus, proelium poscere instat (74—133). Tandem denique cedit Ulyssi, expectandum esse monenti dum copiae pranderint, recipitque coram concione dona et ipsam Briseidem, contentionis

causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adiurat (154—275). Dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, ubi mulieres Patroclum gemunt, et ipse denuo lamentatur heros; qui exercitu cibum capiente pertinaciter abstinet (276—339). Is igitur a Minerva coelo demissa recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte, atque auditis ex altero equorum fatis suis prodigus vitae in aciem educit (340—424).

XX.

Utroque exercitu instructo Iuppiter diis ad concilium vocatis permittit ut quisque ntri velit succurrat, ne excidium Troianis Achillis saevitia maturetur (1—30). Ita ad bellum proficiscuntur Ino, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Achivis opem laturi, Troianis Mars, Apollo, Diana, Latona, Xanthus, Venus: eorum ingressum coelestis fragor ac tremor terrae concelebrat (31—74). Ante initum proellum Apollo Aeneam concitat contra Achillem Hectori instantem; interim Dii suasu Neptuni seorsum ab acie considunt (75—155). Varias provocaciones sequitur certamen Achillis cum Aenea, quem regno inter Troianos fatis destinatum Neptunus per nebulam periculo eripit (156—352). Hector Achillem aggressurus revocatur ab Apolline; Achilles quum alios Troianorum tum etiam Polydorum, Priami filium, interficit (353—418). Iam fraternam necem ulturus cum Achille congreditur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419—454). Ceteros Troianos dolore percitus Achilles adoritur, campumque foeda strage caesorum atque armorum complet (455—503).

XXI.

Troianos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles, et multis in flumine trucidatis, duodecim juvenes vinctos inferiis Patrocli servat (1—33). Ibidem Lycaonem, Priami filium, quamvis supplicem (34—135), mox et Asteropaem, ducem Paeonum, cum aliis huius gentis interficit, Fluvio irriso ut impari (136—210): caedemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens alveo eum excedere iussisset. Vix excesserat, quum rursus insilit; at Fluvius eum suis fluctibus mergere furit et egressum insequitur (211—271). Iam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva: Xantho autem, qui irritatior etiam Simoëntis opem invocat, a Iunone obicitur Vulcanus, qui campum et Fluvium exurit nec flammam cohibet nisi eadem dea auctore (272—384). Oriuntur deinde singulares contentiones ceterorum deorum, Martis, Minervae, Veneris; Apollinis, Neptuni, Iunonis, Dianae; Mercurii, Latonae (385—513). Post haec in Olympum revertuntur dii praeter Apollinem, qui Troiam versus pergit, dum Achilles ferro saevit per campum alios com-

pellit in urbem; quibus portam recludi iubet Priamus (514—543). Illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse Agenoris specie indutus falli fugiendo et ab urbe abstrahit (544—611).

XXII.

Uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, quum Achillem persequendo Apolline redeuntem solus manet Hector, parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1—89). Frustra hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit, insequente eum Achille ac ter circum moenia agente (90—166). Inter haec Iuppiter vicem Hectoris miseratus tentatis fatorum lancibus illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva specie fratris Deiphobi ad dimicandum hortatur (167—247). Ita heroës congregiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem praesens adiuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248—305). Tandem hunc maxima contentione pugnantem Achilles hasta transfigit, armis spoliat, insultandum foedandumque praebet suis, et religatum eurrum ad stationem navium raptat (306—404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo exiit Andromache (405—515).

XXIII.

Myrmidones circa Patrocli lectum in armis decurrunt praeeunte Achille, qui iisdem mox epulum funebre praebet, ipse apud Agamemnonem coenat, et in alterum diem exsequias indicit (1—58). Insequente nocte per quietem offertur ei imago Patrocli iusta funebria poscentis (59—107). Agamemnonis iussu mane conveniuntur ligna, affertur corpus, comis conspersum Achillis et aliorum, exstruitur rogas, et mactatis ad eum multis victimis et duodecim iuvenibus Troianis, accenditur, ardetque flatu Boreae et Zephyri, dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108—225). Proxima die leguntur et in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquiis socianda; exolat etiam tumulus subitarius (226—256). His in defuncti honorem adiicit Achilles certamina de vario genere, in quibus praemia et munera merent principes Achivorum: equis Diomedes, Antilochus, Menelaus, Meriones, Eumelus, Nestor (257—650), pugilatu Epeus et Euryalus (651—699); luctando Ajax Telamonius et Ulysses (700—739); cursu Ulysses, Ajax minor; Antilochus (740—797); decertando armis Diomedes et Ajax Telamonius (798—825); disco Polypaetes (826—849); sagittando Meriones et Teucer (850—883); iaculando Agamemnon et Meriones (884—897).

XXIV.

Ludis peractis coenae somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insomnem ducit maneque Hectorem curru religatum circa tumulum Patrocli raptat (1—18). Eam contumeliam plures per dies repetitam inter deos, partim dolentes, partim laetantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19—54). Itaque Iuppiter per Thetidem, ab Iride arcessitam, imperat Achilli ut ab saevitia desistat et corpus redimentibus tradere ne recuset; simul eiusdem mandatu Iris cohortatur Priamum ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55—186). Geruntur haec duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem, Hecuba et ceteris omnibus remotis, qui iter morarentur, pretiosa dona colligit, hisque currum onerari, ab Idaeο praecone ducendum, sibi alium parari iubet (187—282): tum libatione facta et dextro omine accepto iter ingreditur (283—330). Ei Iovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculum herois deducitur (331—467). Achilles, a rege supplice facile exoratus, pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies induciarum ad sepulturam concedit, coenaeque adhibitum honestissime dormitum dimittit (468—676). Prima luce postridie, Mercurio duce, Priamus ad urbem refert corpus, cuius visendi causa obviam effusi Troiani lamentantur; mox in aula positum, praeter conductos cantores, plorant Andromache, Hecuba, Helena (677—776). Exstructo deinde rogo celebratur funus cum epulo (777—804).

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

Λοιμός. Μῆνις.

Μῆνιν ἄειδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 οὐλομένην, ἣ μυρ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
 ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
 οἶωνοῖσιν τε πᾶσι - Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή - 5
 ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἑριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Αἰτοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακῆν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
 οὐνεκα τὸν Χρῦσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα 11
 Ἀτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματα ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορε λαῶν. 16

Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι,
 ἀξόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα. 21

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῇ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.

ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν· 25

„Μὴ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κικεῖω
ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα,
μὴ νύ τοι οὐ χραΐσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἐπεισιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης, 30
ἰστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσσαν.

ἀλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.“

Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέιθετο μῦθον.
βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἡρᾶθ' ὁ γεραίος 35
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκε Λητώ.

„Κλυθεῖ μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ξαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις,
Σμινθεῦ, εἰποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρὸ' ἔκηα 40
ἄνθρωπον ἢδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45
ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὄεστοι ἐπ' ὤμων χωόμενοιο,
αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦε νυκτὶ ἐοικώς.
ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὼν ἔηκεν·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

εὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπενυκὲς ἐφίεις
βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

Ἐννημαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὥχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
τῷ γάρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· 55

κῆθετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ἴα θνήσκοντας ὄρατο.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερχθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

„Ἄτρεϊδῆ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὅτω
ἂψ ἀπονοστήσειν, εἰ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60
εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε θαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.
ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἣ ἱερῆα,
ἣ καὶ ὄνειροπόλου - καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν -
ὅς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἰδ' ἑκατόμβης, 65
αἰ κέν πως ἄρνων κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λαιγὸν ἀμύναι.“

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης, οἴωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
ὅς ἥδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70
καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἰσω,
ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ὁ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, δῖφιλε μνηστῆσασθαι
μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἐκατηβελέταο ἄνακτος. 75
τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοῖσον
ἣ μὲν μοι πρόφρων ἐπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
ἣ γὰρ ὁλομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χάσεται ἀνδρὶ χερσὶ· 80
εἶπερ γὰρ τε χόλον γε καὶ ἀντήμαρ καταπέψῃ,
ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
ἐν στήθεσσι ἐοῖσι. σὺ δὲ φράσαι εἰ με σαώσεις.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
„θαρήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα. 85
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα δῖφιλον, ὅτε σὺ, Κάλχαν,
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,

οὔτις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
 σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἰπήης, 90
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.“

Καὶ τότε δὴ θάρσθησε καὶ ἡὔδα μάντις ἀμύνμων
 „οὔτ' ἄρ' ὃγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐδ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἐνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἡτίμησ' Ἀγαμέμνων
 οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα· 95
 τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἡδ' ἐτι δώσει·
 οὐδ' ὄγε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 ἀπριάτην, ἀνάποιον, ἄγειν δ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἐς Χρῶσσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπύθοιμεν.“ 100

Ἦτοι ὃγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἀγνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόντι ἔϊκτην.
 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσομένοιο προσέειπεν· 105

„Μάντι κακῶν, οὐ πάποτε μοι τὸ κρήγγουν εἶπας.
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας·
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
 ὥς δὴ τοῦδ' ἐνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρῦσηϊδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβονλα,
 κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστὶ χερσίων,
 οὐ δέμας οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὅφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν. 119

λεύσσετε γὰρ τότε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη·

+ Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς
 „Αἰτρείδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γὰρ τοι δάσουςι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίῳν ἐξ ἐπράθμεν, τὰ δέδασται, 125
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε καλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἱ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξει.“ 129

130. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „μὴ δ' οὕτως, ἀγαθὸς περ ἑὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελιύσσαι οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἔθέλεις, ὅφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτῶς
 ἦσθαι δευόμενον, κέλειαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 ἀλλ' εἰ μὲν δάσουςι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135
 ἄρσαντες κατὰ θυμον, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ γε μὴ δάωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἰάντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἑλῶν· ὃ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἴωμαι.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς, 140
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα διταν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θείομεν, ἃν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 βῆσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς, 145
 ἢ ἐσὺ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὅφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσαι ἱερὰ ῥέξας.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 εύς

„ᾧμοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἐπεδὶν πείθεται Ἀχαιῶν 150

ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἱφί μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἥλυθον αἰχμητάων
 δευρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔτι μοι αἵτιοι εἰσιν.
 οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ 155
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 οὔρεά τε σκιοέοντα θάλασσά τε ἠχῆεσσα· ^{ἦν} ~~ἦν~~
 ἀλλὰ σοι, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἄμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
 πρὸς Τρώων· τῶν οὔτι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις· 160
 καὶ δὴ μοι γέρας εὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ὦ ἐπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν·
 οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλείον πολυάλκιος πολέμοιο 165
 χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε θασμὸς ἵκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἐρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἰμι Φθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὅτῳ 170
 ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξιν·
 Ἀ· Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσοται, οὐδέ σ' ἐρωγε
 λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἐμοίγε καὶ ἄλλοι
 οἳ κ' ἐ με τιμῆσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς· 175
 ἐχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
 οἴκαδ' ἴδων σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν
 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180
 οὐδ' ὄθουμαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
 ὥς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήδεα Φοῖβος Ἀπόλλων,

την μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὺν γέρας, ὅφρ' εὐ εἰδῆς 185
ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην·“

Ὡς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἣ ὅγε φάσανον ὕξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρξίζοι,
ἥε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γάρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
στῇ δ' ὀπίθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα,
οἷω φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὄρατο.
θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἐγνώ
Παλλὰδ' Ἀθηναίην· δεινὴ δὲ οἱ ὅσσε φάανθεν. 200
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὁτῶ·
ἥς ὑπεροπλήσῃ τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.“ 205
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὺν μένος, αἶ κε πίθῃαι,
οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἐριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ· 210
ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσουν ὥς ἔσεται περ.
ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
καὶ ποτέ τοι τρεῖς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχειο, πέϊθεο δ' ἡμῖν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεύς 215

„χρὴ μὲν σφωϊτερόν γε, θεᾶ, ἔπος εἰρύσσεσθαι,
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον·
ὅς κε θεοῖς ἐπιπελῖθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.“ ---

Ἡ καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ σκέθε χεῖρα βαρεῖαν,
ἅψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθῃσεν 220
μύθῳ Ἀθηναίης· ἥ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει
ῥάματ' ἐς αἰγίοχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. 222

Πηλεΐδης δ' ἐξαυτὶς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐπω λῆγε χόλοιο·

„Οἶνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι 226
οὔτε λόχουδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν

τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
ἢ πολὺ λωϊὸν ἐστί κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴπῃ. 230

δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὔτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ---

ἢ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λαβῆσαιο.

ἀλλ' ἔκ τοι ξρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·

ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235

οὐδ' ἀναθληῇσιν· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν

φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν νῖες Ἀχαιῶν

ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἷτε θέμιστας

πρὸς Διὸς εἰρύεται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·

ἢ ποτ' Ἀχιλλῆος ποτὴ ἵξεται νῖας Ἀχαιῶν 240

σύμπαντας· τότε δ' οὔτι δυνήσεται ἀχρύνμενός περ
χραιομεῖν, εὐτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.“

Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245

χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτοῖς·
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἠδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητὴς,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδῇ·
 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσειν·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 253
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
 ἦ κεν γηθῆσαι Πριάμος Πριάμοιο τέ παῖδες, 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
 εἰ σφῶν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένονιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι·
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἅμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμείο.
 ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἤπερ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐποτέ μ' οἶγ' ἀθήριζον.
 νῦν γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινεά τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον 265
 [Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν].
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὄρεσκόμοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλειον ἐκ Πύλου ἔλθῶν,
 τηλόθεν ἐξ ἀπλῆς γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν οὔτις
 τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·
 καὶ μὲν μεν βουλέων ἔνυιεν πείθοντό τε μῦθῳ.
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμεες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
 μῆτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην, 275
 ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
 μῆτε σὺ, Πηλεΐδη, θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ

ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτούχος βασιλεὺς, ὅτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ κάρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 ἄλλ' ὄγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.“ — (= 285)

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες
 ἄλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.
 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἰόντες, 290
 τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι;“

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο διὸς Ἀχιλλεύς
 „ἦ γάρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπέξομαι, ὅττι κεν εἴπῃς·
 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γάρ ἔμοιγε 295
 ἰσημαίν'· οὐ γάρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶω].
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 χερσὶ μὲν οὗτοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
 οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθαι γε δόντες
 τῶν δ' ἄλλων ἃ μοὶ ἔστι θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἑμεῖο.
 εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἷδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρί.“

Ὅς τῶγ' ἀντιβίῳσι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἄγορην παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἔτσας 306
 ἦτε σύν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ατρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐέκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην

βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον 310
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας 315

ταύρων ἢδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλὸς ἀτρυγέτοιο·

κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἴκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.

Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγα-
 μένων

λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλῃσ' Ἀχιλῆϊ,
 ἄλλ' ὅγε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν,
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῷ θεράποντε 321

„Ἐρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον·
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ὀρίγιον ἔσται.“ + 325

Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἵκεσθην.

τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330

τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἔρέοντο·

αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε

„Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἦδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἄσπον Ιτ'· οὔτι μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,

ὃ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης. 336

ἀλλ' ἄγε, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων

πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἰποτε δ' αὐτε 341

χρειῶ ἐμεῖο γένηται αἰκέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις. ἡ γὰρ ὄγ' ὀλοῖῃσι φρεσὶ θύει,
οὔδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοὶ μαχέονται Ἀχαιοί.“

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταῖρω,
ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον, 346
δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὖτις ἵτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθεῖς,
θιν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπ' ἀπείρουνα πόντον 350
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·

„Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθαδίου περ ἔοντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐργναλῖξαι,
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὔδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἡ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρεῖων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.“

Ὡς φάτο δακρυχέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέδν πολιῆς ἁλὸς ἡὔτ' ὀμίχλῃ,
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἰδομεν ἅμφω.“

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ
λεὺς

„οἶσθα· τίη τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω; 365
ὥχόμεθ' ἐς Θῆβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράδομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρῦσηΐδα καλλιπάρηον.
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος, 370
ἦλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῇα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 χυόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, 381
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 θυήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπ' ᾤχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο. 385
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβειν, αἴψα δ' ἀναστὰς
 ἠπέλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 ἦν μὲν γάρ σὺν νηϊ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγρουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390
 τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν υἴες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περισχέο παιδὸς ἐῆος·
 ἐλθοῦς· Οὐλύμπόνδε Δία λίσσαι, εἴποτε δῆ τι
 ἢ ἔπει ὦνησας κραδίην Διὸς ἦε καὶ ἔργω. 395
 πολλάκι γάρ σεο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἤκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίῳ
 οἷῃ ἐν ἀθανάτοισιν αἰεκέα λοιγὸν ἀμύναι,
 ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἥρῃ τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσας δεσμῶν,
 ὥχ' ἐκατόγχειρον καλέσας· ἐς μακρὸν Ὀλυμπόν,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ τε πάντες

Αχαιῶν' - ὁ γὰρ αὐτε βίη οὐ πατρος ἀμείνων -
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίῳν· 405
 τὸν καὶ ὑπέδδισαν μάκαρες θεοὶ οὐδέ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρῆξε καὶ λαβὲ γούνων,
 αἳ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρόμνας τε καὶ ἄμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γυνὴ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
 „ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 αἰθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νῦ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δὴν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 ἐπλεο· τῷ σε κακῇ αἰσῇ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραυνῷ
 εἴμ' αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἳ κε πίθῃται.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν 421
 μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμον δ' ἀποπαύεο ἅμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαίτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὐτὶς ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε, 425
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἰμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γυνάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι ὄϊω.

Ὅς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 χῳόμενον κατὰ θυμὸν εὐζῳνοιο γυναικὸς,
 τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἐς Χρυσὴν Ἰκάνεν ἄγων ἰερὴν ἑκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 ἰστία μὲν στείλαντο, θεσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἑρετροῖς.

ἐκ δ' εὐνάς ἐβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν· 436

ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,

ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·

ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. 439

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμόν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν

„ὦ Χρῦση, πρό μ' ἐπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγα-
μέμνων

παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἐκατόμβην

ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,

ὅς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἔφηκεν.“ 445

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων

παῖδα φίλῃν· τοὶ δ' ὦκα θεῷ κλειτὴν ἐκατόμβην

ἔξελης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,

χερσίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

τοῖσιν δὲ Χρῦσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχών 450

„Κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὅς Χρῦσῃ ἀμφιβέβηκας

Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε Ἰφι ἀνάσσεις·

ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,

τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἱψαο λαὸν Ἀχαιῶν·

ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ· 455

ἦδῃ νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,

κῦερυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυσαν 460

δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

κατε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἰδοπα οἶνον

λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπάβολα χερσίν.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,

μίστυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειραν,

ᾧπησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. 465

αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαλνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔσσης. X
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
 οἱ δὲ παιημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
 καλὸν αἰδούντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες ἑκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπει ἀκούων.

X Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνέγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἔκμενον οὗρον ἴει ἑκάεργος Ἀπόλλων. 479
 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνὰ θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στεῖλῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἣ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ᾧ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἷγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν 485
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδνυντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μήνις νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
 διογενὴς Πηλέος υἱὸς, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὐθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ᾧ ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφε-
 τμέων 495

παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
 ηερῇ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλυμπόν τε.

εὕρει δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 καὶ ὅα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων 500
 σκαῖ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερωτος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα X

„Ζεῦ πάτερ, εἶποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίμησόν μοι νῖόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων 505
 ἔπλετ'· ἄταρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσῃ, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 νῖόν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ εἰ τιμῇ.“ 510

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὥς ἤφατο γούνων,
 ὥς ἔχει' ἐμπεφυῖτα, καὶ εἶρετο δεῦτερον αὖτις

„Νημερτές μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνενσον,
 ἢ ἀποείπ', ἐπεὶ οὗ τοι ἐπὶ δέος, ὅφρ' εὖ εἰδῶ 515
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεὸς εἰμι.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „ἢ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
 Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
 ἢ δὲ καὶ αὐτὰς μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσι ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσω.

εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὅφρα πεποιθήσῃ
 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέριστον 525
 τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.“

Ἢ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων
 ἤμβροσσαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος 530

κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου.

Τῶγ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς ἅλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδὲ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535
ὥς ὁ μὲν ἐνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἡγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσαστο βουλὰς
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ Ἀλκίονος γέροντος.
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα

„Τίς δ' αὖτοι, δολομήτα, θεῶν συμφράσσαστο βουλὰς;
αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα, 541
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
„Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους 545
εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται Ἀλόχῳ περ εἴουσι.
ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὗτις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὃν δὲ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρεο μηδὲ μετάλλα.“ 550

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
καὶ λήν σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὐκήλος τὰ φράζειαι ἄσσοι ἐθέλησθα.
νῦν δ' αἰνώως δεῖδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ 555
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ Ἀλκίονος γέροντος·
ἡερίη γὰρ σοίγε παρέξετο καὶ λάβε γούνων·
τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλλῆα
τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ +

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„δαίμονίη, αἰεὶ μὲν οἶμαι, οὐδέ σε λήθω. 561

πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μᾶλλον ἐμοὶ ἔσσει· τὸ δέ τοι καὶ ὄριον ἔσται.
 εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἔστιν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθαιο μῦθῳ, 565
 μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
 ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἁάπτους χεῖρας ἐφείω.“

Ὡς ἔφατ', ἐδδεδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ὃ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 ἄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες. 570
 τοῖσιν δ' Ἑφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ῥα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρη·

„Ἡ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσειται οὐδ' ἔτι ἀνεκτα,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θυητῶν ἐριδαίνετον ᾧδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσσειται ἦθος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.

μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοοῦσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ῥα φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὐτὴ
 νεικεῖσσι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 εἶπερ γὰρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἄστεροπητῆς 580
 ἐξ ἐδέων στρυφελῆσαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἐπειδ' ἱλαὸς Ὀλύμπιος ἔσσειται ἡμῖν.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν 585

„Τέτλαθι, μήτερ ἐμῇ, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
 μὴ σε, φίλην περ ἐοῦσαι, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
 θεινομένην, τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
 χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 ἦδη γὰρ με καὶ ἄλλοτ' ἄλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 ὄψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳ.

πᾶν δ' ἡμᾶρ φερόμεν, ἅμα δ' ἡελίφ καταδύντι
 κάππεσον ἐν Ἀήμῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·

ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.**

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.

αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἶνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.

ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
ὥς ἰδὼν Ἥφαιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα. 600

Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς εἰσης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδν λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, 605
οἱ μὲν κακκίοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
ἥχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι προπίδεςσι.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
ἔνθα πάρος κοιμᾷθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· 610
ἔνθα καθευδ' ἀναβὰς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Β.

Ονειρος. Βοιωτία

ἡ κατάλογος τῶν νεῶν.

Ἄλλοι μὲν ἴα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἱπποκορυσταὶ
εὐδὸν παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα ὥς Ἀχιλλῆα
τιμῆσθαι, ὁλέσθαι δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,

5

πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Βάσκ' ἴθι, οὐλε Ὀνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἐλθῶν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὥς ἐπιτέλλω. 10
θωρήξαι ἔκτελε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγνιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρῃ λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδ' ἐφήπται.“ 15

Ὡς φάτο, βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐνίχανει
εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ νῦν ἰοικώς, 20
Νέστορι, τὸν ἦα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων·
τῇ μιν εἰσιδάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος - - -

„Εὐδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουληφόρον ἄνδρα,
ὥ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν. 25
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σε ὤνευσεν ἐὼν μέγα κήδεται ἥδ' ἐλεαίρει·
θωρήξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρῃ λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδ' ἐφήπται
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδὲ σε λήθῃ
αἰρεῖτω, εὐτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσεται, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ 35
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κέλῳ,

νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἃ ἦα Ζεὺς μῆδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἐμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχὰς τε
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνης. 40
 ἔργετο δ' ἐξ ὕπνου, θεῇ δέ μιν ἀμφέχυν' ὄμφη·
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα,
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ἕλφος ἀργυρόηλον. 45
 εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·+

Ἦως μὲν ἦα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν Ὀλύμπου,
 Ζητὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγοις κέλευσεν 50
 κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς·
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα.

Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἵξε γερόντων
 Νεστορέῃ παρὰ νηϊ Πυλογενέος βασιλῆος·
 τοὺς ὄγε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν 55
 „Κλῦτε, φίλοι· θεὸς μοι ἐνύπνιον ἤλθεν Ὀνειρος
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω
 εἰδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα ἐώκει.
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ με πρὸς μῦθον εἶπεν·
 ἑὐδαίμων, Ἀτρεΐδης υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; 60
 οὐ γὰρ χεῖρ παννύχιον εὐδῆιν βουληφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμνην.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὄκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σεῦ ἄνευθεν ἑὸν μέγα κήδετα ἦδ' ἐλκαίρει·
 θωρηξάμην σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς 65
 πανσυνόλῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρύαντιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀδάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται

ἰκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν 70
 ᾤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν
 ἀλλ' ἄρετ', αἶ κέν πως θωρήσομεν νῆας Ἀχαιῶν.
 πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστίν,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήλῃσι κελεύσω·
 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.“ + 75

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν, 80
 ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν ὅς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄρετ', αἶ κέν πως θωρήσομεν νῆας Ἀχαιῶν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι.
 οἱ δ' ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν, 85
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.

ἦν τε ἔθνεα εἰσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυνδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἶ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήταται, αἶ δέ τε ἐνθα 90
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἡϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχώοντο

Ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δὲ σφίσιν Ὅσσα δεδήει
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο
 τετροῖχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
 λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφεας
 κήρυκες βοῶντες ἐρήτουν, εἰποτ' αὐτῆς
 σχοιάτ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῇ δ' ἔξετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἑδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 ἔσση σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων

Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντῳ·
 Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεΐ, ποιμένι λαῶν· 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ,
 αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ ὅγ' ἐφεισάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηΐδα
 „ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρεΐῃ,
 σχέτλιος, ὅς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσάτο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ᾤλεσα λαόν. 115
 [οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἡδ' ἐτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.]
 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 μὰς οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι πανροτέροισι, τέλος δ' οὐπω τι πέφανται.
 εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοισιν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε,
 ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῳᾶς μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθῆμεν Ἀχαιοί,
 Τρῳῶν δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἶνοχοεῦν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο οἶνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Τρῳῶν, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπικούροι 130
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ με μέγα πλάξουσιν καὶ οὐκ εἰδῶς ἐθέλοντα
 Ἴλιον ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.

έννεά δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ένιαυτοί,
καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· 135
αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
εἴατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
αὐτως ἀκράαντον, οὐ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἰπω, πειθώμεθα πάντες
φρεύωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 140
οὐ γὰρ ἐτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.“

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρυνει
πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
κινήθη δ' ἄγορῇ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρύς τε Νότος τε 145
ἄρορ' ἐπαῖξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.
ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦνι ἀσταχῦεσσιν,
ὥς τῶν πᾶσ' ἄγορῇ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερχε κοινῇ 150
ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
ἄπτεσθαι νηῶν ἠδ' ἐλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν,
οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἵκεν
οἰκαδὲ ἱεμένων· ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νηῶν.

Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον εἶπεν

„ὦ πόποι, αἰγινόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτάνη,
οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
καὶ δὲ κεν εὐχὼλῇν Πριάμω καὶ Τρῳασὶ λίποιεν 160
Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἰῆς.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων·
σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαοτον,
μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.“ 165

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλανκῶχι Ἀθήνη.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴξασα,
καρπαλίμως δ' ἵκανε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Αἰὼ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἔσταότ' οὐδ' ὄγε νηὸς εὖσσέλμοιο μελαίνης 170
ᾗπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανε.
ἄγχοῦ δ' Ἰσταμένη προσέφη γλανκῶπις Ἀθήνη

„Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
νῦτ' αὖ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
φρύνεσθ' ἐν νῆεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες, 175
καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει,
σοῖς δ' ἄγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
μηδὲ ἕα νῆας ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.“

Ὡς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσεν
κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἔλθων 185
δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κίχρη,
τὸν δ' ἄγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·

„Αἰμόνι, οὐ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσκεσθαι, 190
ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυσ λαούς.
οὐ γὰρ πῶ σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
νῦν μὲν πειράται, τάχα δ' ἵψεται νῆας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπεν.
μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν. 195
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δὲ ἐμψύχῃ Ζεὺς.“

Ὅν δ' αὖ δῆμον τ' ἄνδρα ἰδοὶ βοόωντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μῦθῳ

„Δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200
οἱ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ· εἰς κοίρανος ἔστω,
εἰς βασιλεὺς, ὃ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω. 205
σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ]“.

Ὡς ὅγε κοιρανέων διέπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
αὐτὶς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
ἠχῇ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
αἰγυιάῳ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210

Ἄλλοι μὲν ὃ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἑδρας·

Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
ὅς ὃ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἦδη,

καὶ θαι· ἡμᾶψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεύσιν,
ἀλλ' ὅ τι οἱ εἰσαιο γελοῖον Ἀργείοισιν 215
ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν·
φολκὸς ἔην, χολὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ἥμω
κυρτῷ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθευ
φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνῇ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.

ἔχθιστος δ' Ἀχιλλεὺς μάλιστα ἦν ἠδ' Ὀδυσῆϊ· 220
τῷ γὰρ νεικείεσκε· τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ
ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.

αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μῦθῳ
„Ἄτρεΐδῃ, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφει ἠδὲ χατίζεις; 225
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναικες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν προλίσθρον ἔλωμεν·
ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύει, ὅν κέ τις οἴσει

Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἱὸς ἄποινα, 230
 οὐ κεν ἐγὼ δῆσας ἀράγῳ ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἢ ἐ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃ,
 ἦντ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχει; οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἔοντα κακῶν ἐπιβασιμένον νῆας Ἀχαιῶν.
 ὦ πέποινες, κἀκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί, 235
 οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' εἴωμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται
 ἢ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἢ καὶ οὐκί·
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων
 ἢ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λαβήσαιο.“
 ὧς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ 245
 „Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 ἴσχειο, μῆδ' ἔθελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειριότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.†
 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις, 250
 καὶ σφιν ὀνειδέα τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ εὖ ἢ κακῶς νοστήσομεν νῆες Ἀχαιῶν.
 [τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἰ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νῦ περ ὧδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπέη,
 μῆδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,

χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰτ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
πεπληγῶς ἀγορηθεὺν αἰκίεσσι πληγῇσιν.“ 264

Ὡς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρον δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμον
πληξεν· ὁ δ' ἰδυνώθη, θαλερόν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
σπῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
σκῆπτρου ὑπο χρυσεῖον· ὁ δ' ἄρ' ἔξετο τάρβησέν τε,
ἀλγῆσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
οἱ δὲ, καὶ ἀχινύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν, 270
ὥδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσειν
νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἐσχ' ἀγοράων. 275
οὐ θῆν μιν πάλιν αὐτὶς ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
νεικεῖν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.“

Ὡς φάσαν ἢ πληθύν· ἀνὰ δὲ πολίπορθος Ὀδυσ-
σεὺς

ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσάτατο βουλήν·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Ἄτρεΐδη, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέστην
ἐνθάδ'· ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεὸς ἱπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ'· εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.

ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαρὸὶ χῆραί τε γυναικες
ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290
ἢ μὴν καὶ πόνοσ' ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
καὶ γάρ τίς ἑ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο

ἀσχαλάα σὺν νηϊ πολυζύγῳ, ὄνπερ ἄελλαι
 χεიმέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἰνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός 295
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῶν οὐ νεμεσίξομ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχροὺν τοι δηρὸν τε μένειν κενεὸν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν
 ἢ ἔτεδον Κάλχας μαντεύεται, ἥς καὶ οὐκί. 300
 εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρονσαι·
 χθιζά τε καὶ πρωῒ, ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρονσαι·
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμοὺς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα θαφαινός,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φώσδε,
 βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. 31·
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νῆπια τέκνα,
 ὅζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
 ὀκτῶ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
 ἐνθ' ὄγε τοὺς ἔλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 μήτηρ δ' ἀμφοποτάτῳ ὀδυρομένη φίλα τέκνα· 315
 τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅσπερ ἔφηνεν·
 λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη. — 320
 ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν·
 τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, καρηχομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,

ὄψιμον, ὅψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται. 325
 ὥς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὀκτῶ, ἅταρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 ὥς ἡμεῖς τοσσαύτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὐτῇ,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.
 κείνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 330
 ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εἵκνημίδης Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰσόκειν ἄστὺ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.“

Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱαχον - ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν -
 μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσεὺς θεῖοιο. 335

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „ὦ πόποι, ἣ δὴ παιδὶν ἐοικότες ἀγοράσθε
 νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμῆτα ἔργα.
 πῇ δὴ συνθεσῆσαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο μήδεά τ' ἀνδρῶν, 340
 σπονδαί τ' ἄκορητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπνυμεν·
 αὐτῶς γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνουμεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔοντες.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὥς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
 ἄρχεν' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας, 345
 τουσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοῖ κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ' - ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσειται αὐτῶν -
 πρὶν Ἀργεσὶν ἵεναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγίοχοιο
 γινώμεναι εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἥε καὶ οὐκί.
 φημί γάρ οὔν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
 ἥματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνου καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναΐσιμα σήματα φαίνων.
 τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 πρὶν τινα παρ' Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 τίσεσθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε.

εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτεσθῶ ἧς νηὸς ἐϋστέλλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 ἀλλὰ, ἀναξ, αὐτός τ' εὖ μῆδεο πελιδέο τ' ἄλλω· 360
 οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσsetαι, ὅττι κεν εἴπω·
 κρῖν' ἀνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις·
 εἰ δέ κεν ὥς ἐρξῆς καὶ τοι πελιδῶνται Ἀχαιοὶ, 364
 γνῶσκέμεναιδ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυν λαῶν
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνῶσσαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο·“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, νίας Ἀχαιῶν. 370
 αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περδομένη τε.
 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν, 375
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἐριδας καὶ νεέκεια βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κόρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δε ποτ' ἔς γε μίαν βουλευσόμεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρῶσιν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσsetαι, οὐδ' ἡβαιόν. 380
 νῦν δ' ἐρχεσθ' ἐπὶ δειπνον, ἵνα ξυνάρωμεν Ἄρηα.
 εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δειπνον δότω ὠκυπόδεςσιν.
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς κε πανημέριοι στυνερωὶ κρινώμεθ' Ἄρηι. 385
 οὐ γὰρ παυσσάλη γε μετέσsetαι, οὐδ' ἡβαιόν,
 εἰ μὴ νῦν ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρῶσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσιν

ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔρχει χεῖρα καμείται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος εὖξοον ἄρμα τιταίνων. 390

ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ' οἰωνοὺς·“

“Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰαχον, ὥς ὅτε κύμα
 ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν. 395

προβλήτι σκοπέλω· τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.

ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλω ἔρριξε θεῶν αἰειγενετάων. 400

εὐχόμενος θάνατόν τε φυγῇν καὶ μῶλον Ἀργος.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

πίονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωφι,
 κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,

Νέστορα μὲν πρῶτισια καὶ Ἴδομενῆα ἀνακτα, 405
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντα δῦω καὶ Τυδέος υἱόν,

ἔκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα, Αἰὶ μῆτιν ἀτάλαιτον.
 αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

ἦθδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
 βοῦν δὲ περίσθησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. 410

τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων

„Ζεῦ κύνιδστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἥελιον θῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,

πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα, 415

Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι

πρηγνέες ἐν κούρησιν ὁδᾶξ λαζόλατο γαῖαν·“

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πᾶ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίωφι,
 ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλει

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὖξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, 421
 αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' αἰμοδέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίστησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύοντες ὑπείρεχον Ἐφραίστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαίτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς ἔσσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ
 „Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
 μηκέτι νῦν δῆθ' αὐθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγείροντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὣδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἵομεν, ὅφρα κε θάσσω ἐγείρομεν ὅξυν Ἀργεῖα.“ 440
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπλῆσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἔπειτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἳ μὲν ἐκήρυsson, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
 θυνοὺς κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγῆρων ἀθανάτην τε
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθονται,
 πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος.
 σὺν τῇ παιφιάσσουσα διέσσαντο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὥρσεν ἑκάστῳ
 καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐνέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.

Ἦντε πῦρ αἰθέρου ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται ἀνῆ.
ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
αἶγλη παμφανόσασα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκεν.

Τῶν δ', ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι. Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
ἐνθα καὶ ἐνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πετεῦγεςσιν,
κλαγγηδὸν προκαθίζοντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων 464
ἐς πεδῖον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν
σμερδαλέου κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
αυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.

Ἦντε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
αἵτε κατὰ σταθμὸν ποιμνῆϊον ἡλάσκουσιν 470
ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλᾶρος ἄγρᾶ δεύει,
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δ', ὥστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄν-
δρες

ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιν γέωσιν, 475
ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόςμεον ἐνθα καὶ ἐνθα
ὑσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἱκελος Διὶ τερπικεραυνῷ,
Ἄρει δὲ ξώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
ἦντε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480
ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν·
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κέλνῳ,
ἐκπρέπε' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
σαι -

ὕμεις γὰρ θεαὶ ἔσθε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα, 485
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν -
οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἴεν,
φωνὴ δ' ἄφρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, 490
εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Αἴγιος ἦρχον
Ἄρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
οἳ δ' Ὀρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολὺκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
οἳ τ' ἄρφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
οἳ τ' Ἐλεῶν εἶχον ἠδ' Ὀλυν καὶ Πετεῶνα, 500
Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐϋκτίμενον πολίεθρον,
Κώπας Εὐτόρην τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλῖαρον,
οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλίσσαντ' ἐνέμοντο,
οἳ δ' Ὀποδήβας εἶχον, ἐϋκτίμενον πολίεθρον, 505
Ογχηστόν δ' Ἰερὸν, Ποσιδηΐον ἀγλιὸν ἄλσος,
οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
Νίσαν τε ξαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν.
τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510

Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, νῆες Ἀρης,
οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμφ' Ἀκτορος Ἀξείδαο,
παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβάσκα,

Ἄρηι κρατερῷ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
νέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἷ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσιν
Κοῖσάν τε ξαδῆν καὶ Δανλίδα καὶ Πανοπῆα, 520
οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Τάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν διὸν ἔναιον,
οἳ τε Αἰλαίαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῶ·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
οἳ μὲν Φωκῆων στίχας ἴστας ἀμφιέποντες, 525
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὔτι τόσος γε ὅσος Τελαμῶνιος Αἴας,
ἐλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
ἐγγεῖη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
οἷ Κυνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλιάρων τε
Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Ἀνγείας ἐρατεινάς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαργίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἳ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρετρίαν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαιαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Αἴου τ' αἰπὴν πτολίεθρον,
οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἥδ' οἳ Στύρα ναιετάσσκον· 540
τῶν αὖθ' ἠγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὅξος Ἀρῆος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅππῃ κομῶντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελήσιν
θάωρηκας ῥήξειν δῆλων ἀμφὶ στήθεσσι·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 545

Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐνκλίμενον πτολίεθρον,

δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε Διὸς θυγάτηρ - τέκε δὲ ξείδωρος ἄρουρα -
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσεν, ἐφ' ἐνὶ πτόνι νηφ'.
 ἐνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἄρνοιότῃς ἱλάονται 550
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πεττωῶ Μενεσθεύς.
 τῷ δ' οὐπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
 κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας -
 Νέστωρ οἷος ἔριξεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν - 555
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγρεν δυοκαίδεκα νῆας.
 [στήσε δ' ἄγων ἴν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]
 Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 Ἐρμιόνην Ἀσίην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560
 Τροίξην Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
 οἱ τ' ἔχον Αἰγίναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀρακλειτοῦ φίλος υἱός·
 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς, 565
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαυνίδαο ἄνακτος.
 συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐνκτιμένης τε Κλεωνᾶς, 570
 Ὀρνεΐας τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἱ δ' Ὑπερησίων τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἥδ' Αἰγίον ἀμφενέμοντο
 Αἰγιάλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἅμφ' Ἑλίην εὐρεῖαν, 575
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. ἅμα τῶγε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐθύσετο νώροπα χαλκὸν

κνιδιώων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
οὐνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαοὺς. 580

Οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαιμόνα κητώεσσαν,
Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσειᾶς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείας ἐρατεινὰς,
οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ', ἐφαλὼν πιολιέθρον,
οἳ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἰτυλον ἀμφενέμοντο, 585
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
ἔξῃκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμῆσι πεποιθᾶς,
ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε. 590

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
καὶ Θρῦον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἔνκτιον Αἶπυ,
καὶ Κυπαρισσηντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δῶριον — ἐνθα τε Μοῦσαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν αἰοιδῆς, 595
Οἰχαλῆθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλῆος·
στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἶπερ ἂν αὐταὶ
Μοῦσαι αἰδοίεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ αἰοιδῆν
θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον καθαριστύν — 600
τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
τῷ δ' ἐνευήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώοντο.

Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἶπυ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἔν' ἀνέρες ἀγχιμαχῆται,
οἱ Φένεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς, κρείων Ἀραπὴνωρ,
ἔξῃκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἐκάστη 610

Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐϋσέλμους περᾶν ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμῆλει.

Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναιον, 615
 ὅσσον ἐφ' Ἑρμίνην καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα
 πέτρην τ' Ὠλενίην καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἄνδρ' ἐκάστω
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἐμβαινουν Ἐπειοί.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγήσασθην, 620
 υἱὲς ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διῶρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
 υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηϊάδω ἀνακτος.

Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱερῶν 625
 νήσαν, αἱ ναίουσι πέρην ἄλυσ, Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέρης, ἀτάλαντος Ἀρηί,
 Φυλείδης, ὃν τίκτε διίφιλος ἱππότης Φυλεὺς,
 ὃς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσασατο πατρὶ χολωθείς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνὸς ἰφύλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τροχηΐαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἢ δ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, 635
 οἳ τ' ἡπειρον ἔχον ἢ δ' ἀντιπέραί' ἐνέμοντο·
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Αἰὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δωδέκα μιλτοπάροχοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
 οἳ Πλευρῶν ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλὴννιν
 Χαλκίδα τ' ἀγχιάλον Καλυδῶνά τε πευρήεσσαν — 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάναε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος —

τῷ δ' ἐπὶ παντ' ἐτέταλτο ἀνασσεῖν Αἰτωλοῖσιν·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυν τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἄργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταῶσας,
ἄλλοι δ' οἱ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν 650
Μηριόνης τ', ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεφάντῃ·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἧς τε μέγας τε,
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίῳ ἀγερώχῳ,
οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 655
Αἶνδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἄργινόεντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληΐη,
τὴν ἄγει ἔξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος,
πέρσας ἄσπεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἥδη γηγάσκοντα Αἰκύνιον, ὅζον Ἀρης.
αἰψά δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγέρας
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι 665
υἱέες υἱῶνοί τε βίης Ἡρακληΐδης·

αὐτὰρ ὄγ' ἐς Ῥόδον ἔξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἥδ' ἐφίληθεν
ἐκ Διὸς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίῳν. 670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἔσας,
Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρες δέ οἱ εἶπετο λαός. 675

Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ νῆε δ' ὤω Ἡρακλείδαο ἄνακτος·

τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. 680

Νῦν αὖ τοὺς ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
οἳ τ' Ἄλουν οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχῖν ἐνέμοντο,
οἳ τ' εἶχον Φθίην ἢ δ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685

ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο δυσηγέος ἐμνῶοντο·
οὐ γάρ ἔην ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσατο.
κεῖτο γάρ ἐν νήεσσι ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠΰκόμοιο,
τὴν ἐκ Αὐρνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 690
Αὐρνησὸν διαπαρθήσας καὶ τεῖχεα Θήβης,
καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγγεσιμώρους,
υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·
τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἐμελλεν.

Οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μῆλων,
ἀγχιάλῳ τ' Ἀντρών ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήτος ἡγεμόνευεν
ζῶδς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νηὸς ἀποθρῶσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν
ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρεκς, ὅς τις Ἄρης,
Ἰφίκλου νῆος πολυμήλου Φυλακίδαο, 705
αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου

ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,
 ἦρως Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος· οὐδέ τε λαοὶ
 δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἔοντα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710

Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην,
 Βοΐβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐὺκτιμένην Ἰαωλκὸν,
 τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμήλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δια γυναικῶν,
 Ἀλκησις, Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715

Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
 τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 ἐπὶ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστῃ πεντήκοντα
 ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι. 720

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Ἀθήνων ἐν ἡραδέῃ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν
 ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἐνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνησεσθαι ἐμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκλήταο ἄνακτος. 725

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ Μεδων κόσμησεν, Οἰλήος νόθος υἱός,
 τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Οἰλῇ πτολιπόρθῳ.

Οἱ δ' εἶχον Τροίικην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
 οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730
 τῶν αὐθ' ἡγεσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
 ἰητῆρ' ἀγαθῶν, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.

Οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Τπέρειαν,
 οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκά κάρηνα, 735
 τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώμην ἐνέμοντο,

Ὀρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης, 746
 υἱὸς Πειριθόιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς -
 τὸν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἰπποδάμεια
 ἡματι τῷ ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασεν -
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε Λεοντεὺς, ὅξος Ἄρηος, 745
 υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορῶνον Κανειίδαο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιήνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
 οἱ περὶ Λαδῶνην δυσχείμερον οἰκ' ἔθειντο, 750
 οἱ τ' ἄμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
 ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προῖει καλλίρροον ὕδωρ,
 οὐδ' ὄγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
 ἰλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἥντ' ἔλαιον·
 ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνοιο υἱὸς,
 οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευεν,
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κολοίρανοι ἦσαν. 760
 τίς τ' ἄρ' τῶν ἄχ' ἄριστος ἦν, σὺ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν ἡδ' ἱππῶν, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Εὐμήλος ἔλαυνε ποδάκτας ὄρνιθας ὥς,
 ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἔισας· 765
 τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἅμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
 ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἦν Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατος ἦεν,
 ἱπποὶ θ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα. 770

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισιν
 κείτ' ἀπομνησίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ βηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἶγανέησιν ἱέντες
 τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἴσιν ἕκαστος, 775
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
 ἕστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κείτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς. οἱ δ' ἄρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
 φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδ' ἐμάχοντο.

Οἱ δ' ἄρ' Ἴδαν ὥσεί τε πυρὶ χθινὸν πᾶσα νέμοιτο
 γαῖα δ' ὑπεστενάχισε Διὶ ὥς τερπικεραυνῷ 781
 χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωῒ γαίαν ἱμάσση
 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 ἐρχομένων· μάλα δ' ἄκα διέπρησσαν πεδίον. 785

Τρῶσιν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήμενος ὠκεία Ἴρις
 παρ' Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ Ἀλεγεινῇ·
 οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θυρήσιν
 πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ἀρχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις· 790

εἰσατο δὲ φθογγὴν νῆϊ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήτῳ γέροντος,
 δέγμενος ὅππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 τῷ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκεία Ἴρις 795

„Ὡ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν,
 ἣ μὲν θῆ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐπω τοιῶνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅππα·
 λίην γὰρ φύλλοισιν ἑοικότες ἢ ψαμάθοισιν 800
 ἐρχονται πεδίον μαχησόμενοι περὶ ἄστν

Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὥδε γε ῥέξαι·

πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμον ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πλυσπερέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει, 805
 τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.

Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν,
 αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.
 πᾶσαι δ' ὠῖγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 810

Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰεῖα κολώνη,
 ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περὶδροῖος ἐνθα καὶ ἐνθα,
 τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
 ἐνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι. 815

Τρῶσιν μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῷγε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐργεῖν.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσαο,
 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτη, 820
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε δύω Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπὸ πόδα νείατον Ἴδης,
 ἄφνειοι, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο, 825
 Τρῶες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
 Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστειαν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
 καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρεΐης ὄρος αἶπν,
 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφιος λινοθώρηξ, 830
 υἱε δύω Μέροπος Περκασίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὕς παῖδας ἔασκεν
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήμορα. τῷ δὲ οἱ οὔτι
 πειδέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανατοῖα.

Ν δ' ἄρα Περσώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο 835
καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην,
τῶν αὖθ' Ἑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ἑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἰθῶνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεϊτος.

Ἰππόθοος δ' ἄγε φύλα Πελασγῶν ἐργεσιμῶρων, 840
τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβόλακα ναιετάσκον·
τῶν ἦρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄξος Ἄρηος,
νῆε δ' ὡς Αἰθίοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως,
ὄσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει. 845

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
νῆος Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

Αὐτὰρ Πυρραίχης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνυται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἱ δ' αὖ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρωμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἑρυνθίνους. 855

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέσθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνοστής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραίττε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκανῖος θεοειδής
τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕσμιτι μάχεσθαι.

Μῆροισιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
νῆε Ταλαιμένεος, τῷ Γυραῖ τ' ἐκε Λίμνῃ, 865
οἱ καὶ Μήρονας ἦγον ὑπὸ Τρωάδ' ἡγεῶτας.

Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφῶνων,
 οἳ Μίλητον ἔχον Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτοφύλλον
 Μαιάνδρου τε ροῆς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, 870
 Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' Ἴεν, ἧῦτε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρασε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδῶκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875
 Σαρπηθῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίας, Ξάνθου ἄπο δινήμεντος.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Γ.

Ὅρκοι. Τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου
 καὶ Μενελάου μονομαχία.

Ἀντάρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὧς,
 ἧῦτε περ κλαγγῇ γεράων πέλει οὐρανόθι πρὸς,
 αἷτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγου καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ροάων, 5
 ἀνδράσι Πυγμαλοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσai·
 ἡέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προσφέρονται·
 οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλέξεμεν ἀλλήλοισιν.

Εὐτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
 ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
 τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λαῶν ἦεν·

ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὤρουντ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίλοιο.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
Τρῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς,
παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι. 20

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάρουθιν ὁμίλου, μακρὰ βιβάντα,
ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κυρσας,
εὐρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν 25
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλαροὶ τ' αἰξιοί·
ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 30
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροστος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
ἅψ τ' ἀνεχώρησεν, ὥχρός τέ μιν εἴλε παρειάς, 35
ὥς αὐτίς καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρῶων ἀγερώχων
δείσας Ἀτρεὺς υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς.

τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν
,,Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἡπεροπεντά,
αἰδ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι. 40
καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
ἢ οὕτω λῶβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἢ που καρχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
πάντες ἀριετήα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν

εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἄλλη 45
 ἢ τοιόσδε ἑὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
 πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρήφρας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἄλλοδαποῖσι γυναικ' εὖειδέ' ἀνῆγες
 ἔξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
 πατρί τε σὺ μέγα πῆμα πόλῃ τε παντί τε δήμῳ, 50
 δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μείνεις ἀρηϊφίλου Μενέλαον;
 γνοίης ἧ οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 οὐκ ἂν τοι χαλίσμῃ κίθαρις τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἣ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης. 55
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἣ τέ κεν ἦδη
 λάϊνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἑοργας."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 „Ἔκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, 60
 ὅστ' εἰσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
 μὴ μοι δῶρ' ἑρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὐτοὶ ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ' εἰ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσσοι καὶ ἀρηϊφίλου Μενέλαον
 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναικὰ τε οἶκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθω
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα." 75
 ὣς ἔφαθ', ἔκτορ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,

καὶ ᾧ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσον δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηχομόωντες Ἀχαιοὶ,
 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἐβαλλον.

80

αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὖσεν ἀναξ ἄνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „Ἰσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἔκτωρ.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεῶ τ' ἐγένοντο
 ἐσσυμένως. Ἔκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν

85

„Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐνὶ κνήμιδες Ἀχαιοὶ,
 μῦθον Ἀλεξάνδρου, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἄρηϊφίλον Μενέλαον
 οἴους ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. —

90

ὑπώπτερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναιῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

96

„Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
 θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἤδη
 Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 εἵνεκ' ἐμῆς ἐριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἐνεκ' ἀρχῆς.
 ἡμέων δ' ὅπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθνατή· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.

100

οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκὸν, ἑτέρον δὲ μέλαιναν,
 Γῇ τε καὶ Ἥελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.

ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη
 αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
 μὴ τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσεται.

106

αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·

οἷς δ' ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. 110

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε, 111
ἐλπόμενοι παύσεσθαι ὀξυροῦ πολέμοιο.

καὶ ὃ ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί.
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. 115

Ἐκτὼρ δὲ προτὶ ἄστρ' ὀφθαλμοῖς κήρυκας ἐπεμπευ
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμῳ τε καλέσσαι.
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προτὶ κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἥδ' ἄρ' ἐκέλευεν
οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δῖω. 120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῃ ἄγγελος ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόφ', Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῃ· ἥ δὲ μέγα ἴστων ὕφαινε, 125
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρῶων δ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔδεν εἵνεκ' ἐπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.
ἄρχου δ' Ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις

„Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130
Τρῶων δ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὅλοοιτο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἱ δὲ νῦν ἔσται σιγῇ — πόλεμος δὲ πέπαυται —
ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἄρηϊφίλος Μενέλαος
μακροῆς ἐγγείῃσι μαχήσονται περὶ σείω·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.“

Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἱμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἄνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἥδε τοκῆσιν. 140

κῦτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀδόνῃσιν
 ὠρμαῖτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο,
 Αἰδοῖα, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 αἰψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145

Οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
 Λάμπον τε Κλυτίον δ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρῃος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν,
 γῆραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
 ἐσθλοὶ, τεττίγεσσιν ἑοικότες, οὔτε καθ' ὕλην
 δεινδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν λείψιν·
 τοιοῖ ἄρα Τρῶων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἱ δ' ὥς οὖν εἰδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰοῦσαν,
 ἵκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον 155

„Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇς εἰς ὧπα ἔοικεν.
 ἀλλὰ καὶ ὥς, τοιῇ περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.“ 160

Ὡς ἄρ' ἔφαν, Πριάμος δ' Ἑλένην ἐκαλέεσάτο φωνῇ
 „δεῦρο πάροιθ' ἐλθούσα, φίλον τέκος, ἵξεν ἐμείο,
 ὅφρα ἰδῇ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε —
 οὔτι μοι αἰτλή ἐσσι, θεοὶ νῦ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν —
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, 166
 ὅστις ὁδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἥϊς τε μέγας τε.
 ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μεῖζονες ἄλλοι ἔασιν·
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὕπω ἰδὼν ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.“ 170

Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν
 „αἰδοτός τέ μοι ἐσσι, φίλε ἔκνρῃ, δεινός τε·

ὥς ὄφελεν θανάτος μοι ἀδεῖν κακὸς, ὅπποτε δεῦρο
 υἱεῖ σφ' ἐπόμεν, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν. 175
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτῃκα.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς·
 οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
 θαῖηρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἵποτ' ἔην γε.“ 180

Ὡς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο φώνησέν τε
 „ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον,
 ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμηάτο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἔνθα ἰδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, 185
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥά τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 ἥματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.“ 190

Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραιός
 „εἰπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὄδ' ἐστίν·
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρονοισιν ἰδέσθαι.
 τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195
 αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
 ἀρνεῖω μιν ἔγωγε ἔδσκω πηγεσιμᾶλλοι,
 ὅστ' ὅταν μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.“

Τὸν δ' ἡμέλβει· ἐπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
 „οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολύμητις Ὀδυσσεὺς, 200
 ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.“

Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα
 „ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·

ἦδη γὰρ καὶ δευρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς, 205
 σεῦ ἐνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά,
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἐμιχθεν,
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὦμους, 210
 ἄμφω δ' ἐξομέω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος
 οὐδ' ἀφαιμαρτοεπής, ἥ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺμητις ἀναΐξιεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἰδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα κήξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγὲς ἐνάμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκειν, αἰδοῖ φωτὶ ἐοικώς
 φαιῆς κε ζάκοτόν τε τιν' ἐμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει 221
 καὶ ἔπεα νηϊάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

Τὸ τρίτον αὐτ' Αἰάντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίος 225
 „τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὕς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὦμους;“

Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν
 „οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἴδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς 230
 ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
 πολλὰκι μιν ξείνισσεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο. V
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν εὔ γνολὴν καὶ τ' οὔνομα μυθησαίμην· 235
 δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,

Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γέλνατο μήτηρ.
 ἢ οὐχ ἔσπεσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς,
 ἢ δούρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνι ποντοπόροισιν, 240
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 κίσχεα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ', ἃ μοί ἐστιν.“

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
 ἐν Λακεδαιμόνι αἰεθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ, 245
 ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἄσκη ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 κῆρυξ Ἰδαίος ἥδ' ἐ χρύσεια κύπελλα·

ἄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν

„Ὅρσο, Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι 250

Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων

ἐς πεδίου καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ κρητὶφιλος Μενέλαος

μακρῆς ἐγγέλησι μαχήσουτ' ἀμφὶ γυναικί·

τῷ δέ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο· 255

οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες

ναλοῖμεν Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νέονται

Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.“

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις

ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπλθοντο. 260

ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεινεν ὀπίσσω·

πὰρ δέ-οι Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.

τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίουδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,

ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πονλυβότειραν 265

ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.

ἄρουντο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ

ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἣ οἱ παρ' ἑλπεος μέγα κουλεὸν αἶεν ἄωρτο,
 ἄρυνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὖχετο, χεῖρας ἀνασχών 275

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κῦδιστε μέγιστε,
 Ἡέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπλόρκον ὁμόσῃ,
 ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστὰ· 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἐπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρώας ἐπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἦντιν' ἔοικεν, 286
 ἦτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιο τέ παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινηῆς 290
 αὐθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχέω.“

Ἡ καὶ ἀπὸ στομάχους ἄρυνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον, ἡδ' εὖχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν·
 ὣδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε

Ζεῦ κῦδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὑπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνεια,
 ὥδ' ἐσφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει ὥς ὃδε οἶνος, 300

αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖν.“

Ὡς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
τοῖσι δὲ Ἀαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν

„Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
ἦτοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν 305
ἄψ, ἐπεὶ οὐπω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
μαρναμένον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μὲν πον τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.“

Ἡ δ' αὖ καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς, 310
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία τεύεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
τῷ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
χωρὸν μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
ὅπποτερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
ἱαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ὦδ' αὖτε τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρῳάων τε

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, 320
ὅπποτερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔσθηνεν,
τὸν δὸς ἀποφθίμενον δύναι δόμον Ἀἴδος εἰσω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.“

Ὡς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
ἄψ ὁρώων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν. 325
οἱ μὲν ἐπειθ' ἔζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστω
ἵπποι ἀερεσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλά
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡϊκόμοιο.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔσθηνεν 330
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν

οἷς κασιγνήτοιο Δυκάονος ἤρμωσε δ' αὐτῶ.
 ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 ὥς δ' αὕτως Μενέλαος Ἀρήϊος ἐντὲ ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόοντας
 Τρῳάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἑκνήμειδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ' ἐρχέας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔεισεν,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμηὴ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρυντο χαλκῶ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπενξάμενος Διὶ πατρί 350
 „Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κἀκ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὅφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.“

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔεισεν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαιεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῶ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

„Ζεῦ πάτερ, οὐτίς σείο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 365
 ἢ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἤϊχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.“

Ἢ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασειῆς,
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς· 370
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρὴν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νῦ κεν εἰρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἣ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοῶς ἱφι κταμένοιο· 375

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἐπειθ' ἦρως μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ῥῖψ' ἐπιδινύσας, κόμισαν δ' ἐρήηρες ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 ἔγχρ' χαλκείῳ τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380
 ῥεῖα μάλ' ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥερι πολλῇ,
 καὶ δ' εἶς ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηῶντι.

αὐτὴ δ' αὐτ' Ἑλένην καλέονσ' ἰε· τὴν δ' ἐκίχανεν
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλῃς ἦσαν.
 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385
 γρηῖ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν,
 εἰροκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδαιμόνι ναιετάωσῃ
 ἦσκειν εἰρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·
 τῇ μιν λείσα μένη προσεφώνεε δὲ Ἀφροδίτη

„Δεῦρ' ἰθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι.
 κείνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσιν, 391
 κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδὲ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχησάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ', ἥε χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.“ 394

Ὡς φάτο τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δορίεν
 καὶ ῥ' ὥς νῦν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν

στήθεά δ' ἰμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίει ἡπεροπεύειν;
ἢ πῇ με προτέρω πολλῶν εὐναιομενάων 400

ἄξεις ἢ Φρυγίης, ἢ Μηρονίης ἐρατεινῆς,
εἰ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;

οὐνεκα δὴ νῦν διὸν Ἀλέξανδρον Μενέλαος
νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἰκαδ' ἄγεσθαι,

τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
ἥσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,

μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον ὄϊζε καὶ ἐφύλασσε,

εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλην.
κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἰμι — νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη — 410

κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρῶαι δέ μ' ὀπίσσω
πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ.“

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη
„μή μ' ἔρεθες, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,

τώς δέ σ' ἀπεχθήρω ὥς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησα,
μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἐχθεα λυγρὰ; 415

Τρῶων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.“
Ὡς ἔφατ', ἐδδεισεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,

βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῷ ἀργῇτι φαεινῷ,
σιγῇ, πάσας δὲ Τρῳᾶς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,

ἢ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κτε δία γυναικῶν.
τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,

ἀντὶ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425
ἔνθα καθίξ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

ὅσσε πάλιν κλίναςα, πόσιν δ' ἠνίκαπε μύθῳ

„Ἠλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὥφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 ἀνδρὶ δαμείς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχέ' ἀρηϊφίλου Μενελάου 430
 σῇ τε βίῃ καὶ χειρὶ καὶ ἔργῳ φέρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴδρι νῦν προκαλέσσαι ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 ἐξαυτίς μαχέσασθαι ἐναντίου. ἀλλὰ σ' ἔγωγε
 πάνεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἥδ' ἐμάχεσθαι 435
 ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήῃς.“

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν
 „μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἐνιπτε.
 νῦν μὲν γάρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθῆνῃ,
 κείνου δ' αὐτίς ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπέλομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γὰρ πώποτε μ' ὥδ' ἐρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
 ἐπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
 νῆσῳ δ' ἐν Κρανῳῃ ἐμίγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ, 445
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.“

Ἦ δ' αὖ καὶ ἦρχε λέχοσθε κιῶν· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.
 Τῶ μὲν ἄρ' ἐν τροητοῖσι κατεύνασθ' ἐλεχέεσσιν,
 Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὄμιλον ἐφοῖτα θηρὶ ἐοικώς,
 εἰ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
 ἀλλ' οὐτίς δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ῥοηφίλῳ Μενελάῳ.
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκεῖθ' ἀνέστη, εἰ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δ' ἐκ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 455
 „Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 ὑμεῖς δ' Ἀργεῖν' Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥντιν' εἰκεν,
 ἥτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.“ 460
 Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἥνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ.

Ορκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος
 ἐπιπόλησις.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐρνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεῖς δεπάεσσιν
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 αὐτίκ' ἐπειράτο Κρονίδης ἐρεδιζέμεν Ἥρην 5
 κερτομίῳς ἐπέεσσι, παρεβλήδην ἀγορευῶν
 „Δοιὰ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρην τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενῆϊς Ἀθήνη.
 ἀλλ' ἦτοι καὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομυειδῆς Ἀφροδίτη 10
 αἰεὶ παρεμβλῶκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἁμύνει,
 καὶ νῦν ἐξεσάσσειν ὀρόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἣ δ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15
 ὄρσομεν, ἣ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὐτίς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.“
 Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ 20

πλησίαι αἶψ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρῳέεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίῃ ἀκέων ἦν οὐδὲ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 "Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα

„Αἰνύτατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες. 25
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ' ὃν ἰδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παῖσιν.
 ἐρδ'· ἀτὰρ οὗτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἅλλοι.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „δαίμονίη, τί νῦν σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες 31
 τόσσα κακὰ ῥέξουσιν, ὅτ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἴλῳ ἐξαλαπάξαι ἐνκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύγ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
 ὤμῳ βεβρωθῶις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας 35
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40
 τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάσιν,
 μήτι διατρέβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εἴσαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45

τάων μοι πέρι κῆρι τιέσκετο Ἴλιος ἱρῇ
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.
 οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔτισης,
 λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.“

Τὸν δ' ἡμεῖβεν· ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ 50
 „ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυνόγνια Μυκῆνη·

τας διαπέρσαι, ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
 τάων οὔτοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
 εἴπερ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπειὴ πολὺ φέρετός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἐνθεν ὅθεν σοί,
 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 60
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποεἴζομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θάσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῆν, 65
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ 70
 Ἀχαιοὺς,

πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων αἵεσσα.
 οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω, 75
 ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐστρατῶ εὐρέϊ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἵενται·
 τῷ εἰκνί· ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ δ' ἐθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσοράοντας
 Τρῶας θ' ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς, 80
 ὧδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον

„Ἢ ὃ' αὐτίς πόλεμός γε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῆ
 ἔσσεται, ἢ φιλότῃτα μετ' ἡυφοτέροισι τιθήοισιν

Ζεὺς, ὅσ' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκται.

Ὡς ἄρα τις εἶπεν κεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85

ἦ δ' ἀνδρὶ λῆλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀυτηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διξημένη, εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἷὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰί στίχες ἀσπιστάων 90
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσίοιο ῥοάων.

ἀγχού δ' ἵσταμένη ἔπεα πτεροεντα προσηύδα

„Ἢ ῥά νύ μοι τι πῖθιοι, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρονι;
 τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἶον,
 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῇ.

τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἶ κεν ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήιον Ἀτρεΐος υἷὸν
 σῶ βέλει δηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 ἀλλ' ἄγ' οἴστευσσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100
 εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 ἄρνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστνυ Ζελείης.“

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν·
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐϋχοον ἱξάλου αἰγὸς 105

ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῆσιν,
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπιος ἔμπεσς πέτρη.
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἦραρε τέκτων, 110
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κοράνῃν.

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε ταυνσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν Ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν,
 πρὶν βλησθῆαι Μενέλαον Ἀρήιον Ἀτρεΐος υἷόν. 115

κὺτάρ ὁ σὺλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὼν
 ἀβλήτα πετρόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἴψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν ὀϊστὸν,
 εὖχετο δ' Ἀπόλλωνι Ἀνκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἄρυνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην 126
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξω δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερεὺς μέγα τόξου ἔτεινεν,
 λῖγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' ὀϊστός 125
 ὄξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτόσθαι μενεαίνων.

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγγελεῖη,
 ἥ τοι πρόσθε σταῖσα βέλος ἔχεπενκὲς ἄμυνεν.
 ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροῶς, ὥς ὅτε μήτηρ 130
 παιδὸς ἔεργη μυῖαν, ὅθ' ἠδέϊ λέξεται ὕπνω·
 αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστήρος ὀχῆς
 χρούσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦντετο θώρηξ.
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς ὀϊστός·
 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἡρήρειστο
 μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροῶς, ἔρκος ἀκόντων,
 ἥ οἱ πλείστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἶδατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀϊστός ἐπέγραψε χροά φωτός·
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς. 140

Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μῆνῃ
 Μηονίς ἢ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο
 ἱππῆς φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 ἀμφοτέρων, κόσμος δ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κύδος· 145
 τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μιάνυθην αἵματι μῆροί
 εὐφυνέες κνῆμαί τ' ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.

Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·

ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηϊφίλος Μενέλαος. 150

ὡς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη·

τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·

„Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκει ἔταμνον,
οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι. 156

ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.

οὐ μὲν πῶς ἄλιον πέλει ὄρκιον αἷμά τε ἀρνῶν
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.

εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160

ἐκ τε καὶ ὅψε τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,

σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν. ✓

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ἔσσεται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐὺμμελίῳ Πριάμοιο, 165

Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι νάων,

αὐτὸς ἐπισσεῖησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν

τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα

ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,

αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βίότιο. 170

καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·

αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἵης·

καὶ δὲ κεν εὐχολῆν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν

Ἀργεῖην Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα

κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175

καὶ κέ τις ᾧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων

τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο

αἰθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,

ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιοὶ,

καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν 180
 σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, λιπῶν ἀγαθὸν Μενέλαον.²

ὥς ποτὲ τις ἔρξει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθινών.“

Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „θάρσει, μηδὲ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 οὐκ ἐν καιρῷ ὅξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἦδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ᾧ Μενέλαε·
 ἕλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται ἦδ' ἐπιθήσει 190
 φάρμακ', ἃ κεν πᾶνθῃσι μελαινάων ὀδυνάων.“

Ἡ καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα
 „Ταλθύβι, ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 πῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
 ὅφρα ἰδῇ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 195
 ὃν τις ὀδοτεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.“

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἵεναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησεν 206
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρώϊκς ἐξ ἱπποβότοιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ὅρσ', Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὅφρα ἰδῇ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
 ὃν τις ὀδοτεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,

Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.“
 “Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν·
 βᾶν δ' ἵεναι καθ' ὅμιλον ἐνὰ στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὄθι ξανθὸς Μενέλαος 210
 βλήμενος ἦν - περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραδ' ὄσσοι ἄριστοι

κυκλός', ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς -
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν ὀιστόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγρεν ὀξέες ὄγκοι.
 λῦσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολου ἥδ' ὑπένερθεν 215
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδεν ἔλκος, ὃθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
 αἶμ' ἐκμυξήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδὼς
 πάσσε, τὰ οἱ ποτὶ πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων· 221
 οἱ δ' αὐτίς κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἰδοῖς Ἀγαμέμνονα δῖον,
 οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225
 ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φρυσιδώντας
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραῖδαο·

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὅπποτε κέν μιν
 γυῖα λάβῃ κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἑὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
 καὶ ὃ' οὐς μὲν σπεύδοντας ἰδοὶ Δαναῶν ταχυπώλων,
 τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν

„Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
 οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσει' ἀρωγός, 235
 ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γυῖπες ἔδονται
 ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλους καὶ νήπια τέκνα
 ἄξομεν ἐν νήεσιν, ἐπὴν πτολλέθρον ἔλωμεν.“

Οὕστινας αὖ μεθιέντας ἰδοὶ στυγεροῦ πολέμοιο,
 τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν 241

„Ἀργεῖοι λόμωροι, ἐλεγχείες, οὐ νυ σέβεσθε;
 τίφθ' οὔτως ἔσσητε τεθηπότες ἥντε νεβροὶ,

αἶτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
 ἐστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
 ὥς ὑμεῖς ἐστήτε τεθηπότες οὐδὲ μάχεσθε. 246

ἢ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐνθα τε νῆες
 εἰρύατ' εὐπρυμνοί, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἰδῇτ' αἰ κ' ὑμῖν ὑπέροχῃ χεῖρα Κρονίων;·"

Ὡς ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν· 250
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κῖων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
 οἱ δ' ἅμφ' Ἰδομενῆα θαῤῥονα θαυρήσουτο·

Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺν εἰκελὸς ἀλκῇν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
 τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηΐδα μελιχίλοισιν

„Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπάλων
 ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἦδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
 ἦδ' ἐν δαΐθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἰθοπα οἶνον
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῇσι κέρωνται. 260

εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἐστηχ', ὥσπερ ἐμοί, πῖευν, ὅτε θυμὸς ἀνῶγοι.
 ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὖχεται εἶναι."

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίου
 ἡΐδα 265

„Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήϊρος ἑταῖρος
 ἐσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὥτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι ἔχευαν
 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω 270
 ἐσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο."

Ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόοσυνος κῆρ.
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κῖων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 ἰὼ δὲ κορυσσεσθῆν, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.

ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ πρὸ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

τῷ δέ τ' ἀνενθεῖν ἔοντι μελάντερον ἤϋτε πίσσα
φαίνεται' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγχι δέ τε λαίλαπα πολλήν,
ῥίγησέν τε ἰδὼν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·

τοῖαι ἄμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280

δήλον ἔς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
κνάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφορικυταί.

καὶ τοὺς μὲν γῆθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285

σφῶϊ μὲν – οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν – οὔτι κελεύω·
αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.

αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·

τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος, 290
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.“

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἅλ-
λους·

ἐνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
οὗς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
ἄμφι μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Αἰμονά τε κρείοντα Βιάντά τε, ποιμένα λαῶν. 296

ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἱπποῖσιν καὶ ὄχεσφιν,
πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἑσθλοὺς,
ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἔς μέσσον ἔλασσεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
σφοῦς ἱπποὺς ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·

„Μηδὲ τις ἱπποσύνη τε καὶ ἡνωρήφι πεποιθὼς
οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδιότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305

ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
 ἔργῃ ὀρεξάσθω, ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.
 ὣς καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.“

Ὡς ὁ γέρον ὠτρυνε πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.
 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων, 311
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ γέρον, εἰθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις 315
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 „Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλωμι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἔμεν ὥς ὅτε διὸν Ἑρευνθαλίωνα κατέκταν.
 ἔλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
 εἰ τότε κούρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ὀπάξει. 321
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέδομαι ἡδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 αἰχμᾶς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵ περ ἔμεῖο
 ὀπλότεροι γεγάασι πεποίθασιν τε βίηφιν.“ 325

Ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῳήετο γηθόδουνος κῆρ.
 εὖθ' υἱὸν Πετewδὸ Μενεσθῆα πλήξιππον
 ἕσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μῆστωρες αὐτῆς·
 αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 παρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330
 ἕστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
 ἕστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 Τρώων ὀρμήσεις καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335
 τοὺς δὲ ἰδὼν νεέκισσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„ὦ νῆε Πετειῶ, διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλέοφρον,
τίπτε καταπτύσσοντες ἀφέσταντε, μῖμνετε δ' ἄλλους;
σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἔοντας 341
ἐστάμεν ἡδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι.
πρῶτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
ὅππότε δαῖτα γέρονσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἐνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἐδμεναι ἡδὲ κύπελλα 345
οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλως χ' ὁρώωτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάρουθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
Ὀδυσσεύς

„Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγει ἕρκος ὀδόντων. 350
πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; ὅππότε Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα,
ὄψαι, ἦν ἐθέλησθα, καὶ αἱ κέν τοι τὰ μεμήλη,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα 354
Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις.“

Τὸν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ὥς γυνῶ χωρομένοιο· πάλιν δ' ὅγε λάξετο μῦθον

„Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω·
οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
ἦπια δῆνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅτ' ἐγὼ περ.
ἀλλ' ἴθι — ταῦτα δ' ὀπισθεν ἄρεσσόμεθ' — εἰ τι κακὸν
νῦν

εἰρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.“

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλ-
λους.

εὗρε δὲ Τυδέος νιόν, ὑπὲρθυμον Διομήδεα, 365
ἐσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·

παρ δὲ οἱ ἐστήκει Σθένελος, Καπανήτος υἱός.
καὶ τὸν μὲν νείκεσσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, 370
τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γαφύρας;
οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὥδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηϊοισι μάχεσθαι,
ὥς φάσαν οἱ μιν ἰδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔργωγε
ῥητησ' οὐδὲ ἰδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέω Πολυνεΐκει, λαὸν ἀγείρων,
οἳ ῥα τότε ἔστρατόωνθ' ἰερά πρὸς τείχεα Θήβης·
καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκέλευον· 380
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ὥχοντ' ἠδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἄσωπόν δ' ἱκοντο βαθυσχοῖνον λεχεποῖην,
ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν Ἀχαιοί.
αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας 385
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑπτοκληείης.
ἐνθ' οὐδὲ, ξεῖνός περ ἐὼν, ἱππηλάτα Τυδεὺς
τάρβει, μῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλλέετο, πάντα δ' ἐνίκα
δηδίδως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390
οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
ἅψ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
κούρους πεντήκοντα· δῶα δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
υἱὸς τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἵει οἰκόνδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.

τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
γεῖνατο εἰς χέρηα μάχῃ, ἄγορῇ δέ τ' ἀμείνω. 400

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερός Διομήδης,
αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

τον δ' υἱὸς Καπανήος ἀμείψατο κυδαλίμοιο

„ Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
ἡμεῖς τοι πατέρων μὲγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο, 405
παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος Ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἄρωγῇ·
κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.

τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῇ. 410

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διο-
μήδης

„ τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ἠτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' ἔψεται, εἰ κεν Ἀχαιοὶ 415
Τρῶας δηρώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρὴν,
τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“

Ἦ ῥα καὶ ἐξ ὁρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι νῆακτος 420
ὀρνυμένον· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης
ὀρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρον ὑπὸ κινήσαντος·
πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα 424
χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλὸς ἄκην·
ὥς τότε ἐπασσύνεσθαι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν - οὐδέ κε φαιης

τόσσον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν -
σιγῇ θειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν 431

τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιγόωντο.
Τρώες δ', ὥστ' ὅιες πολυπήμενος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαί ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν,
ἄξηχες μεμακνῦται, ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν, 435

ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρύν ὁρώρει·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἰα γῆρυς,
ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
ᾧρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Δεῖμός τ' ἦδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἄμοτον μεμανῖα, 440

Ἄρεος ἀνδροφόνιοι κασιγνήτη ἐτάρη τε,
ἦτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
νύραυν' ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
ἦ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμόλлон ἐμβαλε μέσσω
ἐρχομένη καθ' ὁμίλον, ὁφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔργεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὁρώρει.
ἐνθα δ' αἴμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσιν ῥέοντες
ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἐντοσθε χαράδρης·
τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὐρεσιν ἐκλυε ποιμὴν·
ὥς τῶν μισγομένων γέμετο ἰαχὴ τε πόνος τε. 456

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης.
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἰσω 460
αἶχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,

ἦριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφθήνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 ἔλκε δ' ὑπὲκ βελείων, λελιημένος ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσει· μίνυνθα δὲ οἱ γένεθ' ὄρη.
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάρυμος Ἀγήνωρ,
 πλευρὰ, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὥς τὸν μὲν λίπε θυμὸς, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδονοπάλιζεν.
 "Εὐθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἦλθεον θαλερὸν, Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ἦα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρόεπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δὲ οἱ αἰὼν
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν 480
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν. ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἰγείρως ὥς,
 ἢ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκη
 λείῃ, ἀτάρ τε οἱ ὄξοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύκασιν
 τῇν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνι σιδηρῷ 485
 ἐξέταμ', ὄφρα ἵτυν κάμψῃ περικαλλέει δίφρῳ·
 ἡ μὲν τ' ἀξομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάρηξεν
 Αἴας διογενῆς. τοῦ δ' Ἀντιφός αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὅξει δουρὶ. 496
 τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν
 ἑταῖρον,
 βεβλήκει βουβᾶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·

ἦριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χεῖρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώσθῃ,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ, 495
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιειῷ
 ἄμφι ἔπαπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἱππων ὠκειαῶν. 500
 τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρσῃν· ἣ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 δοῦπήσεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ παῖδιμος Ἑκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,
 ἴδυσαν δὲ πολὺν προτέρω. νεμέσῃσε δ' Ἀπόλλων
 Περσάμου ἐκ κατιδῶν, Τρῶεςσι δὲ κέκλει' αὔσας
 „Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μὴδ' εἰκετε χάρις
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίδος χροῶς οὐδὲ σίδηρος, 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠνυκόμοιο,
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλου θυμαλγέα πέσσει.“
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
 „Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησεν.
 χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν οὐριόεντι
 κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγρὸς ἀνδρῶν,
 Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνύθεν εἰληλούθει. 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδῆς
 ἄχρῃς ἀπηλοίησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 καππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 θυμὸν ἀποπνείων. ὃ δ' ἐπέδραμεν ὃς ῥ' ἐβαλέν περ,

Πείθοος· οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα
 πᾶσαι 525

χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Τὸν δὲ Θῶας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θῶας, ἐκ δ' ὄβριμον ἐγχος
 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530
 τῷ ὄγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι
 Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἐγχέα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔ, μέγαν περ ἔόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγανὸν,
 ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη. 535
 ὥς τὰγ' ἐν κούρησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιο μετελθὼν,
 ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξεὶ χαλκῷ 540
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλουῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
 πρηνέες ἐν κούρησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ε.

Διομήδους ἀριστεία.

Ἐνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδει Παλλὰς Ἀθήνη
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσι
 Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιο.

δαίε' οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκαματον πῦρ,
 ἀστέρ' ὅπαριν' ἑναλγικιον, ὅστε μάλιστα
 λαμπρὸν παμφαίνησι λελουμένος Ὀκεανοῖο·
 τοῖόν οἱ πῦρ δαίεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.

Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
 ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦστην,
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίῳ ὀρμηθήτην·
 τῷ μὲν ἀφ' ἵππου, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρυντο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Φηγεὺς ἦα πρότερος προῖε δολιχόσκιον ἔγχος·
 Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκῇ
 ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρυντο χαλκῷ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς
 ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάξιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.

Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπῶν περικαλλέα δόρυον,
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφείου κταμένοιο·

οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυντο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχήμενος εἴη.

ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδεὸς υἱὸς
 δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κούρας ἐπὶ νῆας.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἶδον υἱὲ Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χειρὸς ἑλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θεοῦρον Ἀρηά·

„Ἄρες Ἄρες βροτολογιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρεῖται,
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μήνιν;“

Ὡς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θεοῦρον Ἀρηά.

τὸν μὲν ἔπειτα καθείσεν ἐπ' ἡϊόεντι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῳᾶς δ' ἐκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλίζωνων, Ὀδίου μέγαν, ἐκβαλε δῖφρου·
 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε· 41
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν
 Βαίρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβόλακος εἰληλούθει.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔρχει μακρῷ 45
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀρέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποιτες·
 υἱὸν δὲ Στροφιλοιο Σκαμάνδριον, αἶμονα δῆρης.
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔρχει δῆυόεντι, 50
 ἐσθλὸν θηροητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτῇ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τάτε τρέφει οὖρεσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χροᾶσθ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολῆαι, ἦσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο·
 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 55
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὐτάσε δουρὶ
 ὦμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
 ἦριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
 τεύχειν· ἔβοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας ἑτάς
 ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρῳέεσσι γένοντο
 οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.
 τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65
 βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἦλυνθ' ἀκακῇ.

γυνὴ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.

Πήδαιον δ' ἄρ' ἐπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὅς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ, 70
ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ῥ'.

τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δουρί·
ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75

Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμονίδης Τυήνορα διον,
υἱὸν ὑπερφύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
ἄρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμῳ,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδομαάδην ἔλασ' ὦμοι
φασγάνῳ ἄτξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν. 81
αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τυδεΐδην δ' οὐκ ἄν γνολῆς ποτέροισι μετείη, 85
ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.

θῦνε γὰρ ἄμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἔοικώς
χειμάρρῳ, ὅστ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἰσχει ἁλωάων ἐριθηλέων, 90
ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Λιδὸς ὄμβρος·
πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰξηῶν.
ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἑόντες.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός 95
θύνοντ' ἄμ πεδίου, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλλ' ἐπαίσσοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
θῶρηκος γυῖαλον· διὰ δ' ἔπιπτο πικρὸς ὀϊστός,

ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς

„Ὅρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔφημι
δῆθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτέον με
ᾤρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.“ 105

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὦκ' δάμασσευ,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵππουν καὶ ὄχεσφιν
ἔστι, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανηΐδην υἱόν

„Ὅρσο, πέπον Καπανηϊάδην, καταβήσσο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσης πικρὸν ὀϊστόν.“ 110

Ὡς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
πάρ δὲ στὰς βέλος ὦκ' διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῦ χιτῶνος.

δὴ τότε ἔπειτ' ἠρώτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

„Κλυθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 115
εἰποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέδτης

δηῖω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·

δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὀρμὴν ἐγχεὸς ἐλθεῖν,

ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησιν

δηρὸν ἐτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φᾶος ἡελίοιο.“ 120

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,

γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Θαρσῶν νῦν, Διομήδης, ἐπὶ Τρῳάεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα 125

ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότης Τυδεύς·

ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ πρὶν ἐπῆεν,

ὄφρ' εὐ γιννώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.

τῷ νῦν, αἰ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,

μήτι σὺν' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ·“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τυδείδης δ' ἐξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 καί, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρῶεσσι μάχεσθαι, 135
 δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥστε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἄγρῳ ἐπ' εἰροπόκοις ὄτεσσιν
 κραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσῃ·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
 ἀλλὰ κατὰ σταθμούς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται· 140
 αἱ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
 ὥς μεμαῶς Τρῶεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

Ἐνθ' ἔλεν Ἀστύνοον καὶ Τπείρουνα, ποιμένα λαῶν,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαχοῖτο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ, 145
 τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμων
 πληῆς, ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμων ἐέργαθεν ἡδ' ἀπὸ νώτου·
 τοὺς μὲν ἑασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετώχετο καὶ Πολυείδον·
 νύξας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος,
 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους, 150
 ἀλλὰ σφας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος νῆε,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γῆρα λυγρῷ,
 νύκον δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 ἔνθ' ὄγε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν 155
 ἄμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λείπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἔκ νοστήσαντε
 δέξατο· χηρωσται δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

Ἐνθ' νύξας Πριάμοιο δῶμα λάβε Λαρδαυίδαο,
 εἰν ἐνὶ δόφρῳ ἰόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160
 ὥς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
 πόρτιος ἢ βοός, ξύλοχον κᾶτα βοσκομενάων,
 ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱός

βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἰδεν Αἰνείας ἀλαπάξοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἱμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειῶν
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἰ πον ἐφεύροι.
εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠΰδα 170

„Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἶστοι
καὶ κλέος; ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὖχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅστις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσι,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπὶ μῆνις.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
„Αἰνεῖα, Τρῶων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδείδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα ἔεικω,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν.
εἰ δ' ὅγ' ἀνὴρ ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὅγ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι
ἔστι κ' ἀθανάτων, νεφέλῃ ἐλλυμένος ὤμους, 185
ὅς τοῦτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ
ἦδη γάρ σ' ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὦμον
δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυῖοιο·
καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αἰδωνῇ προΐαψεν, 190
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβάλῃν·
ἀλλὰ πον ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δῖφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτενχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δὲ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι 195

ἑστᾶσι, καὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἥ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον αἰχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνι ποιητοῖσιν·
 ἵπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 ἀρχέυειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας· 200
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην - ἥ τ' ἂν πολὺν κέρδιον ἦεν -
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
 ἀνδρῶν ἐλλομένων, εἰωθότες ἐδμεναι ἄδδην.
 ὥς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἐμελλον ὀνήσειν.
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα, 206
 Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν
 ἀτρεκέες αἶμ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγαιρα δὲ μᾶλλον.
 ὦ ἦ κακῇ αἰσῇ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 ἥματι τῷ ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210
 ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δῖῳ.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τὰδε τόξα φαινωῖ ἐν πυρὶ θείην 215
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἠΐδα
 „μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἀντιβῆναι ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι
 οἴοι Τρώοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίῳ
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τῶ καὶ νῶι πόλινδε σαώσεται, εἴπερ ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεϊτα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι

ἥε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 „Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππῳ 230
 μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλου ἄρμα
 οἴσεται, εἴπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδεὸς υἱόν.
 μὴ τῷ μὲν δείσαντε ματήσεται, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τὸν φθόγγον ποθέοντε,
 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδεὸς υἱὸς 235
 αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσῃ μῶνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλανε τε' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὅξεί δουρί.“

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ἀκέας ἵππους. 240
 τοὺς δὲ ἰδε Σθένελος, Καπανήλος ἀγλαὸς υἱὸς,
 αἴψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 αὐτῷ ὁρώω κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων εὖ εἰδώς, 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεταί εἶναι·
 Αἰνείας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαο
 εὐχεταί ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτως
 θύνη διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.“ 250

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 „μήτι φόβουδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἶω·
 οὐ γάρ μοι γε νναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἐμπεδόν ἐστιν·
 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς 255
 ἀντίον εἰμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη
 τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὐτὶς ἀποίσεται ὠκείες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμεῶν, εἰ γ' οὖν ἑτερός γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν

αἶ κεν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
 ἀμφοτέρω πτείνει, σὺ δὲ τοῖσδε μὲν ὠκείας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυνκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τεινας·

Αἰνείας δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἥς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
 δῶχ' υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἥῳ τ' ἡέλιόν τε.

τῆς γενεῆς ἐκλεψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη· 270

τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ,
 τῷ δὲ δῦ' Αἰνεία δῶκεν, μήστωρι φόβοιο.
 εἰ τοῦτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα κε κλέος ἐσθλόν·“

“Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκείας ἵππους.
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός 275

„Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδῆος υἱέ,
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἰστός·
 νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.“

Ἦ ὅα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος 280
 καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
 „Βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδὲ σ' οἶω 285
 δηρὸν ἐτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκας.“

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης
 „ἤμβροτες οὐδ' ἐτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἶω
 πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἑτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύροινον πολεμιστήν·“

“Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνῃ 290
 ὅτινα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμὴ δ' ἐξεσύθη παρὰ νεύατον ἀνθερεῶνα.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα, παμφανόωντα, παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι 295
ὠκύνποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
δαίσας μὴ πᾶς οἱ ἐρυσάιατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκὴ πεποιθὼς,
πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι, 301
σμερδαλέα ἰάχων. ὃ δὲ χερμαδίον λάβε χειρὶ
Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰς· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν·
θλάσσε δὲ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ᾧσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
ἔστη γυνὴ ἔριπών καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἄμφι δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν. 310

Καὶ νῦ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀρχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
ἄμφι δ' ἔδον φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχες λευκῶ,
πρόσθε δὲ οἱ πέπλοιο φαινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν, 315
ἔρκος ἔμειν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπῶλῳ
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

Ἦ μὲν ἔδον φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
τάων ἃς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 320
ἀλλ' ὅγε τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μῶνυχας ἵππους
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας.
Αἰνείας δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους

ἔβηλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἐτάρα φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 εἶεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 ὦν ἱππων ἐπιβάς ἐλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερῶν νῆχας ἵππους
 ἐμμεμαῶς· ὃ δὲ Κῦπριον ἐπώχετο νηλεὲς χαλκῷ, 330
 γιγνώσκων ὅτ' ἀναλκις ἔην θεὸς, οὐδὲ θεάων
 τῶν αἰτ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἑννώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολλὴν καθ' ὅμιλον ὁπάζων,
 ἐνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδείος υἱὸς 335
 ἄκρην οὕτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξείῃ δουρὶ
 ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἄμβροσίῳ διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πυρμυδὸν ὑπὲρ θέναντος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 οὐ γὰρ σίτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶδοπα οἶνον,
 τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἱόν.
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσματο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανῇ νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυπόλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βιτὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 „Εἶκε, Διὸς θυγάτηρ, πολέμου καὶ δηλοτήτος·
 ἡ οὐχ ἄλκις ὅττι γυναικας ἀνάλκιδας ἡπεροπεύεις;
 εἰ δὲ σύγ' ἐς πόλεμον πωλήσῃαι, ἡ τέ σ' ὅτω 350
 ὀιγήσῃιν πόλεμόν γε, καὶ εἰ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.“
 ὧς ἔφαθ', ἡ δ' ἄλυνουσ' ἀπεβήσετο, τείρετο δ' αἰνῶς.
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἔλοῦσα ποδὴνιμος ἔξαγ' ὁμίλῳ
 ἀχθομένην ὁδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
 εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θυῶρον Ἄρηα 355

ἤμενον· ἥερι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.
ἣ δὲ γυνὲ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
πολλὰ λισσομένη χρυσάμπνυκας ἤτεεν ἵππους

„Φίλε κασιγνήτε, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.
λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνὴρ, 361
Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.“

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπνυκας ἵππους.
ἣ δ' ἐς δίφρον ἐβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
παρ δέ οἱ Ἴρις ἐβaine καὶ ἡνία λάζετο χερσίν, 365
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην.

αἶψα δ' ἐπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον.
ἐνθ' ἵππους ἐστήσε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
λύσσασ' ἐξ ὀρέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
ἣ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτῃ, 370
μητρὸς ἐῆς· ἣ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

„Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανώων
μαψιδίως, ὥσει τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνοπή;“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ 375
„οὐτά με Τυδεὸς υἱός, ὑπέρθυμος Λιομήδης,
οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
οὐ γάρ ἐτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.“ 380

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη, διὰ θεάων
„τέτλαδι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.
πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγ' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
τλῇ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὄτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
παῖδες Ἀλῶος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ· 386
χαλκῶ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

καί νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυνή, περικαλλὴς Ἡερίβοια,
 Ἐρμεία ἐξήγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ εἰ δεσμός ἐδάμνα.
 τλῆ δ' Ἦρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρυῶνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἰστῶ τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκύν οἰστόν, 395
 εὖτέ μιν ωύτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν.
 αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἄχεων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἰστός
 ὦμῳ ἐνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνηφάτα φάρμακα πάσσων
 ἠκέσσαι· οὐ μὲν γάρ τι καταδυητός γ' ἐτέτυκτο.
 σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθει αἰсуλα ῥέξων,
 ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοῦς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
 ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάξουσιν
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηλοτήτος.
 τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς ἔστιν, 410
 φραζέσθω μὴ τίς οἱ ἀμείνων σείῃ μάχεται,
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
 ἔξ ὕπνου γούωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.“ 415
 Ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόργυν·
 ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεταί.
 αἱ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἦρη
 κερτομίῳ ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 420

„Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τί μοι κεχολῶσαι, ὅτι κεν εἶπω ;

ἥ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιῶδων ἀνιῖσα

Τρῶσιν ἄμα σπένσθαι, τοὺς νῦν ἑκπαγλ' ἐφίλησεν,

τῶν τινα καρρῆζουσα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων

πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἄραιήν.“ 425

Ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην

„Οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα,

ἀλλὰ σὺγ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,

ταῦτα δ' Ἀρῇ θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.“ 430

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

Αἰνεία δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

γινώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρχεε χεῖρας Ἀπόλλων·

ἀλλ' ὄγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄξετο, ἔτο δ' αἰεὶ 435

Αἰνείαν κτείνειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι·

τοῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,

τοῖς δὲ οἱ ἐστυφίλιξε φαιεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμοι ἴσος,

δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων

„Φράζεο, Τυδεΐδῃ, καὶ χάζεο, μῆδὲ θεοῖσιν 440

ἴσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὔποτε φύλον ὁμοῖον

ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.“

Ὡς φάτο, Τυδείδης δ' ἀνεχάξετο τυτθὸν ὀπίσσω,

μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνος.

Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλον θῆκεν Ἀπόλλων 445

Περσάμω εἰν Ιερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο·

ἦτοι τὸν Αἰτωλῶ τε καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα

ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκρόντο τε κύδαινόν τε.

αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

αὐτῷ τ' Αἰνεία ἱκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,

ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ 450

δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας ἐν κύκλους λαισθήϊά τε πετρόεντα.

δὴ τότε θεοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
„Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα,
οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών, 456
Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.“

Ὡς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460
Τροφᾶς δὲ στήλας οὐλὸς Ἄρης ὥτρυνε μετελθών,
εἰδόμενος Ἀκάμαντι θεῷ ἡγήτορι Ὀρηκῶν·
υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν

„ὦ υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
ἐς τί ἐτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465
ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης ἐν τοιῇσι μάχωνται;
κεῖται ἀνὴρ ὄντ' ἴσον ἐτίομεν Ἑκτορι δίῳ,
Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσεω.
ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.“

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470
ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νείκεσεν Ἑκτορα δῖον

„Ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
φῆς πον ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἡδ' ἐπικούρων
οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.

τῶν νῦν οὔτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι, 475
ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·

ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἷπερ τ' ἐπίκουροι ἐνεῖμεν.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἦκω·

τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Πάνθῳ ἐπὶ διωήνenti,
ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480
κάδ' οὐ κτήματα πολλὰ, τάτ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευῆς.

ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
ἄνδρῳ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοιοῦ

οἶόν κ' ἦε φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν
 τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσιν.
 μὴ πως, ὥς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὐναιομένην πόλιν ὑμήν.
 σοὶ δὲ χοῆ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμάρ, 490
 ἄρχοὺς λισσομένω τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν."
 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἔκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἔξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὄξεα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντη, 495
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδ' ἐφόβηθεν
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἁλώας
 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Ἀημήτηρ 500
 κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τότ' Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισάλῳ, ὃν ἦα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 ἅψ ἐπιμισρομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες· 505
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκράαινεν ἐφετμὰς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσασόρου, ὅς μιν ἀνώγει
 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείρει, ἐπεὶ ἶδε Παλλὰδ' Ἀθήνην 510
 οἰχομένην· ἥ γάρ ἦα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πόνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515

καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτε.
οὐ γάρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἐγὼ ἱκνέω
Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.

Τοὺς δ' Αἰάντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ᾠτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
οὔτε βίας Τρώων ὑπεβείδισαν οὔτε ἰωκάς,
ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅστε Κρονίων
ἠηνεμῆς ἐστήσεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἀτρεμέας, ὅφρ' εὐδῆσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
ζαχρηῶν ἀνέμων, οὔτε νέφεα σκιόεντα 525
πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾷσιν ἀέντες·
ὥς Δαναοὶ Τρώας μένον ἐμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο.
Ἄτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·

„ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνης 530
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἦε πέφανται·
φειρόντων δ' οὐτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“

Ἡ καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνεΐω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρώες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
εἶον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τον δ' αὖ κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός.
νειαίῳ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσεν.

δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540

Ἐνθ' αὐτ' Αἰνεΐας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
νῆε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
τῶν δ' αὖ πατήρ μὲν ἔναιεν ἐνκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ
ἄφνειος βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἄλφειοῦ, ὅστ' εὐρὺν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545
ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνακτα·
Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μέγαθυμον,

ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάουε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τῷ μὲν ἄρ' ἤβησαντε μελαινώων ἐπὶ νηῶν 550
 Πιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 ἀρνυμένω· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 οἷω τῶγε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάφρεσιν ὕλης· 555
 τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἱφία μῆλα
 σταθμούς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξεί χαλκῷ·
 τοῖω τῷ χεῖρεσσι ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
 καππεσέτην, ἐλάτρησιν ἐοικότες ὑψηλῇσιν. 560

Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰδοπι χαλκῷ,
 σείων ἐργχείην· τοῦ δ' ὠτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμῇ.
 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ διε ποιμένι λαῶν,
 μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλει πόνοιο.
 τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἰνείας δ' οὐ μέινε, θοός περ ἑὼν πολεμιστής,
 ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῷ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μυχέσθην. 575
 Ἐνθα Πυλαιμένα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων·
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ἐσταότ' ἐγχεῖ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχῆσας·

Ἀντίλοχος δὲ Μυθωνα βάλλ', ἡνίοχον θεράποντα, 580
ἑσθλόν Ἀτρυγιάδην - ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵπ-
πους -

χειρμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία λενκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαύξας ξίφει ἤλασε κόρσῃν·
αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
κύμβαχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
δηθὰ μάλ' ἐστήκει - τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης -
ὄφρ' ἵππω πλῆξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίησιν.
τοὺς δ' ἴμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐ-
τοὺς 590

κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο πάλαγγες
καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι· Ἐννῶ,
ἣ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δημοτῆτος,
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' ἔκτορος, ἄλλοτ' ὀπίσθην.

Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης. 596
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
ὥς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ 600

„ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν ἔκτορα δῖον
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
ἀλλὰ πρὸς Τρώας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
εἴκετε, μῆδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἱφί μάχεσθαι.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἐνθ' ἔκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρις,
εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.

Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιενῷ,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σελάργου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῶ
 ναίε πολυκτῆμων πολυλήϊος· ἀλλὰ ἔ μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσονται μετὰ Πριάμῳ τε καὶ υἴας.
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 δούπησεν δὲ πεσών. ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχεναν
 ὄξεα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 αὐτὰρ ὁ λαὸς προσβάς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620
 ἐσπάσας· οὐδ' ἄρ' ἐτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ᾧμουν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχ' ἔχοντες,
 οἳ ἔ, μέγαν περ ἑόντα καὶ ἰσθιμον καὶ ἀγανὸν, 625
 ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἦν τε μέγαν τε,
 ᾧρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630
 υἱὸς δ' υἱανὸς τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Σαρπηδόν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτωσσεῖν ἐνθάδ' ἑόντι μάχης ἀδαήμενι φωτί;
 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδευσαι ἀνδρῶν
 οἳ Διὸς ἔξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' οἷόν τινα φασι βῆν' Ἡρακληεῖην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμένονα θυμολέοντα
 ὃς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
 ἔξ οἷος αὖν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν

Ἴλιον ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγνιάς·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀλομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι
 ἔλθοντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ θυητέντα πύλας Ἴλιδος περήσειν."

Τὸν δ' αὖ Σαρπηθῶν, Ἀνκίων ἄγρος, ἀντίον ἦν δα
 „Τληπόλεμ', ἦτοι κείνους ἀπώλεσεν Ἴλιον Ἰρην" ἢ ἢ ἢ
 ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγάνθησεν ἄσπετον ἄσπετον
 ὅς ῥά μιν εὖ ἐρξάντα κακὸν ἠνέκεν ἀνέκεν
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, αὖ ἀπὲν ἀπὲν ἠνέκεν ἠνέκεν
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φέρον καὶ κήρα μέλαινα
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμὰ δ' ὑπὸ θυμῷ δάκρυτα θάλασσαν
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, θυρῆν δ' ὅσ' ἴδῃ κλυτὰ κλυτὰ

Ὡς φάτο Σαρπηθῶν, ὁ δ' ἀνέσχετο μέλαινα ἔγχος
 Τληπόλεμος, καὶ τῶν κεν ἑμάρτη θυρήντα κλυτὰ
 ἐκ χειρῶν ἦξεν· ὁ μὲν βάλεν ἀνέκ' ἀνέκ' ἀνέκ' ἀνέκ'
 Σαρπηθῶν, αἶχμη δὲ διαμπερὲς ἦλθε ἀλκιμῶν ὅλκον
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρέβεντο ἦν δὲ ἀκάλυψεν, τῶν δ'
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀνέσχετο ἔγχος μὲν κλυτὰ
 βεβλήκειν, αἶχμη δὲ διέσσυτο κλυτὰ κλυτὰ
 ὅσπερ ἐγχος μὲν κλυτὰ, πατὴρ δ' ἀνέσχετο ἀνέκ' ἀνέκ' ἀνέκ'

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηθῶν ἀνέσχετο ἀνέκ' ἀνέκ'
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυσε δὲ κεν ὄφρ' ἀνέκ' ἀνέκ'
 ἐλκόμενον, τὸ μὲν οὐτις ἐπέφρασατ' οὐδ' ἐνόησεν, ὅσ' ῥα
 μηροῦ ἐξερῦσαι δόρυ μέλινον, ὄφρ' ἐπιβλήῃ, κλυτὰ
 σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πύλον ἀμυφίπυτον

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμειος ὀφθαλμοῖσι
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ διος ὄφρ' ἀνέκ' ἀνέκ'
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δὲ ὄφρ' ἀνέκ' ἀνέκ'
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐρυγδούποιον ἀνέκ' ἀνέκ'
 ἢ ὅγε τῶν πλεόνων Ἀνκίων ἀπὸ θυμῷ ἔλκοντο

οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 ἰφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὅξεί χαλκῷ· 675
 τῷ ἦα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἐνθ' ὅγε Κόλρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανιν τε.
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυν νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ. 680
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
 δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν
 „Πριαμίδη, μὴ δῆ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
 κείσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἐπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
 νοστήσας οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.“
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλὰ παρήξεν, λελημένος ὄφρα τάχιστα 690
 ὥσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διόι ἐταῖροι
 εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
 ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μέλινον ὥς τε θύραζε
 ἰφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος. 695
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
 αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιή Βορέαο
 ξώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηῇ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700
 οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἶεν ὀπίσσω
 χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηά.
 Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξεναρίξαν
 Ἔκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἀρης;
 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστιν, 705

Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
 Οἰνοπίδην θ' Ἐλεον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτρην,
 ὃς ῥ' ἐν Ἰλῇ ναίεσκε μέγα πλοῖτοιο μεμηλώς,
 λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
 ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πῖονα δῆμον ἔχοντες. 710

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐν κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „ὦ πόποι, αἰγινόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ, 715
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἔασομεν οὐλον Ἄρηα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ἥ μὲν ἐποιομένη χρυσάμπνυκας ἐντυεν ἵππους 720
 Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
 Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἄμφις.
 τῶν ἦτοι χρυσῆ ἵνυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι· 725
 πλημναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν.
 δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται, δοιαί δὲ περιδρομοὶ ἄντυγές εἰσιν.
 τοῦ δ' ἕξ ἀργύρεος ὄνυμός πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 δῆσε χρύσειον καλὸν ξυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα 730
 κάλ' ἔβαλε, χρύσει'· ὑπὸ δὲ ξυγόν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμαυτ' ἐριδος καὶ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγινόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρός ἐπ' οὔδει,
 ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· 735
 ἥ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ᾧμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσάνοεσσαν,
 δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντα φόβος ἔστεφάνωται,
 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκῇ, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκὴ, 740
 ἐν δέ τε Γοργεῖν κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου,
 δεινὴ τε σμερδινὴ τε, Διὸς τέρας αἰγινόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
 χρυσεῖν, ἐκατὸν πόλλων προυέεσθ' ἀραρυῖαν.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσεται, λάξετο δ' ἔγχος 745
 βροτῶν μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.

Ἥρη δὲ μάστιγι θυῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὕραι,
 τῆς ἐπιέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 750
 ἡμὲν ἀνακλίνει πνικνὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
 τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρονηκέας ἔχον ἵππους.
 εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἤμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.
 ἐνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη 755
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν

„Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε κάρτερά ἐργα,
 ὅσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκκηλοι
 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα;
 Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥα τί μοι κεχολώσεται, αἰ κεν Ἄρηα
 λυγρῶς πεπληγνῖα μάχης ἔξ ἀποδίδωμαι;“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελεῖν, 765
 ἥ ἔ μάλιστ' εἰώθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

ὅσων δ' ἡγεροειδὲς ἀνὴρ ἰδεν ὀφθαλμοῖσιν 770
 ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ οἶνοπα πόντιν,
 τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηλές ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἱξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
 ἥκι ῥοᾶς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 775
 λύσας ἕξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχενεν
 τοῖσιν δ' ἄμβροσίνην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

Αἱ δὲ βᾶτην, τρήρωσι πελειάσιν ἰθμαθ' ὁμοῖται,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῆται.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκανον ὅθι πλείστοι καὶ ἄριστοι 780
 ἔστασαν, ἀμφὶ βῆην Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἐνθα σταῖς ἥϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ, 785
 ὅς τόσον αὐδῆσας ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα

„Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, καὶ ἐλέγχεα, εἶδος ἀργητοῖ·
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο διὸς Ἀχιλλεύς,
 οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος· 790
 νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.“

Ὡς εἰποῦς ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ, γλανκῶπις Ἀθήνη·
 εὖρε δὲ τόγγε ἀνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ. 795
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τεύρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἄν δ' ἰσχων τελαμῶνα κελαϊνεφές αἶμ' ἀπομόρηνν.
 ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο φώνησέν τε

„Ἡ ὀλγὸν οἱ παῖδα ἑοικότα γείνατο Τυδεύς. 800
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς.

καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἰασκον
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·
 δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον· 805
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὅν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 [φῆιδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα].
 σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ' ἵσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,
 καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810
 ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυᾶϊξ γυῖα δέδυνεν,
 ἢ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύγ' ἐπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνείδαο.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης
 „γιννώσκω σε, θεᾶ, θυγάτερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
 τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
 ἀλλ' ἐτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
 οὐ μ' εἰας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
 τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάξομαι ἡδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργεῖους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 γιννώσκω γάρ Ἀρῆα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 825
 „Τυδείδῃ Διομήδῃ, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 μήτε σύγ' Ἀρῆα τόγε δείδιδι μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθος εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρῇ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
 τύψον δὲ σχεδὴν μηδ' ἄξιο θοῦρον Ἀρῆα 830
 τοῦτοι μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἄλλοπρόσαλλον
 ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἡρῇ στεῦτ' ἀγορεύων
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἄταρ Ἀργεῖοισιν ἀρήξειν,

νῦν δὲ μετὰ Τρῳάεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.“ 834

Ὡς φασμένη Σθένελλον μὲν ἄφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
χειρὶ πάλιν ἐρύσας· ὁ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ἀπόρουσεν.

ἣ δ' ἐς δίφρον ἐβαινε παραὶ Διομήδεα διον
ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἐβραχε φήγινος ἄξων
βριθουσύνῃ· δεινὴν γὰρ ἄγρεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840

αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριξεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχηςίου ἀγλαὸν υἱόν·
τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριξε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
δὺν Ἀἶδος κυνέην, μὴ μιν ἰδοι ὄβριμος Ἀρης. 845

Ὡς δὲ ἶδε βροτολοιγὸς Ἀρης Διομήδεα διον,
ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμὸν,
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰδυὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850
πρόσθευ Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
ἐργχεῖ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
καὶ τόγῃ χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
ᾤσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.

δεύτερος αὐθ' ὠρμάτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 855
ἐργχεῖ χαλκείῳ· ἐπέφεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νεΐατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην·

τῇ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς. ὁ δ' ἐβραχε χάλκεος Ἀρης,
ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860

ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρης.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
δεΐσαντας· τόσον ἐβραχ' Ἀρης ἄτος πολέμοιο.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἄηρ
καύματος ἕξ ἀνέμοιο δυνσάεος ὀνυμένοιο, 965

ταῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος ἄρης
 φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς, 870
 καὶ ᾧ ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα·
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεςσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κόρυην,
 οὐλομένην, ἣτ' αἶεν ἀήσυλα ἔργα μέμνηεν. 876
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὔτ' ἔπει προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιείς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδῆλον· 880
 ἢ νῦν Τυδέος υἱὸν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·
 ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε θηρόν 885
 αὐτοῦ πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάθεσσιν,
 ἦ κε ζῶς ἀμειννὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα
 Ζεύς

„μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
 ἐχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀσχετον, οὐκ ἐπλεικτὸν,
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
 τῷ σ' ὅτω κελυγὴς τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι θηρόν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γέλνατο μήτηρ.

εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένειν ᾧδ' αἰδηλος,
καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέριτερος Οὐραυνίωνων."

Ὡς φάτο, καὶ Παιήν' ἀνώγειν ἰήσασθαι.

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήματα φάρμακα πάσσων 900
ἠέσασα· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.

ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὥκα περιστρέφεται κυκώοντι,
ὥς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.

τὸν δ' Ἥβη λούσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἔσσειν 905
παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίων.

Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολογιγὸν Ἄρη' ἀνδροκτασιάν.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ζ.

Ἑκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Δάνθιοιο βοάων. 1

Ἄλῃς δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
νιδὼν Εὐσσωρου, Ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὅστέον εἶσω 10
αἰχμὴ χαλκεή· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
 ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·
 πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶ ἐπὶ οἰκίᾳ ναίων. 15
 ἀλλὰ οἱ οὔτις τῶνγε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
 πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ἦα τόδ' ἵππων
 ἔσκεν ὑψηλόχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην. X

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν· 20
 βῆ δὲ μετ' Αἶσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
 νηῖς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.
 Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος
 πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δὲ ἔγεινато μήτηρ·
 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ, 25
 ἣ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάουε γείνατο παῖδε.
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γνῖα
 Μηκιστηϊάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἀστυάλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυπότῃς·
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30
 ἔργει χαλκίῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα διον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης, ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐϋρρεῖται παρ' ὄχθας
 Πήδασον αἰπεινῇ. Φύλακον δ' ἔλε Αἴητος ἥρως 35
 φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν. VII P

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζῶν ἐλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳ,
 ὅζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40
 πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. παρὸ δὲ οἱ ἔσθη

Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσεται γούνων 45

„Ζῶγρει, Ἀτρεός υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κείται,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 50

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν.
καὶ δὴ μιν τάχ' ἐμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἄλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἤυδα

„ὦ πέπον, ᾧ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως
ἀνδρῶν; ἢ σοὶ ἄριστα πεπολήται κατὰ οἶκον 56
πρὸς Τρώων· τῶν μῆτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὀλεθρον
χειράς θ' ἡμετέρας, μὴδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἔοντα φέροι, μὴδ' ὅς φύγοι, ἄλλ' ἅμα πάντες
Ἴλιον ἐξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.“ 60

Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωες,
αἴσιμα παρειπὼν· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χειρὶ
ἥρω' Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὕτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
λάξ ἐν στήθεσι βᾶς ἐξέσπασε μέλινον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέλετο μακρὸν αὖσας —
„ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράπυντες Ἄρηος,
μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
μιμνέτω, ὥς κεν πλείστα φέρων ἐπὶ νῆας ἴκηται,
ἄλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70
νεκροὺς ἅμ πεδίου συλῆσετε τεθνηῶτας.“

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων.
ἐνθα κεν αὐτε Τρώες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστάς 75

Πριαμίδης Ἑλένος, οἰωνοπόλων ὃχ' ἄριστος X
 720 „Αἰνεῖα τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα
 Τρώων καὶ Ἀνκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰδύν ἐστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,
 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων 80
 πάντῃ ἐποικόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσείειν, δηϊοῖσι δὲ χάρμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὐθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει· 85
 Ἑκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 ὠξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 πέπλον, ὃ οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺν φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡὔκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἥνις ἡέστας ἱερευσέμεν, αἰ κ' ἐλεήσει
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 αἰ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη' Ἰλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὥδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὄνπερ φασὶ θεᾶς ἔξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαίνεται, οὐδὲ τίς οἱ δύνатаι μένος ἰσοφάρειν.“ X
 101 Ὡς ἔφαθ', Ἑκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἔξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
 ἵτρύνων μαχέσασθαι, ἔριρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν. 105
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,

πάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστεροέντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὥς ἐλέλιχθεν.

Ἐκτὼρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας 110

„Τρώες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνησασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὅφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον ἡδὲ γέρονσιν
εἰπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν
δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας.“ 115

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτὼρ·
ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέσμα κελαινὸν,
ἄντυξ ἣ πνύματ' ἔειν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. X

Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱὸς
ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες.
τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης

„Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθυπητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐν κυδιανείῳ
τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
σά' θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἐγγὺς ἔμεινας. 126
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς, κρατερός Λυκόοργος,
δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριξεν· 131

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ' ἡγάθειον Νυσῆϊον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκοῦρ-
γου

θεινόμεναι βουπλήγι· Διῶνυσος δὲ φοβηθεὶς 135
δύσεθ' ἄλως κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
δειδιότα· κρατερός γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες,

καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴ
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 14

οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
ἄσσον ἰθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι. 15

Παφ. 114
Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαιδιμος υἱός
„Τυδείδῃ μεγάθυμε, τίη γενεῇν ἐρεΐνεις; 16

144-235 οἷη περ φύλλων γενεῇ, τοίῃ δὲ καὶ ἀνδρῶν.
φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δὲ θ' ὕλη
τηλεθώσασα φύει, ἕαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη· 15

ὥς ἀνδρῶν γενεῇ ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς 16

ἡμετέρεην γενεῇν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἱπποβότοιο, 17

ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν, 18

αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνορέην ἐρατεινὴν 19

ᾧπασαν. αὐτὰρ οἱ Προΐτος κακὰ μῆσατο θυμῷ,
ὅς ῥ' ἐκ δῆμον ἔλασσειν, ἐπεὶ πολὺν φέρτερος ἦεν, 20

Ἄργεϊων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσειν.
τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δῖ' Ἀντεία, 21

κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔτι
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην. 22

ἡ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα
ἑτεθναίης, ὦ Προΐτ', ἡ κάκτανε Βελλεροφόντην, 23

ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι, οὐκ ἐθέλονόση; 24
ὥς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσεν

κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
πέμπε δὲ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅγε σήματα λυγρὰ 25

γράφας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ,
δεῖξαι δ' ἠνώγειν ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο. 26

αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ξάνθου τε ρέοντα,
 προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.
 ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν 179
 πεφνέμεν. ἣ δ' ἄρ' ἔην θείον γένος οὐδ' ἀνθρώπων,
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας,
 δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
 καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύνεμαι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνως ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλου ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίννωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἔοντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιλεῖδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔζοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἄρουρης, ὅφρα νέμοιτο. 195
 ἣ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Ἴσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν·
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἣ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦτοι ὁ καὶ πεδίον τὸ Ἀλφειοῦ οἶος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλείων,

Ἴσανδρον δὲ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
μαρναμένον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,
τὴν δὲ χολωσαμένη χροσθήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205

Ἰππόλοχος δὲ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημί γενέσθαι·
πέμπτε δὲ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
αἶν' ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μὲν ἄριστοι
ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
ἔργος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηγύδα ποιμένα λαῶν

„Ἢ ῥά νύ μοι ξείνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός· 215
Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν εἰκόσιν ἤματ' ἐρύξας·
οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήλα καλὰ·

Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα διδου φοίνικι φαεινὸν,
Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον, 220
καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δαίμασ' ἐμοῖσιν.

Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θῆβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴωμαι. 225

ἔργχεα δ' ἀλλήλων ἀλεάμεθα καὶ δι' ὁμίλου·
πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
κτείνειν ὅν κε θεὸς γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κηχεῖω,
πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ, ἐναιρέμεν ὅν κε δύνηαι.
τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείβομεν, ὄφρα καὶ οἷδε 230
γνώσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι.“

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, καθ' ἵππων αἴξαντες,
χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστάσαντο.
ἐνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν 235
 χρύσεια χαλκείων, ἐκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

Ἐκτῶρ δ' ὥς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε, 237
 ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἡδὲ θύγατρῃς
 εἰρόμεναι παῖδ᾽ αὖτε κασιγνήτους τε ἕτας τε
 καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνώγει 240
 πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφήπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε,
 ξεστῆς αἰδοῦσῃσι τετυγμένον - αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἐνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ παῖδες 245
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δῶδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 250
 ἐνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίῃ ἤλυθε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·

ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν 255
 „Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 ἢ μάλα δὴ τείρουσι δυσώπνυμοι νῆες Ἀχαιῶν 255
 μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν', ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὥς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 πρῶτον, ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσῃαι, αἶ κε πίησθα. 260
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 ὥς τύνῃ κέμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἐκτῶρ
 „μὴ μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 μὴ μ' ἀπογνιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἰδοπα οἶνον

ἄζομαι· οὐδε πη ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀλλίσσυσσα γεραιάς· 270

πέπλον δ' ὅστις τοι χαριέστατος ἢ δὲ μέγιστος
ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡνκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἦντις ἡκέστας ἱερυνσέμεν, αἱ κ' ἐλεήσῃ 275

ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νῆπια τέκνα,
αἱ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλλου ἱρῆς,
ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
ἔρχεν, ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὅφρα καλέσσω, 280
αἱ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκούμεν. ὥς κέ οἱ αὐτὶ
γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
εἰ κείνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Αἶδος εἰσω,
φαίην κε φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλεαθέσθαι.“ 285

“Ὡς ἔφαδ', ἣ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
κέκλετο· ταῖ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραιάς.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηῶντα,
ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδουίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδής 290
ἦγαγε Σιδουίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
τῶν ἐν' αἰραμένην Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἢ δὲ μέγιστος,
ἄστῆρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεάτος ἄλλων. 295
βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκοιτι,
τῇσι θύρας ὥϊξε Θεανῶ καλλιπάρῃος,

Κισσηῖς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθνηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν. 300
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθῆνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
 ἡ δ' ἄρα πέπλου ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡῦκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἤρατο Διὸς κούρη μεγάλοιο
 „Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτωλι, δια θεάων, 305
 ἄξον δὴ ἐγγὺς Διομήδεος, ἡδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῶ,
 ἥνις ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἱ κ' ἐλεήσῃς
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.“ 310
 Ὡς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθῆνη.
 ὥς αἱ μὲν δ' εὐχοντο Διὸς κούρη μεγάλοιο,
 Ἔκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλὰ, τὰ δ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τότ' ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες, 315
 οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἔκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
 ἐνθ' Ἔκτωρ εἰσῆλθε δαίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἐγγὺς ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης. 320
 τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξίν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
 τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν 325
 „Ζαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 μαρναμένοι· σέο δ' εἵνεκ' αὕτη τε πτόλεμός τε
 ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 οὐτινὰ που μεδιέντα ἰδοῖς στυγεροῦ πολέμοιο. 330

ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηϊοιο θέρηται.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 „Ἔκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνεΐκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσκι,
 τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον,
 οὔτοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι 335
 ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἐθέλον δ' ἄχρ' προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρειπουῖς ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὥρμησ' ἐς πόλεμον· δοκεῖ δέ μοι ὥδε καὶ αὐτῷ
 λῶτον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήτα τεύχεα δύω· 340
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κηχήσεσθαι δέ σ' ὀίω.“

231 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισιν
 „Δᾶερ ἔμεϊο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ 345
 οἴχεσθαι προσφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θυέλλα
 εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἐνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὥδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὄφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἤδη νέμεσίν τε καὶ αἰσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀίω.

ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἔμεϊο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αἵτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' αἰοίδιμοι ἔσσομένοισιν.“ X 35

Τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 „μὴ με κάθιξ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
 ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέδδονται ὕφρ' ἐπαμύνω 361
 Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἔμεϊο ποθὴν ἀπεόιντος ἔχουσιν.

ἀλλὰ σὺν ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ἐντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔόντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὕφρα ἰδῶμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον νύον.
 οὐ γάρ τ' οἶδ' ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 ἢ ἦδ' ἢ ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 αἰψα δ' ἐπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάρωντας, 370
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἦγε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 πύργῳ ἐφειστήκει γοώσά τε μυρομένη τε.
 Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἐνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν 375

„Εἰ δ' ἄγε μοι δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε
 πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἦέ πη ἐς γαλῶων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἐνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;“ 380

Τὸν δ' αὐτ' ὀτρυνὴ ταμὶη πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Ἔκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 οὔτε πη ἐς γαλῶων οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἐνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται, 385
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἄκουσεν
 τεύρεσθαι Τρῳας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη εἰκνύα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.“

Ἡ ῥα γυνὴ ταμὶη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς εὐκτιμένας κατ' ἀγνιάς. 391
 εὔτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ,
 Σκαιάς - τῇ γὰρ ἐμελλε διεξιμεναι πεδίουδε -
 ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα

Ανδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
 Ἡετίων, ὃς ἐναίεν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·
 τοῦπερ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ. Χ
 399 ἢ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κλεν αὐτῇ
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νῆπιον αὐτῶς,
 Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλγικιον ἀστέρι καλῷ, 401
 τὸν δ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
 ἦτοι ὁ μὲν μελῖθσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ.
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο θακρυχέουσα, 405
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 „Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος οὐδ' ἐλεαίρεις
 παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χῆρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη 410
 σεῦ ἀφαιμαρτούση χθονὴ δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἄν σύγε πότμον ἐρίσπης,
 ἀλλ' ἄχέ· οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μητὴρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὐναιετώωσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἱ δέ μοι ἐπὶ τὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰὼ κλον ἡματι Ἄϊδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς,
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὄτεσσιν.
 μητέρα δ', ἢ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,

ἂψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερεΐσι' ἄποινα,
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις λοχέαιρα.
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σὺ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἡδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερός παρακοίτης, 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παδ' ὄρφανικὸν θήῃς χήρην τε γυναιῖκα·
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεὸν, ἐνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδρομον ἐπλετο τεῖχος.
 τρὶς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἄμφ' Αἰάντε δύνω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ἡδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν
 ἣ πού τις σφιν ἐνίσπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 ἣ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνάγει. 439

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 „ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
 αἱ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἄλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἡδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἥλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.
 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450
 οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
 οὔτε κασιγνητῶν, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμετέσσι,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 θαυροδέσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας. 455
 καὶ κεν ἐν Ἄργεϊ εὐῶσα πρὸς ἄλλης ἰσθὸν ὑφαίνοις,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊδὸς ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικέισετ' ἀνάγκη

καί ποτέ τις εἶπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσιν
 Ἑκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος.
 κῆτε' τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι, 464
 πρὶν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πνυθῆσθαι.

465 Ὡς εἰπὼν οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἑκτωρ.
 ἄψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὅψιν ἀτυχεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτὴν ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἑκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέδηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανώσσαν·
 αὐτὰρ ὄγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλε τε χερσίν,
 εἶπεν ἐπενεχάμενος Αἰετ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν 475

„Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὥδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἴλιον ἱφι ἀνάσσειν·
 καὶ ποτέ τις εἶπῃσι πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων·
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα 480
 κτείνας δῆλον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.“

482 Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔδηκεν
 παῖδ' ἐόν· ἢ δ' ἄρα μιν κηῶδει δέξατο κόλπῳ
 θακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξευ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 „Δαιμονίη, μὴ μοί τι λήην ἀκαχίζεο θυμῷ· 486
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Αἰδι προΐαψει·
 μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γέννηται.
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490

ἰστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλῖω ἐγγεγάασιν·“

“Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει 495
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους ἐνναιετάοντας
 Ἔκτορος ἀνδροφόνιοιο, κιχήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
 αἱ μὲν ἔτι ζῶον γόον Ἔκτορα ὧ ἐνὶ οἴκῳ· 500
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 Ἷξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δῆθ' οὐνεκ ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 ἀλλ' ὄγ', ἐπεὶ κατέδυν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῶ,
 σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστρ' οὐρανῷ κραιπνοῖσι πεποιθώς, 505
 ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων,
 εἰώθως λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,
 κυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὦμοις αἰσσοῦνται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς, 510
 δίμφοι ἐγούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμον ἄκρης,
 τεύχεσι παμφαίνων ὥστ' ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει
 καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἴψα δ' ἔπειτα
 Ἔκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἔμελλεν 515
 στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ δάριζε γυναικί.

τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 „Ἥθεϊ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευες.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 „δαιμόνι, οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὅς ἐναΐσιμος εἴη, 521
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·“

ἀλλὰ ἔκων μεθιείς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἰσχρὸν ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σείο. 525
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 θῶγ' ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.“

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Η.

Ἔκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.
 Νεκρῶν ἀναίρεσις.

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κ' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
 ἀμφοτέρωι μέμασαν πολεμίζειν ἥδ' ἐμάχεσθαι.
 ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
 οὔρου, ἐπεὶ κε κάμωσιν εὐξέστης ἐλάτῃσιν 5
 πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
 ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐλδομένοισι φανήτην.

Ἐνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ἄνακτος,
 Ἄρηι ναιετάοντα Μενέσθδιον, ὃν κορυνήτης
 γείνατ' Ἀρηιθόος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις· 10
 Ἔκτωρ δ' Ἥιονῆα βάλ' ἔργχει δῶνόεντι
 αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃς εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγρὸς ἀνδρῶν,
 Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην
 Δεξιὰδην, Ἴππων ἐπιάλμενον ὠκείων, 15
 ὦμον· ὁ δ' ἐξ Ἴππων χαμᾶδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

Τους δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
 Ἴλιον εἰς ἱερὴν. τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων 20
 Περγάμου ἐκ κατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ βούλετο νίκην.
 ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συναντέσθην παρὰ φηγῶ.
 τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 „Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμανία, Διὸς θυγάτερ μεγάληο,
 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκεία νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὔτι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἰ μοί τι πύθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη.
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δημοτῆτα
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ', εἰσόκε τέκμων 30
 Ἴλλου εὐρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἐπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „ὦδ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς. 35
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπανσέμεν ἀν-
 δρῶν;“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 „Ἔκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσειται οἰόθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι, 40
 οἱ δὲ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἐλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιώσιν. 45
 στή δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν
 „Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,

ἢ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμι·
 ἄλλους μὲν κἀθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηλοῖητι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ὥς γάρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰγιονετῶν.“

Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὐτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκού-
 σας,

καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρῶων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἑκκλήμειδαν Ἀχαιοῦς·
 καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσιν,
 φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 60
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,
 ἀσπίσι καὶ κορῦθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυταί.
 οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φρεσὶ
 ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δὲ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε 65
 ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν

„Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἑκκλήμειδες Ἀχαιοί,
 ὅφρ' εἰπῶ τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίστῳ οὐκ ἐτέλεσσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
 εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ. 75
 ὦδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἅμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταναήκει χαλκῷ,
 τεύχεα συλήσας φερέτω κόλλας ἐπὶ νῆας,

σῶμα δὲ οἰκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80

εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, θῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν
καὶ κρημόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὔσσελμους ἀποδώσω,
ὄφρα ἔταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί, 85

σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεὶ Ἑλλησπόντῳ·
καὶ ποτέ τις εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
νῆὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
'ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἴκτωρ.' 90
ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται."

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
αἶδεσθαι μὲν ἀνῆνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
ὅψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπεν
νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ· 95

„ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
ἡ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσsetαι αἰνόθεν αἰνώως,
εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἴκτορος ἀντίος εἰσιν.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
ἡμενοὶ αὖθι ἐκαστοὶ ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶς· 100
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήσομαι· αἰτάρ ὑπερθεὺν
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν."

Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
Ἴκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺν φέρτερος ἦεν, 105
εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·

αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
„Ἀφραίνεις, Μενέλαε, διοτρεφεῖς, οὐδέ τί σε χρη
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ, 110
Homeri Iliad. 9

μηδ' ἔθειλ' ἐξ ἐριδος σεῦ ἀμείνουσι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ, τότε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανέλῃ
 ἐρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴξῃ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων, 115
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἴπερ ἀδειγὴς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἐστ' ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἱ κε φήγῃσιν
 δηλοῦ ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηλοτῆτος."

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρας, 120
 αἷσιμα παρειπὼν· ὁ δ' ἐπέθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσυννοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλουντο.

Νέστορ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν
 „ὦ πόποι, ἣ μέγα πένθος Ἀχαιῶδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἣ κε μέγ' οἰμῶξεις γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125
 ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἡδ' ἀγορητής,
 ὃς ποτὲ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεὴν τε τόκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἐκτορι πάντας ἀκούσαι,
 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖραι, 130
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Ἄλδος εἶδω.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 ἡβῶμ' ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυπόφῳ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 Φειᾶς παρ' τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135
 τοῖσι δ' Ἐρευνθαλίων πρόμος ἵστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὥμοισιν Ἀρηιθόοιο ἄνακτος,
 δῖου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοι τε γυναικες,
 οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρὶ τε μακρῷ, 140
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἐπεφνε δόλῳ, οὔτι κρᾶται γε,

στείνωπῳ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὀλεθρον
 ἰραϊσμε σιδηρεΐη· πρὶν γὰρ Ἀνκίοργος ὑποφθὰς
 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὐδὲ ἐρείσθη· 145
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Ἀνκίοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευνθαλίῳ, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
 τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων προκαλλέετο πάντας ἀρίστους. 150
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἐνθα καὶ ἐνθα.
 εἶδ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ὑμέων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἐλθεῖν·
 Ὡς νεῖκεσσ' ὁ γέγων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν. 161
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερός Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἀλάντες, θοῦρον ἐπιειμένον ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος, 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἃν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ διὸς Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἳ ἐθέλον πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ 170
 „Κλήρω νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐκκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἱ κε φύγῃσιν
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὥδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

„Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἰάντα λαχεῖν, ἢ Τυδεὸς υἱόν,
 ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκλήνης.“ 180

Ὡς ἄρ' ἔφην, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἠθέλον αὐτοὶ,
 Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.

οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνῆναντο ἕκαστος. 185
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἐμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γυνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.

τὸν μὲν παρ' πόδ' ἔδν χαμάδις βάλε φώνησέν τε 190
 „ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.

ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' αὖ ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
 τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι 195
 σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται,
 ἢ καὶ ἀμφοδίνην, ἐπεὶ οὐτίνα δειδίμεν ἔμπης·
 οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
 οὐδέ τι ἰδρεῖη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι 200
 ὥδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεὺν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἰάντι καὶ ἄγλαόν εὐχος ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.“ 205

Ὡς ἄρ' ἔφην, Αἴας δὲ κορύσσετο νόροπι χαλκῇ.

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροὶ ἔσσατο τεύχη,
 σεύατ' ἐπειδ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅστ' εἰσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὔστε Κρονίων
 θυμοβόρου ἐριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι. 210
 τοιός ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιώων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦτε μακρὰ βιβὰς, κραδῶν δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον, 215
 ἔκτορ' ἔ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι
 ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργον,
 χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220
 σκυτοτόμων ὃχ' ἄριστος, Τλη ἔνι οἰκία ναίων·
 ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον,
 ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδουον ἤλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 στή ῥα μάλ' Ἑκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα
 „Ἑκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἰσεαὶ οἰόθεν οἷος 226
 οἶοι καὶ Ἀναοῖσιν ἀριστεῖες μετέασιν,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα βηξήνορα θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσινι ποντοποροῖσιν
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν· 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοιοὶ οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ
 „Αἴαν διωγενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μήτι μευ ἥντε παιδὸς ἀφανροῦ πειρήτιζε 235
 ἢ γυναικὸς, ἢ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.
 αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερᾷ νωμῆσαι βῶν

ἄξαλέην, τό μοι ἐστί ταλαύρινον πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἱππων ὠκείων· 240
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖω μέλπεσθαι Ἄρην.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
 λάθρῃ ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμπαδόν, αἰ κε τύχωμι.
 Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄρθοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 Ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαῖζων χαλκὸς ἀτειρής·
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῶ σχέτο. δεύτερος αὐτε
 Αἴας διογενὴς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἰσεν. 250
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊάλου ἡγήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρεν διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρυ μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν αἶμ' ἄμφω 255
 σὺν ῥ' ἔπεσον, λείονσιν ἐοικότες ὠμοφάροισιν
 ἢ συνδὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ 260
 ἦλυνθεν ἔγχεή, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμηθῆν δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆκιεν αἷμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέραν τε· 265
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀέρας
 ἦκ' ἐπιδιυήσας, ἐπέρεισε δὲ ἰν' ἀπέλεθρον,
 εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270

βλάβει δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
 ἄσπίδ' ἐνχιρμιφθείς· τὸν δ' αἰψ' ὠρθώσεν Ἀπόλλων
 καὶ νῦν κε δὴ ξιφείεσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Δίος ἄγγελοι ἦδ' καὶ ἀνδρῶν,
 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σθένον, εἶπέ τε μῦθον
 κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·

„Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς· 280
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 νῦν δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμῶνιος Αἴας
 „Ἰδαί', ἔκτορα ταῦτα κελεύετε μνηθῆσασθαι·
 αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους. 285
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἥπερ ἂν οὔτος.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 „Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔρχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δημοτήτος 290
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶν δ' ἑτέροισί γε νίκην·

νῦν δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
 ὥς σύ τ' εὐφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
 σοὺς τε μάλιστα ἑτας καὶ ἑταίρους, οἳ τοι ἔασιν· 295
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 Τρώας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἵτε μοι εὐχόμεναι θείον δύσονται ἄγῶνα.
 δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δάομεν ἄμφω,
 ὄφρα τις ᾧδ' εἰπῇσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 300
 ἥμεν ἐμαρνάσθην ἐριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἦδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἄρδμήσαντε.“

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·
 Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαινόον. 305
 τῷ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦλ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὡς εἶδον ζωὴν τε καὶ ἄρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ ᾧ ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτέοντες σόον εἶναι. 310
 Αἴαντι αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δίου ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαιο γέροντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἔρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι. 315
 τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 κῦτάρ ἐπει παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 θαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης. 320
 νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
 ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπει πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 325
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνῆσι κερηκομόωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν εὐρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἀρης, ψυχὰ δ' Αἰδὸςδε κατήλθον· 330
 τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἦοι παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσι καὶ ἡμιόνοισιν· ἅτῃρ κατακήμεν αὐτοὺς
 τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅστέα παισὶν ἕκαστος

οἰκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαίαν. 335
 τύμβον δ' ἄμφι πυρὴν ἕνα χεύομεν ἑξαγαρόντες
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δαίνομεν ὦκα
 πύργους ὑψηλοὺς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴῃ. 340
 ἔκτοσθεν δὲ βαθείαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἧ χ' ἱππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἄμφις ἐούσα,
 μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρι, 345
 δεινῇ, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θυρήσιν.
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν

„Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἰπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 δεῦτ' ἄγρετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ 351
 ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὖν νῦν τι κέρδιον ἡμῖν
 [ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε].“

Ἦτοι ὃγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡνυκόμοιο, 355
 ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Αὐτῆνορ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγο-
 ρεύεις·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἑτέον δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
 ἀντικρὺ δ' ἀπόφῃμι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
 κτήματα δ' ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἀργεὸς ἡμέτερον δῶ
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἰκοῦσθαι ἄλλ' ἐπιθεῖναι.“

Ἦτοι ὃγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη

Δαρδανίδης Πριάμος, θεόφιν μῆστῳ ἀτάλαντος, 366
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

„Κέλνυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δόρπον ἐλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐργήγορθε ἕκαστος· 371
 ἡῶθεν δ' Ἰδαίος ἔτω κοίλας ἐπὶ νῆας
 εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἰ κ' ἐθέλωσιν
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηγέος, εἰσόκε νεκροὺς 376
 κήομεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἑτέροισί γε νίκην.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπί-
 θοντο,

[δόρπον ἐπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·]
 ἡῶθεν δ' Ἰδαίος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας. 381
 τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἄρης
 νηὶ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ οἱ τοῖσιν
 σταῖς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεον ἡπύτα κήρυξ

„Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 386
 ἡνώγει Πριάμος τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ
 εἶπεῖν, αἰ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἡγγάγετο Τροίηνδ' - ὥς πρὶν ἄφελλ' ἀπολέσθαι - 390
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
 κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησιν δῶσειν· ἥ μὲν Τρῶές γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ' ἡνώγειν εἶπεῖν ἔπος, αἰ κ' ἐθέλητε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηγέος, εἰσόκε νεκροὺς 395
 κήομεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων

ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἑτέροισί γε νίκην.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 399

„Μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὃς μάλα νηπιὸς ἐστίν,
ὥς ἦδη Τρῶεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

καὶ τότε ἄρ' Ἰδαίον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 405

„Ἰδαί', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν ἀντὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.

ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὔτι μεγάρω·
οὐ γάρ τις φειδῶ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνεται', ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μελίσσέμεν ὦκα. 410
ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.“

Ὡς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄφθορον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε' ἄρ' ἔλθοι
Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν 416

στὰς ἐν μέσσοισιν, τοὶ δ' ὀπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφοτέρου, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐϋστέλμων ἀπὸ νηῶν
ὠτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420

Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
εἰς ἀκαλαρρεῖται βαθυρρόου Ὠκεανοῦτο

οὐρανὸν εἰσανιῶν· οἱ δ' ἠντεον ἀλλήλοισιν.
ἔνθα διαγνώnai χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·

ἄλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἵματόεντα, 425
δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.

οὐδ' εἶα κλαῖειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκρούς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,

ἐν δὲ πυρὶ κρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 ὥς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ κρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ πω ἦώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔργετο λαὸς Ἀχαιῶν,
 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἔνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435
 ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεπόλεον εὐ ἄραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη.
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν, 440
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί·
 οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
 ῥηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 445
 „Ζεὺ πάτερ, ἣ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα
 γαῖαν

ὅστις ἐτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
 οὐχ ὁράας ὅτι δ' αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνυται ἠώς·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρψα λαομέδοντι πόλλισσάμεν ἀθλήσαντες.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ψεφεληγερέτα Ζεὺς
 „ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρύσθενες, οἷον ἔειπες. 455
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δαίσειε νόημα,
 ὥς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσόν τ' ἐπικίδνυται ἠώς.
 ἄργει μάν, ὅτ' ἂν αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

οἰχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦται,
 αὐτὶς δ' ἥϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύνψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 δῦσετο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστιασαν οἶνον ἄρουσαι
 πολλὰ, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐννης,
 τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὀψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ, 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἐνθεν ἄρ' οἶνιζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν, 474
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἥδ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν θεός ἦρει·
 οἶνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
 πρὶν πιεῖν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέει Κρονίῳνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ.

Κόλος μάχη.

Ὡς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραννος

ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμπου.
 αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον 4
 „Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θείαιναι,
 ὅφρ' εἰπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 μήτε τις οὖν θῆλεια θεὸς τόγε μήτε τις ἄρσεν
 πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τὰδε ἔργα.
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
 πληγὴς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
 ἢ μιν ἐλὼν δῖψω ἐς Τάρταρον ἡρώοντα,
 τῆλε μάλ', ἤχι βάδιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς, 15
 τόσσον ἐνερεθ' Ἀἰδεω ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 γνῶσεται' ἐπειδ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοὶ, ἵνα εἰδετε πάντες·
 σειρήν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θείαιναι 20
 ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίωνδε
 Ζῆν', ὕπατον μῆστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμουμε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσῃ·
 σειρήν μὲν κεν ἔπειτα περὶ δῖον Οὐλύμπου 25
 θησαίμην, τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἰμ' ἀνθρώ-
 πων.“

Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 30
 „ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπικεκτόν·
 ἀλλ' ἐμπης Δαναῶν ὀλοφθρόμεθ' αἰχμητῶν,

οἷ' κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. 34
 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣτις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο."

Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι." 40

Ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' Ἴππω,
 ὦκυπέτα, χρυσέησιν ἐθίειρῃσιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 μάστιξεν δ' ἑλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην 45
 μεσσηγρὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Τὸν δ' ἴκανε πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαραν· ἐνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἐνθ' Ἴππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἥερα πουλὺν ἔχευεν. 50
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίων,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δαίπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 δίμψα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 Τρῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ἀπλίζοντο, 55
 παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 χρεῖοι ἀναγκαίῃ, πρὸ τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.

πᾶσαι δ' ὠῖγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολλὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 59

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολλὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε θ' αἵματι γαῖα. 65

Ὅφρα μὲν ἥως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' Ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβέβηκει,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 70
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβὼν, ῥέπε δ' αἰσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
 [αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄεσθην.]
 αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἳ δὲ ἰδόντες
 θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν θεὸς εἶλεν.

Ἔνθ' οὐτ' Ἴδομενεὺς τλῆ μίμνειν οὐτ' Ἀγαμέ-
 μνων,
 οὔτε δὴ Αἰάντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
 Νέστωρ οἷος ἔμιμνε Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν, 80
 οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἱππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰὼ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠὲ νόμοιο,
 ἄκρην κακὰ κορυφῇν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἱππων
 κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
 ἀλγίστας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ, 85
 σὺν δ' ἱππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὅφρ' ὁ γέρων ἱπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ αἵσσαν, τόφρ' Ἐκτορος ὠκέες ἱπποὶ
 ἦλθον ἀν' ἰωχμῶν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
 Ἐκτορα. καὶ νῦν κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης· 91
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα
 „Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὧς ἐν ὀμίλῳ;
 μὴ τίς τοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξῃ. 95
 ἀλλὰ μὲν, ὅφρα γέροντος ἀπώσσομεν ἄγριον ἄνδρα.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κόλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ', αὐτός περ ἑὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη,
στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος, 100
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ὀπάξει,
ἥπεδανὸς δὲ νύ τοι θεράπων, βραδέες δὲ τοι ἵπποι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴθωαι 105

οἶοι Τρῶες ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἡδὲ φέβεσθαι,
οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστωρα φόβοιο.

τούτω μὲν θεράποντε κομαίων, τῷδε δὲ νῶϊ 109
Τρῶσιν ἐφ' ἱπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
εἰσεται ἦ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Γερήμιος ἱππότη Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομαίτην
ἰφθιμοί, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.

τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην· 115
Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα,
ῥάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γένοντο.
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός.

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἠνιοπῆα, 120

ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.

ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
ᾠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.

τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου, 125
κεῖσθαι, ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι

δὴν

ἵπῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν

Ἰφιδίην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἥνια χερσίν.

Ἔνθα κε λιογὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
καὶ νῦ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἥντε ἄρνες, 134

εἰ μὴ ἄρ' οὔ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνὸν,
καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
δεινὴ δὲ φλόξ ὥρτο θεείου καιομένοιο, 135

τῷ δ' ἵππῳ θείσαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφιν.

Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἥνια σιγαλόεντα·

δείσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν

„Τυδείδη, ἄγε δ' αὐτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵπ-
πους,

ἢ οὐ γιννώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπετ' ἀλήκη; 140

νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει,

σήμερον· ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἰ κ' ἐθέλησιν,

δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,

οὐδὲ μάλ' Ἰφθίμος, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.“ 141

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης

„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

ἀλλὰ τόθ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·

Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρῳέσσ' ἀγορεύων

Ἵ Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος ἵκετο νῆας·

ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“ 150

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

„ὦ μοι, Τυδέος νῆδ' ἀλφειονος, οἷον ἔειπες.

εἶπερ γάρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,

ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες

καὶ Τρῶων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστῶν, 155

τάων ἐν κοίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.“

Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
αὐτίς ἀν' ἰσχυρόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ

ἤχῃ θεσπεσίῃ βέλεα στουόεντα χέοντο.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ 160

„Τυδείδῃ, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι

ἔδρῃ τε κρέασίν τ' ἡδὲ πλείοις δεπάεσσιν·

νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.

ἔρρε, κακὴ γλήνῃ, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο

πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσαιο, οὐδὲ γυναικας 165

ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.“

Ὡς φάτο, Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,

ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

τρεῖς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

τρεῖς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὁρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170

σῆμα τιθεὶς Τρῳέεσσι, μάχης ἐτετραλκέα νίκην.

Ἴκτωρ δὲ Τρῳέεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄϋσας

„Τρῶες καὶ Ἀνκιοὶ καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,

ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·

γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175

νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἅτῃρ Δαναοῖσι γε πῆμα·

νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τέλχεα μηχανόωντο

ἄβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἅμὸν ἐρύξει·

ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῇν.

ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένωμαι, 180

μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηϊοιο γενέσθω,

ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς

[Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ].“

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε 184

„Ξάνθε τε καὶ σὺ, Πόδαργε, καὶ Αἰθῶν Λάμπε τε δτε,

νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν

Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

ὕμιν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν

[οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιαίν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.]

ἦ ἐμοί, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχόμεαι εἶναι. 190

ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδεται, ὄφρα λάβωμεν
 ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
 πᾶσαν χροσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν,
 αὐτὰρ ἀπ' ὤμουιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων 195
 εἰ τοῦτω κε λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονοχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων·“

ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
 καὶ ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ἤῤῥα 200

„ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οὐδὲ νῦ σοὶ περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· συ δέ σφισι βούλεο νίκην
 εἵπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωροι, 205
 Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
 αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἷος ἐν Ἰδῇ.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
 „Ἥρη ἀπτοεπὲς, ποῖον τὸν μῦθον ξειπες.
 οὐκ ἂν ἔργωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι 210
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.“

ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 πληῖθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 εἰλομένων· εἰλει δὲ θοῶν ἀτάλαντος Ἀργεῖ 215
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κύδος ἔδωκεν.
 καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἵσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
 αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν, 220
 πορφυρέον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,

ἦ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γερωνέμεν ἀμφοτέρωσσε·
 [ἤμην ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἦδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἔϊσας 225
 εἰρυσαν, ἡνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτει χειρῶν·]
 ἦ ὕσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γερωνῶς

„Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγρητοί·
 πῇ ἔβαν εὐχῶλαϊ, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 ἄς, ὁπότ' ἐν Αἰήμιῳ, κενεανχέες ἡγοράσθης, 230
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἶνοιο,
 Τρώων ἄνδ' ἑκατόν τε διηκοσίῳν τε ἕκαστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιόι εἶμεν
 [Ἔκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέφ]. 235
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἦδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῇδ' ἄτη ἄσας καὶ μιν μέγα κῦθος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν
 σῇ πολυκλήτῳ παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν θημόν καὶ μηρί' ἔκηα, 240
 ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.

ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μηδ' οὕτω Τρώεσσι εἰς δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.“

Ὡς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα,
 νεῦσε δέ οἱ λαὸν σῶν ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι. 246
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Δίος βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρὸν,
 ἐνθα πανομφαίῳ Ζητὶ ῥέξεσκον Ἀχαιοί. 250
 οἱ δ' ὥς οὖν εἰδονθ' ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

Ἐνθ' οὕτως πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ εἰόντων,
 εὔξατο Τυδείδαο πάρος σχέμεν ὤκεας ἵππους

τάφρον τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν,
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦν μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 ἦρπε δ' ἐξ ὀφθαλμοῦ, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἰαντες, Θούριον ἐπιειμένοι ἄλκην,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος,
 Μηριώνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφρόντη,
 οἷσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός. 265
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, καλίντονα τόξα τιτάνων,
 στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἰαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.
 ἐνθ' Ἀλας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὅγ' ἦρας
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' ὀλοτεύσας ἐν ὀμίλῳ
 βεβλήκοι, ὁ μὲν αὐθι πεσὼν ἀπὸ θυμόν ὄλεσκεν, 270
 αὐτὰρ ὁ αὐτίς ἰὼν, παῖς ὥς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
 εἰς Αἶανθ'· ὁ δέ μιν σάκει κρύπτασκε φαιινῷ.

Ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὅρσιλογον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἠδ' Ὁφελέστην
 Δαιτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Δυκοφόντην 275
 καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
 [πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]
 τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τόξον ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας· 279
 στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φῶς Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σφ' Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα
 καὶ σε νόθον περ ἐόντα κομισσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα εὐκλείης ἐπίβησον. 285
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·

αἰ κέν μοι δῶη Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἴλιον ἐξαλαπάξει ἐϋκτίμενον πολλέθρον,
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
 ἢ τρίποδ' ἢ δῶα ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν 290
 ἢ ἔγγυαί χ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύνων
 „Ἄτρεϊδῃ κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μέν τοι, ὅση δύναμις γε πάρεστιν,
 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὡσάμεθ' αὐτούς, 295
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 ὅκτῳ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστούς,
 πάντες δ' ἐν χορῇ πῆχθεν ἀρηιθίων αἰζηῶν·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητήρα.“

Ἢ ῥα καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλεν 300
 Ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ εἴ ζετο θυμός.
 καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρθ', ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυ-
 θίωνα,

υἱὸν εὖν Πριάμοιο, κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ·
 τόν ῥ' ἐξ Αἰδύμηθεν ὀπνιομένη τέκε μήτηρ,
 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῆσιν. 305
 μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ,
 καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῇσιν·
 ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλεν
 Ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ εἴ ζετο θυμός. 310
 ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἔκτορος ἡνιοχῆα,
 ἰέμενον πόλεμόνδε βάλε στήθος παρὰ μαζόν·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,

Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἔοντα
 ἵππων ἥν' ἔλειν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίσθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος 320
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ,
 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλλέειν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει.
 ἦτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξέλλετο πικρὸν οἶστον,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἴκτωρ
 αὐερόντα παρ' ὄμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει 325
 ἀνθένα τε στήθος τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
 τῇ δ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι,
 ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,
 στή δὲ γνῖξ ῥιπῶν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἶας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρήφες ἐταῖροι,
 Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάτς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 Ἄψ δ' αὐτὶς Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν·
 οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθύλης ὥσαν Ἀχαιοὺς· 336
 Ἴκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺς ἀγροῦ ἢ λέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτοὺς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει, 340
 ὥς Ἴκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστανον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἐβῆσαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 346
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Ἴκτωρ δ' ἀμφιπεριστροφά φη καλλίτριχας ἵππους,
 Γοργοὺς ὄμματ' ἔχων ἢ βροτολογιοῦ Ἀρης.

Τοὺς δὲ ἰδοῦς ἑλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„ὦ πόποι, αἰγυίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
ὄλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἄνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς 355
Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„καὶ λίην οὐτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσιν, 360
σχέτλιος, αἶεν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερφεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις νῖδον
τειρόμενον σῶεσκον ὑπ' Εὐρύσθῃος ἀέθλων.

ἦτοι ο μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανὸν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365

εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδε ἐνὶ φρεσὶ πενκαλίμῃσιν,
εὐτέ μιν εἰς Αἶδαο πυλάεσθαι προὔπεμψεν
ἔξ Ἑρέβους ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἶδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγρὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσσε βουλὰς,
ἣ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενεῖον, 371
λίσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

ἔσται μῆν' ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα εἶπῃ.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μῆνυχας ἵππους,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῶσα Διὸς δόμον αἰγυίοχοιο 375
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἰδωμαι
εἰ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἐκτωρ,
γῆθήσει προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.

ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 380

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπῆλθε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνιοιο·
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόυρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑαὶνὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει, 385
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἡ δὲ χιτῶν ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄρεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
 βροῦθ' ἄνδρα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη. 391
 Ἥρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὕραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε,
 ἡμὲν ἀνακλίνει πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι. 395
 τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντροηκέας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν ἐπεὶ ἶδε, χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριν δ' ὅτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν
 „Βάσκέ ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἔα ἄντην
 ἐρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἐσται·
 γυνῶσω μὲν σφῶν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός· 405
 ὅφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
 Ἥρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
 αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἰπω.“

Ὡς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς μακρὸν Ὀλύμπον. 410
 πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμπιοιο
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δὲ σφ' ἐννεπε μῦθον
 „Πῇ μέματον; τί σφῶν ἐν φρεσὶ μάλινται ἥτορ.

οὐκ ἔα· Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.

ᾧδε γὰρ ἠπέλιψε Κρόνου παῖς, ἧ τέλει περ 415

γνιάσειν μὲν σφῶν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,

αὐτάς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοῦς

ἔλκε' ἀπαλθῆσεσθον, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·

[ὄφρ' εἰδῆς, γλανκῶπις, ὅτ' ἂν σὺ πατρὶ μάχηαι. 420

Ἥρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·

αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπῃ.

ἀλλὰ σὺ γ', αἰνοτάτη, κύον ἀδδεῖς, εἰ ἔτεόν γε

τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἐγχος ἀεῖραι].“

Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις, 425

κῦτάρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Ὡ πόποι, αἰγυόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔργω γε

νωτὶ ἔῶ Διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.

τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,

ὅς κε τύχη· κείνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430

Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικές.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.

τῇσιν δ' Ἵρραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·

καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάρησιν,

ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435

αὐταὶ δὲ χρυσεόισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον

μῖγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμημέναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατήρ Ἰδῆθεν ἐϋτροχον ἄρμα καὶ ἵππους

Οὐλυμπόνδε δίακε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.

τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440

ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λίτα πετάσσας·

αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς

ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζεται Ὀλυμπος.

αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη

ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον σὺδ' ἐρέοντο· 445

αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ φῶνησέν τε
 „Τίφθ' οὕτω τετίησθου, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 οὐ μὲν θην καμέτην γε μάχη ξυ κυδιανείρη
 ὀλλῦσαι Τρῶας, ταῖσιν κότον αἰνὸν ἔδεσθε.
 πάντως, οἶον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, 450
 οὐκ ἂν με τρέφειαν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ.
 σφῶν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
 πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέγμερα ἔργα.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ, 455
 ἄψ ἐς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.“
 ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγχιος ἦρει· 460
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηΐδα
 „Αἰνότετε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες.
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλῶνται. 465
 [ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὀλῶνται ὀδυσσαμένοιο τσοῖο.]“
 Τῇν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
 ὄψαι, αἱ κ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν·
 οὐ γὰρ πρὶν πόλεμον ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 [ἤματι τῷ ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται, 475
 στείλει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.]
 ὧς γὰρ διέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω

χαομένης, οὐδ' εἰ κε τὰ νείατα πείραθ' ἴκηαι
 γαίης καὶ πόντιοι, ἴν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἤμενοι οὔτ' αὐγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480
 τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς.
 οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σεῦ ἔργω
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
 ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, 485
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδω φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινῆεντι, 490
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε διάφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης, 495
 τῷ ὅγ' ἐρεϊσάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηγύδα

„Κέκλυτέ μεν, Τρώες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπίκουροι,
 νῦν ἐφάμην νῆας ἑ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἀργεῖους καὶ νῆας ἐπὶ φηγμῖνι θαλάσσης.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα ἑ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλιτρίχας ἵππους
 λύσασθ' ὑπὲξ ὀρέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἱφία μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 σίτον ἑ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παυνύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενεῖης
 καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἴκη,

μὴ πως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν ὁρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἰκοδι πέσσει,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἐργεῖ ὀξύνοντι
 νηὸς ἐπιθρόσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν διύφιλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστν θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναιῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα καόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ὦδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημένος ἔστω
 τὸν δ' ἦοῦς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 εὐχομαι ἐλπίόμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθ' ἐνδε κύνεας κηρεσσιφορήτους.
 [οὐς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.]
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτοὺς,
 πρῶτ' δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὅξυν Ἄρηα.
 εἶσομαι εἰ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ θηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὖριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἰ κ' ἐμὸν ἐγχος 535
 μεῖνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἶω,
 κείσεται οὐτήθεις, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,
 ἡέλιου ἀνιόντος ἐς αὖριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 ἔλιν ἀθάνατος καὶ ἀγήρωις ἡμᾶτα πάντα,
 τιόμην δ' ὥς τέτ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
 ὥς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.“

Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελεύσασαν.
οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
ἐκ πόλιος δ' ἄξουντο βόας καὶ ἱφία μῆλα 545
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
[ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τελεέσσας ἐκατόμβας.]
κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἰσω
[ἦδεϊαν· τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες दाτέοντο, 550
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.]

Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας
εἵατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστροα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην 555
φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·
[ἐκ τ' ἔφανευσεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰ-
θήρ,]

πάντα δέ τ' εἶδεται ἄστροα, γέγηθε δέ τε φρένα ποι-
μήν·

τόσσα μεσηγνὺ νεῶν ἡδὲ Ξάνθοιο ῥοάων 560
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, παρὰ δὲ ἑκάστῳ
εἵατο πεντήκοντα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
ἵπποι δὲ κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
ἔσταοτες παρ' ὄχεσφιν, ἐϋθρονον Ἡῶ μίμνον. 565

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι.

Πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. Διταί.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίη ἔχε φύξα, φόβου κρυόνετος ἑταίρῃ,
 πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
 ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
 Βορρῆς καὶ Ζέφυρος, τῷτε Θρήκηθεν ἤητον, 5
 ἔλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κύμα κελαινὸν
 κορθύεται, πολλὸν δὲ παρῆξ ἄλα φύκος ἔχευαν·
 ὥς ἑδάλζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
 φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων 10
 κλήδην εἰς ἀγορῇν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
 μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι ποιεῖτο.
 ἶξον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνωνι
 ἵστατο δακρυχέων ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
 ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δυνόφερὸν χέει ὕδωρ· 15
 ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη
 σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, 20
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν·
 οὐτῷπον Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἡδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·

φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγριαν·“

“Ὡς ἔφαθ’ , οἱ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
δὴν δ’ ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν· 30

ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης +

„Ατρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.
ἄλκην μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν,
φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
ἴσασ’ Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες. 36

σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
σκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
ἄλκην δ’ οὔτοι δῶκεν, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέριστον·
δαιμόνι’, οὕτω πον μάλα ἔλπει νῆας Ἀχαιῶν 40

ἀπτολέμους τ’ ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὥς ἀγορεύεις;
εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥστε νέεσθαι,
ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δὲ τοι ἄγχι θαλάσσης
[ἐστᾶσ’, αἳ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλὰ], +

ἀλλ’ ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί, 45
εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·

νῶϊ δ’, ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ’ , εἰσόκε τέκμων
Ἴλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν·“ X 15

“Ὡς ἔφαθ’ , οἱ δ’ ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο. 51

τοῖσι δ’ ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότης Νέστωρ, +

„Τυδείδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὀμήλικας ἔπλεν ἄριστος·

οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.

ἢ μὲν καὶ νέος ἐσσι, ἐμὸς δὲ κε καὶ πάς εἰς
ὀπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις

[Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν εἶπες].
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σέο γεραίτερος εὐχόμεαι εἶναι, 60
 ἐξείπω καὶ πάντα διῆξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδέ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τεῖχος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυν δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι αἰεκές. 70
 πλεῖαί τοι οἶνον κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
 πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσαι ὃς κεν ἀρίστην
 βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆλοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;
 νύξ δ' ἦδ' ἥε διαρραΐσει στρατὸν ἥε σαώσει.“
 ☐ “Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ' ἐπί-
 θοιτο.

ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80
 ἀμφὶ τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἦδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἄρης,
 ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε,
 ἦδ' ἀμφὶ Κρεΐοντος υἱόν, Ἀνκομήδεα διον.
 ἐπὶ ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ 85
 κούροι ἅμα στείχον, δολὶχ' ἐγγεα χερσὶν ἔχοντες·
 καὶ δὲ μέσον τάφρον καὶ τεῖχος ἴζον ἰόντες·
 ἐνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρυπα ἕκαστος.
 Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἁλλέας ἤγευ Ἀχαιῶν

ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα. 90
οἱ δ' ἐπ' οὐεῖαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας λαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 95

„Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέυ δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
λαῶν ἐσσί ἄναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευήσθαι
τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακούσαι, 100
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅττι κεν ἄρχῃ
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἀριστα.

οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἶον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν. 105

ἔξετι τοῦ ὅτε, διογενὲς, Βρισηΐδα κούρην
χωόμενον Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπούρας
οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγαγε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σὺ μεγαλήτορι θυμῷ
εἰξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, 110
ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπλῶμεν
δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν ἐπεσσί τε μελιχλοῖσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 115

„ὦ γέρον, οὔτι ψεύδους ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ οὔτε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λυγρᾷ λέησι πιθήσας,
ἄψ ἐθέλω ἀρεδαὶ δόμεναί τ' ἀπεφείδι ἅποινα. 120
ὕμιν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,

ἔπ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐέικοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήγος εἴη ἀνὴρ ὃ τόσσα γένοιτο, 126
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠνέικαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι. —
 δώσω δ' ἐπὶ γυναῖκας, ἀνύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτὸς,
 ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130
 τας μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότ' ἀπηρῶν,
 κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἢ δὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἢ δὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστν μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι, 136
 νῆα ἅλῃς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθω
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν दाτεώμεθα ληῖδ' Ἀχαιοὶ,
 Τρωάδας δὲ γυναῖκας ἐέικοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἳ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶκόν, οὐθαρ ἄρουρης,
 γαμβρός κεν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστην,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα· 145
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνουν ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὔπω τις εἴη ἐπέδωκε θυγατρὶ·
 ἐπὶ δὲ οἱ δώσω εὐναιόμενα πτολλεδρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἰρην ποιήσσαν, 150
 Φιγράς τε Σαθίας ἢ δ' Ἀνθεῖαν βαθυλέιμον,
 καλήν τ' Αἰπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελοεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλός, νέεται Πύλον ἡμαθόεντος·

ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
οἳ κέ ε' δωτίνησι θεὸν ὥς τιμήσουσιν 165
καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας
ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιῳ.
δηγῆθω — Ἀἰδῆς τοι ἀμείλιχος ἦδ' ἀδάμαστος·
τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθιστος ἀπάντων —
καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι 160
ἦδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι. —

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
„Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
δῶρα μὲν οὐκ ἐγὼ ὄνοσθ' ἀδικοῖς Ἀχιλλεῖ ἄνακτι·
ἀλλ' ἄγρετε, κλητύς ἐστ' ὅτ' ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165
ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.
Φυτνίς μὲν πρώτιστα δίφφιλος ἡγήσασθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἀίας τε μέγας καὶ διος Ὀδυσσεύς·
κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων.
φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαι τε κέλεσθε, 171
ὕψμα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἱ κ' ἐλέησῃ.“

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπιστέψαντο ποτοῖο, 175
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπιάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπὶ οὖν δ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
δενδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180
πειρὰν ὥς πεπλήθειεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Τὼ δὲ βήτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πολλὰ μάλ' εὐχομένοιο γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ
ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην, 185

τὸν δ' εὖρου φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ.
 καλῇ δαιδαλεῇ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὄγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
 Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ, 190
 δέγμενος Αἰακίδην, ὅποτε λήξειεν αἰείδων.
 τῷ δὲ βάτην προτέρω, ἤγειτο δὲ διὸς Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλ-
 λεύς

αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπῶν ἔδος ἐνθα θάσασεν.
 ὥς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη. 195
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „Χαίρετον· ἡ φίλοι ἀνδρες ἰκάνετον· ἡ τι μάλα
 χρεῶ,

οἱ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστων.“

Ὡς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε διὸς Ἀχιλλεύς.
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν· 200
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς εὐντα

„Μεῖζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νῆε, καθίστα·
 ἔωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἐντυνον ἐκάστῳ·
 οἱ γὰρ φίλτατοί ἀνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.“

285 Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπεῖθεδ' ἐταίρῳ.
 αὐτὰρ ὄγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς ἀνγῇ, 205
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγός,
 ἐν δὲ σὺς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 τῷ δ' ἔχεν Ἀντομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἐπειρεν,
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς. 211
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἔμαράνθη,
 ἀνθρακίην στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
 πάσσε δ' ἄλῳς θείοιο, κρατεντάων ἐπαείρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ᾧπησε καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευεν, 215

Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέξῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νείμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἵξεν Ὀδυσσεύς θείοιο
 τοίχον τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνῶγει 219
 Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς
 οἱ δ' ἐπ' οὐεῖαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
 νεῦσ' Ἀλας Φοῖνικι. νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δαΐδεκτ' Ἀχιλλῆα 220 (1-)
 „Χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἵσης οὐκ ἐπιδυνεῖς, 225
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διωτρεφές, εἰσορόοντες
 δεΐδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 236
 νῆας ἑυσσέλμους, εἰ μὴ σύγε θύσαι ἀλκήν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τέλχεος αὐλὴν ἔδεικτο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σήησεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 238
 Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει· Ἐκτῶρ δὲ μέγα σθένει βλεμμαίνων 240
 μαίνεται ἐκπάγλως, πῖσυνος Αἰλ', οὐδέ τι τίλει
 ἀνερας οὐδέ θεούς· κρατερὴ δὲ εἰ λύσσα δέδυκεν.
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἡῶ δι' ἄν· 240
 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτὰς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θηῶσειν παρὰ τῆσιν, ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δεΐδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλάς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἰσιμον εἴη 246
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἕκας Ἀργεὸς ἱποβότοιο.
 ὅλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν

τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ σοι μετόπισθ' ἄχος ἐσσεταί, οὐδέ τι μῆχος
 ρεχθέντος κακοῦ ἐστ' ἄκος εὔρειν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φράξεν ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμᾶρ. 251
 ὦ πέποι, ἥ μὲν σοίγε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 ἑτέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 δώσουσ', αἰ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνῃ γὰρ ἀμείνων Παρμένειον
 ληγμένον δ' ἐριδος κακομηχάνου, ὅφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἐτι καὶ νῦν
 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο. +
 εἰ δέ, σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων, +
 [ἐπὶ ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δῶδεκα δ' ἵππους 265
 πηγροὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήτος εἶη ἀνὴρ ὃς τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 δώσει δ' ἐπὶ γυναικάς, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐντιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἐσσεταί ἣν τότ' ἀπηύρα
 κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμείται
 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι, 275
 ἣ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἥτ' ἀνδρῶν ἥτε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεταί· εἰ δέ κεν αὐτὲ
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἅλῃς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι

εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἷ κ' μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλιπται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶν, οὐδ' αὖ ἀρούρης,
 γαμβρός κεν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θυλή ἐνὶ πολλῇ. 285

τρεις δέ οἱ εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπύκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰριάνασσα·
 τῶν ἣν κ' ἐθέλῃσθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπὶ μέλεια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐπω τις ἔῃ ἐπέδωκε θυγατρί. 290

ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήσσαν,
 Φηράς τε ζαθῆας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλὴν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς, νέεται Πύλον ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δαίνυνσι θεὸν ὥς τιμήσουσιν
 καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλῳ.)

εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηροῖσι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τίσουσ'· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ κ' Ἐκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν
 ἔλθοι

λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐτινὰ φησιν ὁμοῖον 305
 οἳ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνειακιν. 4

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

ἠδιογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποσιπεῖν,

ἥπερ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 310
 312 ὥς μὴ μοι τρῦξῃτε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἔχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀἰδάο πύλησιν
 ὃς ἤ ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315
 οὐτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μαρνασθαι δηϊοσιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί. X
 ἴσῃ μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἐν δὲ ἱῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός·
 κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργώς. L
 οὐδέ τί μοι περὶκείται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ, 321
 αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσι προφέρῃσιν
 υἷαστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὖπνιους νύκτας ἰαυον, 325
 ἡμᾶτα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρναμένους ὁάρων ἔνεκα σφετεράων. 134
 δῶδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τᾶων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θεῇσιν
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἄριστῆσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κείται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλογον θυμαρέα· τῇ παριαύων 335
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμίζεσθαι Τρώεσσι
 Ἀργεῖους; τί δὲ λαὸν ἀνιήγαγεν ἐνθάδ' ἀγέρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠΰκόμοιο;
 ἢ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,

ἴην αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τῇ
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ εὐούσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μὴ μεν πειράτω εὖ εἰδότης· οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ' Ὀδυσσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραξέσθω νῆεσσιν ἄλεξέμεναι δῆλον πῦρ.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ ποιήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρεΐαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνου
 ἰσχεῖν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιον
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε·
 ἐνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μεν ἔκφυγεν ὁρμήν
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίῳ, 355
 αὐριοι ἰοῦν Ἀἰὶ δέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας εὐ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερεύσσω,
 ὄψαι, ἣν ἐθέλησθα καὶ αἰ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦοι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμὰς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας,
 εἰ δέ κεν εὐπλοήην δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἦρατί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρραι·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν 365
 ἠδὲ γυναικας ἐϋζώνους πολιόν τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσσ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν
 αὐτῇς ἐφυβρόζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. - τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370
 εἰ τινα πον Δαναῶν ἐτι ἔλπεται ἑξαπατήσκειν,
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· - οὐδ' ἂν ἐμοιγε
 τετλαίη, κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·

οὐδὲ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτὶς
 ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκηλος 376
 ἐρρέτω· ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἴλετο μητιέτα Ζεύς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἶσῃ.
 οὐδ' εἰ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίῃ
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστί, καὶ εἰ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 αἰδ' ἑκατόμυυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν' ἐκάστην
 ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἱπποῖσιν καὶ ὄχεσφιν·
 οὐδ' εἰ μοι τόσα δοίῃ ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
 χκούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίξοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι· 390
 οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅστις οἱ τ' ἐπέοικε καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σώσει θεοὶ καὶ οἰκαδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς θῆν' μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
 πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰδὼν ἂν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 κοῦραι ἀριστίων, οὔτε πτολίεθρα ὄνουνται·
 τᾶων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἐνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντι μνηστήν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεὺς· 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὐναιόμενον πτολίεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφῆτορος ἐντὸς ἔεργει,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος, Πυθοὶ ἐνι πετρῇεσσι 405

ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴν πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λειστή
 οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 ἔσσεται, οὐδὲ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 + καὶ δ' ἄν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμων
 Ἴλιον αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεταρσῆκαςι δὲ λαοί. 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν λόντες ἀριστήεσσι νῆσσι
 ἀγγελίην ἀπόφασθε - τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων -
 ὅφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἣ κέ σφιν νῆας τε σόφω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 ἦν νῦν ἐφράσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος. 426
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθῆτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐρίον, ἣν ἐθέλῃσιν ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξω. 429
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 „Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεῶσιν 435
 πῦρ ἐθέλεις αἰδηλόν, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην

οἷος· σοὶ δὲ μ' ἐπεμπε γέρον Πηλεΐδης Πηλεὺς
 ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπειν
 νήπιον, οὐπω εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο 440
 οὐδ' ἀγορεύειν, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τοῦνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἄν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 λείπεσθ', οὐδ' εἰ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτός, 445
 γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώνοντα,
 οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρός Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὃς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάξεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' αἶν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρεις γέροντα. ✕
 ἱγ' ἐπιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἴσθεις
 πολλὰ κατηγάτο, στινγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινὺς,
 μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν, 455
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνεια. ✕
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὅξελ' χαλκῷ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὃς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἀνθρώπων, 460
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἐνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 πατρός χωομένοιο κατὰ μέγαρον στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς εὔντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν, 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύντο διὰ φλογὸς Ἠφαίστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.

εἰνάνυχες δέ μοι ἄμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἱαυον· 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδὲ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθυρον ἐρκλον αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας δμῶας τε γυναικάς.
 φεύγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβόλακα, μητέρα μῆλων,
 ἐς Πηλῆα ἀναχθ'. ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480
 καὶ με φίλησ' ὥσει τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων.
 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκε, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλῳ
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψον τ' ἄσσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών.
 πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἶνον ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' αἰεκέα λαιγὸν ἀμύνης. 495
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδὲ τί σε χρη
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ,
 τῶν περ καὶ μείζων ἄρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχῶλῃς ἀγανῆσιν
 λαιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρῶπῶς ἄνθρωποι 500
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.

καὶ γάρ τε Αἰταὶ εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
 χολαὶ τε θυσαὶ τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῷ,
 αἷ δ' ἄ τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιούσαι.
 ἢ δ' Ἄτη σθιναρή τε καὶ ἀρτίπος, οὔνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· [αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσπον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καὶ τ' ἐκλυον εὐχομένοιο·
 ὅς δέ κ' ἀνήνεται καὶ τε στερεῶς ἀποείπῃ, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταίγε Δία Κρονίῳνα κιούσαι
 τῷ Ἄτην ἄμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἄλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἐπεσθαι
 τιμὴν, ἥτ' ἄλλων περ ἐπιγνᾶμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι
 Ἀτρεΐδης, ἄλλ' αἶεν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι, 516
 οὐκ ἂν ἐγωγέ σε μῆριν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' ἀντίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν
 ὑπέσται,

ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, ὅτε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύγ' ἐμῶν ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τι' ἐπιζαφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοὶ τε πέλοντο παράρρητοί τ' ἐπέεσσιν.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,
 ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.

Κουρητὲς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 αἰσὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάραον. 530

καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὥρσεν
 χωσαμένη ὃ οἱ οὔτι θαλύσια γουνοῦ ἀλωῆς
 Οἶνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας, 535
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κοῦρη μέγα θυμῷ
 ἢ λάθεται ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ
 ἢ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα,
 ὥρσεν ἐπὶ χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκειν ἔθων Οἰνῆος ἀλῶν· 540
 πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσιν ῥίξῃσι καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ παλίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας 544
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη πανούρσι βροτοῖσιν·
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρὴς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἢ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήνεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγνὴ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηϊφίλος πολέμιζεν, 550
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνεν, πολέες περ εἶντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ 555
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κοῦρη Μαρπήδεως καλλισφύρου Εὐηνίης
 Ἰδεῷ δ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένει' ἀνδρῶν
 τῶν τότε - καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης· 560
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυνόην καλέεσκον ἐπώνυμοι, σφινεὶ ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ Ἀλκυνόος πολυπειθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαί', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀτήνυπασε Φοῖβος Ἀπόλλων -

τῇ ὄγε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσαν, 565
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἡρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα
 κικλήσκουσ' Αἶδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἑρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἑρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσονται γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπουν δὲ θεῶν Ιερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραυνῆς,
 ἐνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγρουν, τὸ μὲν ἡμῖσιν οἶνοπέδοιο,
 ἡμῖσιν δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς,
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηροφέος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γοννούμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τόνγε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσουσθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ
 πύργων

βαλνον Κουρηῖτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαργον ἐϋζωνος παρᾶκοιτις 590
 λίσσετ' ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅς' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστυ ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζῶνους τε γυναῖκας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595

βῆ δ' ἔναι, χροῖ δ' ἔντα' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἡμᾶρ
 εἰξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἦμυνε καὶ αὐτῶς.
 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε δαίμων 600
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κῆκιον δέ κεν εἴη,
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί·
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν." 605
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 εύς

„Φοῖνιξ, ἅττα γεραιᾶ, διοτρεφὲς, οὔτι μὲ ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς εἰσῆ,
 ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰςὸκ' αὐτμῇ
 ἐν στηθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 610
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μὴ μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χορῇ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κῆδειν ὅς κ' ἐμὲ κῆδῃ. 615
 ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἡμῖσιν μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξο μίμνων
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἦοι φαινομένηφιν
 φρασσόμεθ' ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν."

Ἡ καὶ Πατρόκλῳ ὅγ' ἐπ' ὀφρύσι νεύσε σιωπῇ 620
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὅφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Ἄλας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον εἶπεν

„Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκεῖ μύθῳιο τελευτῇ 625
 τῇδε γ' ὁδῷ κτανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα

χοῇ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ εἶντα,
 οἳ που νῦν ἔσται ποτιδέγμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἄγχιον ἐν στήθεσσι θέτο μεγάλητορα θυμὸν
 σκέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότῃτος εἰαίρων 630
 τῆς ἧ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
 νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 ποιῆν ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ὅ· ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας,
 τοῦ δέ τ' ἐρήτυεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 635
 ποιῆν δεξαμένῳ. σοὶ δ' ἄλληκτον τε κακόν τε
 θυμὸν ἐν στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
 οἴης. νῦν δέ τοι ἐπὶ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' ἔλαον ἔνθεο θυμὸν,
 αἰδέσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἴμεν 640
 πληθύνος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 κηδιστοὶ τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς

ἦ Ἄϊαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἰσαομυθήσασθαι· 645
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε ἐκείνων
 μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύνηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρεΐδης, ὥσεί τινα ἀτίμητον μετανάστην·
 ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀποφασθε·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεθήσομαι αἱματόεντος, 650
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 Ἴκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὁτῶ· 655
 ὧς ἔφαθ', οἳ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅτι τάχιστα.
 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὥς ἐκέλευσεν, 660
 κῶεά τε ῥῆγός τε λίνουό τε λεπτὸν ἄωτον.
 ἐνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο καὶ Ἡῶ διαν ἐμίμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος. 665
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφρι εὖζωνος, τὴν οἱ πόρε διὸς Ἀχιλλεὺς
 Σκῦρον ἐλὼν αἰπείαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις νῆες Ἀχαιῶν 670
 δεῖδεχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἐκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „Εἰπ' ἄγε μ', ὦ πολὺναιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος
 Ἀχαιῶν,

ἧ ὅ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,
 ἧ ἀπέειπε, χόλος δ' ἐτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;“ 675

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 „Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἐτι μᾶλλον
 πῖμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἡδὲ σά δῶρα.
 αὐτὸν σὲ φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν 680
 ὅπως κεν νῆας τε σόως καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπειλήσεν ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 νῆας εὖσσελμους ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθῆσασθαι
 οἰκαδ' ἀποπλεῖν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆετε τέκμωρ 685
 Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύνοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὴν ὑπερέσχε, τεταρσῆκαςι δὲ λαοί.
 ὥς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο.

Αίας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρον κατελέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγει,
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἐπηται 691
 αὔριοι, ἣν ἐθέλησιν· ἀναγκη δ' οὔτι μιν ἄξει.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 [μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν]
 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν· 695
 ὁπῆ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

„Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μῆδ' ὄφελές λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνοορήσιν ἐτήκας. 700
 ἀλλ' ἥτοι κείνον μὲν ἔασομεν, ἢ κεν ἴησιν,
 ἢ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅπποτε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νύκωρ καὶ θεὸς ὄρση.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτον καὶ οἶνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ροδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νέων ἐχέμεν λαὸν τε καὶ ἱπποὺς
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐπὶ πρώτοισι μαχεσθαι.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ πρῶτοις βασιλῆες,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο. 711
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος,
 ἐνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶροι ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ.

ΔΟΛΩΡΕΙΑ.

Ἄλλοι μὲν παρα νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 εὐδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα,
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἡϊκόμοιο, 5
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ χάλαζαν
 ἢ νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ἐποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
 ὥς πυκινὴ ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
 νειόθην ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
 ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίου τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν, 11
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἴλιόθι πρὸ,
 αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὁμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
 ὑπόδ' ἐόντι Διὶ, μέγα δ' ἔστεινε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἰ τινὰ οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 ἦτις ἀλεξικάκος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
 ὀρθωθείς δ' ἐνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέσμα λεόντος,
 αἰθωνος μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἴλετο δ' ἔγχος.
 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος—οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφύζανε — μῆ τι πάθοιεν 26

Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πούλυν ἐφ' ὕγρην
 ἤλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλή μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψεν
 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῇσιν ἀείρας 30
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἵμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.

τὸν δ' εὐρ' ἄμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νῆϊ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπασίος γένετ' ἐλθών. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

„Τίφθ' οὕτως, ἦθεῖς, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ οὔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθών 40
 νίκητα δι' ἄμβροσίν· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „χρεῶ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεῖς ᾧ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἥτις κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτρόπετο φρήν. 45
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.
 οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδῆσαντος,
 ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέρεμερ' ἐπ' ἥματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε διίφιλος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 αὐτῶς, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50

[ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισιν
 δητὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γάρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.]
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Ἀλάντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
 ῥίμφα θέων παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα διόν
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλῃσι 55
 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἧδ' ἐπιτεῖλαι.
 κεύθῃ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων

Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 60
 „πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται ἡδὲ κελεύεις;
 αὐτὶ μενῶ μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθης,
 ἢ ἐθέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „αὐτὶ μενέειν, μὴ πῶς ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιν 65
 ἐρχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ' ἢ κεν ἴησθα, καὶ ἐργήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἑκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμιν 70
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.“

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ὅ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
 ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.
 παρ δὲ ξωστήρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ὅ' ὁ γεραιὸς
 ξώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γῆρα λυγρῷ.
 ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
 Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεῖνετο μύθῳ

„Τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἷος
 νύκτα δι' ὄρφυαίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢ τίς οὐρήων διζήμενος, ἢ τίς ἐταίρων·] 84
 φθέγγεο, μὴδ' ἀκέων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνώσεται Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰδόκ' αὐτμῇ
 ἐν στήθεσσι μένῃ καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90

πλάξομαι ὦδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἴκναι, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἐμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
 ἀλλ' εἰ τι θραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέγ' ὕπνος ἴκναι, 96
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάρῳ ἀδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσωνται, ἅτῳ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἴαται· οὐδέ τι ἴδμεν, 100
 μὴ πῶς καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 „Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 οὐ θῆν' ἔκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
 ἐκτελέει, ὅσα ποῦ νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105
 κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἰ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔφομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδείδην δουρικλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα
 ἦδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110
 ἀλλ' εἰ τις καὶ τοῦσδε μετοιχώμενος καλέσειεν,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἐκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγυς.
 ἀλλὰ φίλον περ εὖντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω, 115
 ὥς εὔδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστηῆς πονέεσθαι
 ἱσσύμενος· χρεῖά γὰρ ἴκναιται οὐκέτ' ἀνεκτός."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 120
 πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ ἰὺ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὔτ' ὄκνησ' εἰκων οὔτ' ἀφραδέησι νόοιο,

ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμὴν
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέστη·
 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλῆμεναι οὓς σὺ μεταλλᾷς.
 ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων 126
 ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέθεσθαι.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „οὕτως οὕτις οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τι' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“ 130

Ὡς εἰπὼν ἐνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέεσσαν,
 διπλῆν, ἐκταδίην, οὔλῃ δ' ἐπεινήνοθε λάχνη.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὅξεί χαλκῷ, 135
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

πρῶτον ἐπεὶ Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 φθεγξάμενος· τὸν δ' αἴψα περὶ φρένας ἦλυθ' ἰωή,
 ἐκ δ' ἦλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον εἶπεν 140
 „Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
 νύκτα δι' ἀμβρουσίην, ὅ τι δὴ χρειῶ τόσον ἴκει;“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς. 145
 ἀλλ' ἔπεν, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, οὔτ' ἐπέοικεν
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.“

Ὡς φάθ', ὃ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον 150
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εὖδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔρχεα δὲ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σκαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς. ἀντάρ ὄγ' ἦρως

εὐδ', ὑπὸ δ' ἐστρωτο ξινὸν βοὸς ἀγραύλοιο, 155
αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαινός.
τὸν παρστιάς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
λαῖξ ποδὶ κινήσας, ὅτρυνέ τε νείκεσέ τ' αὐτην

„Ἐγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἄωταις;
οὐκ αἶεις, ὥς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο 160
εἵεται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;“

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις.
οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱες Ἀχαιῶν, 165
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμύχανός ἐσσι, γεραιέ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
„ναὶ δὴ ταυτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν εἶπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
ἰλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖα βεβίηκεν Ἀχαιοὺς.
νῦν γάρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταιται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἥε βιῶναι.
ἀλλ' ἔθι νῦν, Ἀλάντα ταχύν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
ἄνστησον – σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος – εἰ μ' ἐλαίρεις.“

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέσμα λεόντος
αἰθωνος μεγάλιο ποθηνεκῆς, εἵλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἐνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἦρωας.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἐμιχθεν,
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον, 181
ἀλλ' ἐργηροτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.

ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅστε καθ' ὕλην
ἐρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·

ὥς τῶν νηδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὀλώλει
 νύκτα φυλασσομένοισι κκκήν· πεδίουνδε γὰρ αἰεὶ
 τετράφαθ', ὅππότε ἐπὶ Τρώων αἰοιεν ἰόντων. 189
 τοὺς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ
 [καὶ σφραγ φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]
 „Οὔτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν'
 ὕπνος

αἰρείτω, μὴ χάσμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.“

Ἦς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔπουντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195

τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦλσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριώοντο
 ἐν καθαρωῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
 πιπτόντων· ὅθεν αὐτίς ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἑκτωρ
 ὁλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν. 201

ἐνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφανσκον.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήμιος ἱππότα Νέστωρ
 „ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἑῷ αὐτοῦ
 θυμῷ τολμήντι μετὰ Τρώας μεγαθύμους 205

ἐλθεῖν; εἰ τινά που δηῖων ἔλοι ἐσχατόντα,
 ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐν Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσα τε μητιώσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμῶσιν
 αὐτὶ μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ ἐ πόλινδε
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς. 210
 ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουργάμιον κλέος εἴη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατεουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὅλν δώσουσι μέλαιναν, 215
 θῆλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοίον,
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

„Νέστορ, ἐμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων, 221
Τρώων· ἀλλ' εἰ τίς μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
σύν τε δὴ ἐρχομένω, καὶ τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
ὅπως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἶπερ τε νοήσῃ, 225
ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι.
ἤθελέτην Αἴαντε δῦναι, θεράποντες Ἄρηος,
ἣθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἣθελε Νέστωρ υἱὸς,
ἣθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230
ἣθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

„Τυδεΐδῃ Διομήδεσσι, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐθέλησθα, 235
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
μηδὲ σὺ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρεῖω
καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον ὁπάσσαι αἰδοῖ εἰκων,
ἐς γενεὴν ὁρώων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.“

Ὡς ἔφατ', ἐδδειςεν δὲ περὶ ξανθοῦ Μενελάω. 240
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

„Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαοτόμῃν,
οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ εἰ Παλλὰς Ἀθήνη. 245
τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰδομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
„Τυδεΐδῃ, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε μήτε τι νείκει·

εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νῦν ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἦώς,
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρώχθηεν δὲ πλέων νῦξ
 τῶν δύο μοιρῶν, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.“

Ὡς εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.

Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255
 φάσγανον ἄμφηκες - τὸ δ' εὖν παρὰ νηῖ λέλειπτο -
 καὶ σάκος· ἄμφι δὲ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν
 ταυρεΐην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥτε καταίτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην 260
 καὶ ξίφος· ἄμφι δὲ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν,
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἐντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς· ἐκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἐνθα καὶ ἐνθα
 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265
 τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι,
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδί φορῆναι· 270
 δὴ τότε Ὀδυσσεὺς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.

Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγυὺς ὁδοῖο
 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν 275
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη

„Κλυθὶ μεν, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστα με φίλαι, Ἀθήνη, 280
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐύκλειας ἀφικέσθαι,

ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρῳέεσσι μελήσει.“

Δεύτερος αὐτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 „κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυγῶνῃ·
 σπεῖό μοι, ὥς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἔσπεο Τυδείῃ δίῳ 285
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 κείσθ'· ἀτὰρ ἅψ' ἀπῶν μάλα μέγμερα μῆσατο ἔργα
 σὺν σοὶ, δια θεᾶ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καὶ με φύλασσε
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
 ἰδμήτην, ἦν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“

Ὡς ἔφην εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἠρῆσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο, 296
 βάν ῥ' ἱμεν ὥστε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἅμ φόνου, ἂν νέκρας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῳᾶς ἀγήνορας εἰας Ἐκτωρ
 εὖδειν, ἀλλ' ἄμνυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
 ὅσσοι ἔσαν Τρῳῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἡρτύνετο βουλήν

„Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
 δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
 δώσω γὰρ δίφρουν τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅστις κε τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθέσθαι
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἥδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες 310
 φύξιν βουλευούσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλάσσεσθαι, καμιάτῳ ἀθηκότες αἰνῶ.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ὅσα πάντες ἀκὴν ἐνένοοντο σιωπῇ.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
κήρυκος θελοῖο, πολύχρυσος πολύχαλκος· 315

ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
αὐτὰρ ὁ μούνοσ' ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
ὃς ὅα τότε Τρῶσιν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν

„Ἑκτορ, ἐμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἐκ τε πνυθέσθαι. 320
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὁμοσσον
ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι πον μέλλουσιν ἄριστοι 326
βουλὰς βουλευέειν, ἣ φρενέμεν, ἥε μάχεσθαι.“

Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ
ὁμοσσειν

„Ἰστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330
Τρῶων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεσθαι.“

Ὡς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρό-
θυνεν.

αὐτίκα δ' ἄμφ' ὅμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο, 331

κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα,
βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἐμελ-
λεν

ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἅψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαώς· τον δὲ φράσατο προσιόντα
διογενεὺς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν 340

„Οὗτός τις, Διομήδης, ἀπὸ στρατοῦ ἐρχεται ἀνὴρ,
οὐκ οἶδ' ἣ νῆεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,

ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων
 ἀλλ' ἐώμεν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίον
 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 346
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθήησι πόδεςσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιελεῖν,
 ἔγχει ἐπαΐσσω, μὴ πως προτὶ ἄστρ' ἀλύξῃ·“

Ὡς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
 κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὅκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὕσσον τ' ἐπὶ οὐρα πέλονται 351
 ἡμιόνων - αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστερα εἰσὶν
 ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον -
 τῷ μὲν ἐπέδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους 356
 ἐκ Τρώων ἰέναι, ἄλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
 γυνῷ ῥ' ἄνδρας δηϊούς, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὀρμήθησαν.
 ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης, 360
 ἢ κεμάδ' ἢ ἐλαγῶν ἐπείγεται ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἄν' ὑλήενθ', ὁ δὲ τε προθήησι μεμηκῶς,
 ὥς τὸν Τυδείδης ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
 λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσιν 366
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαλὴ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσω προσέφη κρατερός Διομήδης 369
 ἦ ἤε μὲν, ἡέ σε δουρὶ κινήσομαι, οὐδέ σε φημι
 θηρόν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὕλεθρον·“
 Ἥ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
 δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὧμον ἔϋξον δουρὸς ἀκωκῇ
 ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὁ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε 374

βαμβαίνων - ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων -
 χλωρὸς ὑπαὶ δαίους. τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κηχῆτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα
 „Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ
 ἔνδον

χαλκός τε χρυσός τε πολὺκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κ' ὑμῖν χαρίσεται πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα, 380
 εἰ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„θάρσει, μηδὲ τί τοι θάνατος καταδύμιος ἔστω·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἷος 385
 νύκτα δι' ὄρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηῶτων;]
 ἦ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶτα Δόλων - ὑπὸ δ' ἔτρεμε
 γυῖα — 390

„πολλῆσιν μ' ἄτησι παρὲκ νόου ἤγαγεν Ἐκτωρ,
 ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πνυθέσθαι
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ, 396
 ἢ ἤδη χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
 φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
 νύκτα φυλασσέμεναι καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.“

Τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς
 „ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμὸς, 401
 ἵππων Αἰακίδαο θαῤῥονος· οἳ δ' ἄλεγειν οἱ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμῆμεναι ἦδ' ὀχέεσθαι,

ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον· 405
 ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κείται Ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἱπποί;
 πῶς δ' αἶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 [ἄσσα τε μητιώσιν μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥ πόλινδε 410
 ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἐκτορ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶν,
 βουλὰς βουλευέει θεῖον παρὰ σήματι Ἴλου, 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἶραι, ἥρωες,
 οὗτις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐργηρόθρασι φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοισ· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι 420
 εὐδουσι· Τρῶσιν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
 οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶται οὐδὲ γυναικες.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς

„πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 εὐδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.“ 425

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός
 „τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλῃς Κῆρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοχοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δίοι τε Πελασγοί. 429
 πρὸς Θυμβρῆς δ' ἔλαχον Ἀνίκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι
 καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι καὶ Μῆνους ἱπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδύναι ὄμιλον,
 Θρηῖκες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἐσχατοὶ ἄλλων·

ἐν δὲ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς, πάρος Ἥλιονῆος. 435
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἡδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δὲ οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργυρῶ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν 440
 ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἡέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλέϊ δεσμῶ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον καὶ πειρηθῇτον ἐμεῖο,
 ἦ κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦ καὶ οὐκί. 445

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διο-
 μῆδης

ἤμη δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῶ,
 ἔσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἅμας.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἡὲ μεθῶμεν,
 ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 450
 ἦ δὲ διοπτεύσων, ἦ ἐναντίβιον πολεμῆζων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργελοῖσιν.

Ἡ καὶ ὁ μὲν μιν ἐμελλε γενεῖον χειρὶ παχείῃ
 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' ἀνχένα μέσσον ἔλασσε
 φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε· 455
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δορυ μακρόν·
 καὶ τὰγ' Ἀθηναίῃ ληϊτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς 460
 ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα

„Χαῖρε, θεᾶ, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψόσ' αἵρας 465

θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
 συμμαύρας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὐτῖς ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῷ δὲ βάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔξον ἰόντες. 470
 οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δὲ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δὲ σφιν ἐκάστω δίλυγες ἵπποι.
 Πῆσος δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο. 475
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάρειθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δειξεν·

„Οὗτός τοι, Διομήδης, ἀνὴρ, οὗτοι δὲ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ, πρόφρεε κρατερόν μένος· οὐδὲ τί σε χρὴ
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους· 480
 ἢ ἐσὺν ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἐμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' αἰκίης
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν, 485
 αἶγεςιν ἢ ὄϊσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
 ὥς μὲν Θρηϊκάς ἄνδρας ἐπώχετο Τυδεὸς υἱὸς,
 ὄφρα δυῶδεκ' ἐπεφνε· ἀτὰρ πολὺμητις Ὀδυσσεὺς,
 ὄντινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσα-
 σκεν,

τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι 491
 φεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο Τυδεὸς υἱὸς,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλήφιν ἐπέσθη

[τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάρις, διὰ μῆτιν Ἀθήνης].
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λυέ μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαννεν ὄμιλον
 τόξω ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν 500
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 ῥόλῃσεν δ' ἄρα πιφάυσκων Διομήδεϊ δίφω.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριξε μένων ὃ τι κύντατον ἔρδοι,
 ἦ ὅγε δίφρον ἐλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 ῥυμοῦ ἔξερύοι, ἦ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰέρας, 505
 ἦ ἔτι τῶν πλεόνων Ὀρρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 εἶος ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον

„Νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἐπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς, 510
 μὴ πού τις καὶ Τρώας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.“

Ὡς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς
 τόξω· τοὶ δ' ἐπέτοντο θεᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
 ὥς ἰδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
 τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πούλυν ὄμιλον,
 ὥρσεν δὲ Ὀρρηκῶν βουληφόρου Ἴπποκόοντα,
 Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
 ὥς ἰδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι 520
 ἄνδρας τ' ἀσπαιρόντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
 ὦμαξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὤρυτο κυδοιμός
 θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέμερα ἔργα,
 ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκανον ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυνξε δῖφιλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θεορῶν ἔναρα βροτόεντα

ἐν χεῖρεςσ' Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων.
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην 530
 [νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἔρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει. 535
 αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μάνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δειδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.“

Οὕτω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἦλυθον αὐτοί. 540
 καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
 δεξιῇ ἡσπάζοντο ἐπείσσι τε μελιχλοῖσιν.

πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 „Εἰπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος

Ἀχαιῶν,
 ὅπως τοῦσδ' ἵππους λάβειτον καταδύντες ὄμιλον 545
 Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
 αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἰοικότες ἠέλιου.
 αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνᾷειν παρὰ νηυσὶ, γέρον περ ἐὼν πολεμιστής·
 ἀλλ' οὕτω τοίους ἵππους ἴδον οὐδ' ἐνόησα. 550
 ἀλλὰ τιν' ὕμῃ ὅτω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς

„ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 555
 ῥεῖτα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἤεπερ οἷδε
 ἵππους δωρήσας, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἷδε, γεραιᾷ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,

Θρηϊκιοι· τὸν δὲ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκτανε, πὰρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
 τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἶλομεν ἐγγύθι νηῶν, 561
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἐκτωρ τε προσέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί·“

“Ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μῶνυχας ἵππους
 καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
 οἱ δ' ὅτε Τυδείδεω κλισίην εὖτυκτον ἵκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμᾶσιν
 φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
 νηϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίᾱτ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσῃ
 ἐσβάντες, κνήμας τ' ἠδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν 575
 νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
 ἔς ᾧ ἄσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
 δείπνῳ ἐφίζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσάμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Λ

Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἦως δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
 ὤρνυθ', ἐν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
 στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύῃς μερακῆτεϊ νηϊ μελαίνῃ, 5
 ἣ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἰάντος κλισίας Τελαμωνιάδαι
 ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἔισας
 εἵρυσαν, ἡγορέῃ πύσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 ἐνθα στᾶσ' ἥϊσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
 ὄρνθι, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἐμβαλ' ἐκάστῳ
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
 [τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐνέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.]
 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
 Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρνίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
 τὸν ποτὲ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι. 20
 πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὐνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νῆεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἐμελλον·
 τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 δῶδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἰκοσι κασσιτέροιο· 25
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὄρωρέχατο προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἐκάτερθ', ἱρῖσιν ἐοικότες, ἅστε Κρονίων
 ἐν νέφελι στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἄν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῶν,
 καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἰκοσι κασσιτέροιο
 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο. 35

τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἔξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἐνὸς ἀνχένος ἐκπεφυῖται. 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρου
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἰσω
 λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 τιμᾶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.

Ἡμιόχῳ μὲν ἔπειτα ἔῳ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ προλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 φῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένητ' ἠῶθι πρό. 50
 φθὰν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἑέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὔνεκ' ἔμελλεν
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς ἄλκι προῖάφειν. 55

Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
 Ἑκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρῶσιν θεὸς ὥς τίετο δῆμος,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα διον
 ἠέθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60
 Ἑκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη.
 οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδν νέφεα σκιάοντα,
 ὥς Ἑκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 λάμφ' ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο. 66

Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν

ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὧς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
 δῆρουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
 Ἰσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν· οἱ δὲ λύκοι ὧς
 θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορώσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείλατο, ἥχι ἐκάστω
 δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμπιοι.
 [πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὐνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιξε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίῳν, 81
 χσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]
 Ὅφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο λερὸν ἥμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον 86
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἱμερος αἰρεῖ,
 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πληξίππου.
 ἦτοί ὄγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔσθη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῃ δουρὶ 95
 νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ σέχθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἤλθε καὶ ὅστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴδόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίξων,
 νῆε δ' ὧσα Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας· ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι δίδῃ μόςχοισι λύγροισιν, 105
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποιῶν.
 ὁγ' τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθεος βύλε δουρὶ,
 Ἀντιφον αὖ παρὰ οὗς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῦτω ἐσύλα τεύχεα καλὰ, 110
 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, οἷ' ἔξ Ἰδῆς ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηϊδίως συνέαξε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 ἔλθῶν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
 ἢ δ' εἶπερ τε τύχῃσι μάλα σχεδὺν, οὐ δύναται σφιν
 χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἤρξε διὰ θρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' οὐμῆς·
 ὥς ἄρα τοῖς οὕτις δύνατο χραισμησαὶ ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
 Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμην,
 νῆας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἄγλαα δῶρα,
 οὐκ εἰσῆχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῇ Μενελάῳ, 125
 τοῦπερ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκείας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναίτιον ὤρτο λέων ὥς
 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γονυαξέσθην 130
 „Ζῶργε, Ἀτρέος νῆε, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·

πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κείται,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκητος τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίζαιτο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἰ νῶϊ ζωὸς πεπύθιοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 135

Ὡς τῶγε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν
„Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος νύεες ἐστὸν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, 140
αὐθι κατακτεῖναι μὴδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην.“

Ἡ καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥς χαμάζε,
δοῦρι βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος οὔδεις ἐρείσθη.
Ἰππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν, 145
χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
ὄλμον δ' ὥς ἐσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλον.

τοὺς μὲν ἑαδ'· ὁ δ' ὅθι πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεον φεύγοντας ἀνάγκη, 150

ἵππεις δ' ἱππῆας - ὑπὸ δέ σφισιν ὥρτο κοινὴ
ἐκ πεδίου, τὴν ὥρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων -
χαλκῷ δηρόντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.

ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ· 155

πάντῃ τ' εἰλυφῶν ἄνεμος φέρεϊ, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·

ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα

Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι

κεῖν' ὄχρα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 160

ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
κείατο, γύπεςσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

Ἔκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἐκ τε κοίης

Πείσανδρος

ἐκ τ' ἀνδρουκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 166
 οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον καὶ πεδῖον, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
 ἴεμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170
 ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδῖον φοβέοντο, βόες ὥς,
 ἥστε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
 πάσας· τῇ δὲ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν 175
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσ-
 σει·

ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἶεν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταντον· οἱ δ' ἐφέβοντο,
 πολλοὶ δὲ πρηγεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔρχεῖ θύεν. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τείχος
 ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιθηέσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἄστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριον δ' ᾤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν 185
 „Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἐκτορι μῦθον ἐνίσπες.
 ὄφρ' αὖ μιν κεν ὄρᾳ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηῖοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην. 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰφ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋστέλμους ἀφίκηται
 δῦν τ' ἡέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίδθησε ποδὴν νειμὸς ὠκέα Ἴρις, 195
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.

εὐρὺ νῶν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα δῖον,
ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
ἀργχοῦ δ' Ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις

„Ἔκτορ, νῆε Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τέϊν τάδε μυθήσασθαι.

ὄφρ' αἶν μὲν κεν ὄρῃς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
μάρνασθαι δῆροισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 205

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δονρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰφ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηαι
δύη τ' ἥελιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 210

Ἔκτορ δ' ἔξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ σιραιὸν ὥχετο πάντη,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.

οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν, 215
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.

ἀρτύνθη δὲ μάχῃ, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρωτὸς ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάν-
των.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλειτῶν ἐπικούρων. 220

Ἰφιδάμας Ἀττηνορίδης, ἡϋς τε μέγας τε,
ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβόλακι, μητέρι μήλων·
Κισσῆς τόγ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα
μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον·
αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225

αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας ἔϊσας,
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἑὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει· 230

ὃς ἔα τότ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἐγχοῖς,
Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θάωρηκος ἐνερθεν,

νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χειρὶ πιδήσας· 235
οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμῇ.

καὶ τόγε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρεῖων Ἀγαμέμνων
ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὥστε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
σπάσσαντο· τὸν δ' ἄορι πληγὴ αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240

ὥς ὁ μὲν αὐθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἰδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
πρωτ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,

αἰγας ὁμοῦ καὶ ὄις, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενόριξεν,
βῆ δὲ φέρον ἀν' ὁμίλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
πρεσβυγενὴς Ἀττηνορίδης, κρατερὸν ἅ εἰ πένητος
ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος. 250

στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δονρὶ, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
νύξ' ἐμιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἐνερθεν,
ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δοῦρὸς ἀκωκή.

ρίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255
ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἐγχοῖς.

ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
Homeri Ilias. 14

ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὖτε πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλεῖσσι
 οὔτησε ξυστῶ χαλκῇ, λῦσε δὲ γυῖα·
 τοιοῦτο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἐνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῇ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἰσω.

Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔρχετ' ἑὸν τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
 ὄφρα οἱ αἰὲς ἔτι θερμὸν ἀνῆνοθεν ἔξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα
 ὀξεῖαι δ' ὀδύνη δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσιν ἔκη βέλος ὀξὺ γυναικα,
 δριμύ, τό τε προλεῖσι μογοστόκοι Εἰλεθνυῖαι,
 "Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδίνων ἔχουσαι,
 ὥς ὀξεῖ' ὀδύνη δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 εἰς δῖφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἥχθετο γάρ κη
 ἥῤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 φύλοπιν ἀργαλήην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἰλασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.“

Ὡς ἔφαθ', ἡνιόχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 νῆας ἐπι γλαφυράς· τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτὼρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
 Τρωσὶ τε καὶ Ἀνκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας

„Τρῶες καὶ Ἀνκιοὶ καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἄνδρες ἔσθε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἴκετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰδυὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους

ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.“ 290

Ὡς εἰπὼν ὅτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστων.

ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας

σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν καπρῷ ἢ λέοντι,

ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους

Ἔκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηι. 295

αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,

ἐν δ' ἔπεισ' ὕσμίνῃ ὑπεραίῳ ἴσος ἀέλλῃ,

ἦτε καθαλλομένη Ιοειδέα πόντον ὀρίνει.

Ἔνθα τίνα πρώτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξευάριξεν

Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300

Ἀσάϊον μὲν πρώτα καὶ Αὐτόνοσον καὶ Ὀπίην

καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἦδ' Ἀγέλαον

Αἰσυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.

τοὺς ἄρ' ὅγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα

πληθύν, ὥς ὅποτε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305

ἀργεστὸ Νότιοι, βαθείῃ καίλαπι τύπτων·

πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη

σκαίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·

ὥς ἄρα πυκνὰ καρήαδ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.

Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,

καὶ νῦν κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί, 311

εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς

„Τυδείδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἐλεγχος

ἔσσεται, εἰ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ.“ 315

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης

„ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα

ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς

Τρῶσιν δὴ βάλεται δοῦναι κράτος ἥπερ ἡμῖν.“

Ἦ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε, 320

δοῦρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπανσαν·
 τῷ δ' ἄν' ὄμιλον ἴοντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρῳ
 ἐν κυσὶ θηρευτῇσι μέγα φρονέοντε πέσσητον· 32
 ὥς ὄλεκον Τρωῶας παλινορμένῳ· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα διον.

Ἔνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμον ἀρίστῳ,
 οἷε δύνω Μέροπος Περικασίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκεν 33
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδῶν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Τπειροχον ἐξενάριξεν. 34

Ἔνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἐξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἦρωα κατ' ἰσχύον· οὐδέ οἱ Ἰπποὶ
 ἐγγυὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 34
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ περὶ
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλου ὤλεσε θυμόν.
 Ἐκτωρ δ' ὅζυ νόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοῖς
 κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὀίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, 35
 αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἐγγυὺς ἐόντα

„Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξάμεσθα μένοντες.“

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 36
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφι·
 ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκῷ
 οὐδ' ἔκετο χροῖα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἐκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
στῇ δὲ γυνὴ ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νῦξ ἐκάλυψεν.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὦχετ' ἐρωήν
τῇλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
τόφρ' Ἐκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ' ἐς δίφρον ὀρούσας
ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
δοῦρ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης

„Ἐξ αὖ νῦν ἐφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὃ μέλλεις εὖχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἦ θῆν' σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
εἰ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.“

Ἦ καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξεναρίξεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠὲ κύνόμοιο,
Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξῳ τιταίνετο, ποιμένι λαῶν, 370
στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.

ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφον ἰφθίμοιο
αἰνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκεν 375
καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς,
ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἄμπερὲς ἰὸς
ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἠδὺν γελάσσας
ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα

„Βέβληται, οὐδ' ἄλιον βέλος ἐκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι
νεύατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι. 381
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἷτε σε πεφρίκασι λέοντι· ὥς μηκάδες αἰγες.“

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
„τοξότα, λωβητῆρ, κέρῳ ἀγλαῇ, παρθενοπίπα, 385

εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἂν τοι χαρίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἴοι·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχέαι αὐτως
οὐκ ἀλέγω, ὥσεί με γυνὴ βάλοι ἢ πάς ἄφρων·
κοιτὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάκτιδος οὐ τιθάνοιτο. 390
ἢ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἰ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
ὅξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκῆριον αἷψα τίθησιν·
τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρομοί εἰσι παρειαί,
παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεῦθων
πύθεται, οἶωνοι δὲ περὶ πλέες ἢ γυναικες. 395

Ὡς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθει
ἐλθὼν

ἔστιη πρόσθ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή·
ἔς δόφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ

Οἴσθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ 400
Αργείων παρέμεινε, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν
„ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἶ κ'

φέβωμαι

πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ὀίγιον, αἶ κεν ἁλώω 405
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων·
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γὰρ ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
ὃς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεῶ
ἑστάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἐβλήτ' ἢ τ' ἐβαλ' ἄλλον. 410

Εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἦλυθον ἀσπιστάων,
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες·
ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
σεύονται, ὁ δέ τ' εἰσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415

θήρων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῆσι γένυσσιν,
 ἀμφὶ δέ τ' αἵσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινὸν περ ἔόντα,
 ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δίφιλον ἐσσεύοντο
 Τρῶες. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτην 420
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθευ ἐπάλμενος ὀξείῳ δουρὶ,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἑννομον ἐξενάρειεν.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἵξαντα,
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀροστῶ· 425
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε
 δουρὶ,

αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σῶκοιο.

τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς·
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Ὡς Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων αἵτ' ἠδὲ πόνοιο, 430
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδῃσιν,
 τοιῶδ' ἀνδρὲς κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.“

Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔισθη.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θάρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρεστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἐργαθεν, οὐδέ τ' ἔασει
 Πάλλας Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.

γυνὴ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ οἱ οὔτι βέλος κατὰ καίριον ἦλθεν,
 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν 440

„Α δεῖλ', ἣ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὕλεθρος·
 ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἐπαυσας ἐπὶ Τρῳέσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἤματι τῷδ' ἐσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ θαμέντα
 εὔχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ.“ 445

Ἦ καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποστρέψας ἐβεβήκει,

τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἐλασσειν.
 δοῦπηνεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς
 „ὦ Σῶχ', Ἰππάσου νῆε δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο, 450
 φθῇ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἂ δεῖλ', οὐ μὲν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἶωνοι
 ἄμῃσται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 αὐτὰρ ἐμ', εἰ κε θάνω, κτεριουσί γε δῖοι Ἀχαιοί.“ 455
 Ὡς εἰπὼν Σῶκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δὲ οἱ σπασθέντος ἀνέσσαντο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460
 αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάξετο, αὖτε δ' ἐταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἦϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτὸς,
 τρὶς δ' ἄλιν ἰάχοντος ἀρηϊφίλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἰάντα προσεφώνεεν ἔγγυς ἔοντα
 „Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κολίρανε λαῶν, 465
 ἄμφι μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτή,
 τῷ ἰκέλη ὥσει ἐ βιβάτο μοῦνον ἔοντα
 Τρῶες, ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ.
 ἀλλ' ἵομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 θείδω μὴ τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῳέεσσι μονωθεῖς, 470
 ἐσθλὸς ἔων, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γέννηται.“
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα δῖφιλον· ἄμφι δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ' ὥσει τε δαφνοῖνι θῶες ὄρεσφιν
 ἄμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὄντ' ἐβαλ' ἀνὴρ 475
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἦλυξε πόδεσσιν
 φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γοῖνινατ' ὀρώρη·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε δαμάσσεται ὥκυνς οἰστός,

ᾠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι θαρδάπτουσιν
 ἐν νέμεϊ σκιερῶ· ἐπὶ τε λίῳ ἤγαγε δαίμων 480
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὄγ' ἦρος
 αἰσῶν ᾧ ἔρχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.

Ἄλας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἥντε πύργον, 485
 στῇ δὲ παρεῖξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος Ἀρήϊος ἔξαγ' ὀμίλου
 χειρὸς ἔχων, εἰως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.

Ἄλας δὲ Τρῶεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἱὸν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,
 νῦτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἡδὲ Πυλάρτην. 491
 ὥς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίουδε κάτεισιν
 χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
 πολλὰς δὲ θρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
 ἐσφέρειται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει,
 ὥς ἔρεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Ἄλας, 496
 θαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἴκτωρ
 πεύθειτ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
 ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει 500
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήϊον Ἴδομενῆα.

Ἴκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει, μέρμερα ῥέξων
 ἔρχετ' δ' ἱπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαξε φάλαγγας·
 οὐδ' αὖν πω χάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνικόμοιο, 505
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ἄμυν.
 τῷ ῥα περιδδισαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 μή πως μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 ἀντίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον 510

„ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἱητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων
 [λοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν].“ 511

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιωῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητῆρος·
 μᾶστιξεν δ' ἵππους, τῶ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρίνομένους ἐνόησεν
 ἔκτορι παρβεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Ἔκτορ, νῶτ' μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέμεν Δαναοῖσιν,
 ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμῆξ', ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525

Αἴας δὲ κλονέει Τελαμωνίος· εὖ δέ μιν ἐγνων·
 εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεξοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῇ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.“ 530

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μᾶστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἶοντες
 ῥίμψ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἀντυγες αἱ περὶ δίφρον,
 ὡς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον 536
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἔτο δύναι ὅμιλον
 ἀνδρόμορον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο θουρὸς.
 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν 540
 ἔγχετ' ἑορὴν τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
 Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

[Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾷθ', ὅτ' ἀμείνονι φῶτὶ μάχοιτο.]

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἀλανθ' ὑψίλυγος ἐν φόβον ἔρσεν·
 στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον,
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλου, θηρὶ ἐοικώς, 546
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὥς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἐσσεύαντο· κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροϊῶται,
 οἷτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πίᾱρ ἐλέσθαι 550
 πάννυχοι ἐργήσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκουτες
 ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τάσπε τρεῖ ἐσσόμενός περ·
 ἡῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
 ὥς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦ'ε, πόλλ' ἄεκων· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ὕνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίησατο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δὲ τε παῖδες 560
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
 σπουδῇ δ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὥς τότ' ἐπειτ' Αἶαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱὸν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο. 565
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἱπποδάμων· ὅτ' ἐδὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θεῶς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγνὺ 570
 ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγην ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγνὺ, πάρος χρῶα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χρὸς ἄσαι.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος πυκνινούσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαινωῖ,
 καὶ βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἥπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶταρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς 581
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρύπυλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν δίστῳ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' Ἀλεείνων, 585
 ἥϊσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γερωνῶς
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 στῆτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
 Αἰανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδὲ ἔφημι
 φευξέσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος. ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἰαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.“
 Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίον ἕστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
 στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων. 595
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊαὶ ἵπποι
 ἰδρωῖσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς·
 ἐστήκει γάρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νηϊ, 600
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰωκὰ τε δακρυόεσσαν.
 αἶψα δ' ἐταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπεν,
 φθνεγξάμενος παρὰ νηὸς· ὃ δὲ κλισίῃθην ἀκούσας
 ἐκμολεν ἴσος Ἀρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς 605
 „Τίπτε με κικλήσκες, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἔμετο;“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

„Αἶε Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
νῦν οἶω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
λίσσομένους· χρεῖα γὰρ ἰκάνεται οὐκ ἐτ' ἀνεκτός. 610
ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε δίφιλε, Νέστορ' ἔρειο
ὄντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.

ἦτοι μὲν τάγ' ὀπίσθε Μαχάονι πάντα εἰοικεν
τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἶδον ὄμματα φωτός·
ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμανῖαι.“ 615

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέθεθ' ἑταίρῳ,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μὲν ᾧ ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβοτείρην,
ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620
ἐξ ὀρέων· τοὶ δ' ἰδρῷ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
στάντε ποτὶ πνοιήν παρὰ θιν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
εἰς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.

τοῖσι δὲ τεύχε κυκλιῶ ἑυπλόκαμος Ἐκαμήδῃ,
τὴν ἄρει' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.

ἦ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
καλὴν κυανόπεζαν ἐϋξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
χάλκειον κάναον, ἐπὶ δὲ κρόμνον, ποτῷ ὄψον, 630

ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἄλφειτον ἱεροῦ ἀκτῆν,
πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἰκοθεν ἦν ὁ γεραίος,
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον

χρῦσαι νεμείοντο, δῶα δ' ὑπὸ πυθμῆνες ἦσαν. 635
ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν.

ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν

οἶνω Πραμνεΐω, ἐπὶ δ' αἶγειον κνῆ τυρὸν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν, 64
 πινύμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκείῳ.
 τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μῦθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραῖος ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ, 64
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἰπέ τε μῦθον
 „Οὐχ ἔδος ἐστὶ, γεραῖε διοτρεφεῖς, οὐδέ με πείσει

αἰδοῖος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πνθίσθαι
 ὄντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 65
 γιγνώσκω, ὁρόω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἰμ' Ἀχιλλῆι.
 εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραῖε διοτρεφεῖς, οἷος ἐκεῖνος
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιώσῃτο.“

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ 65
 „τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν.
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήσονται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερὸς Διομήδης, 66
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων·
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷσθῳ]
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἦραγον ἐκ πολέμοιο
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς βῶν Δαναῶν οὐ κήδεαι οὐδ' ἐλεάσει. 66
 ἥ μὲναι εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄρχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; – οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη, 67

ὥς ὁπότε Ἥλαιοις καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπαιροχλίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκεν,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 ἐβλήτ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
 καὶ δ' ἐπεσεν, λαοὶ δὲ περὶ τρεσαν ἀγροῖῳται.
 ληϊδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἴων,
 τόσσα συῶν συβόσεια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηληϊοῦ εἰσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστν· γεγῆθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέφ' πόλεμόνδε κίοντι
 κήρυκες δ' ἐλγαινόν ἄμ' ἡοῖ φαινομένηφιν 685
 τοὺς ἱμεν οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίῃ·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρενον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἤμεν. -
 ἐλθὼν γὰρ ὃ' ἐκάκωσε βίῃ Ἡρακλεΐῃ 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἐκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
 δῶδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἤμεν·
 τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο. -
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. - 695
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶῦ μέγ' οἴων
 εἶλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίῃ,
 τέσσαρες ἀθλόφοροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἐμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀργείας
 κάσχεθε, τον δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.

τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἦδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν
 [δαίτρευσεν, μὴ τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς]. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστυ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἥματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοὶ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολλίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἐτ' ἑόντ', οὐπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
 ἔστι δέ τις Θυρόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη, 711
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτῃ Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφестρατόωντο διαοραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεόους' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἰδμεν πολεμῆτα ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν, 720
 καὶ πεζός περ ἑὼν, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήτος εἰς ἅλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀργήνης, ὅθι μέλαιμεν Ἡῶ διᾶν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 ἐνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἐνδιοὶ ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἐνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἐπειδ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος 731
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. αὐτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες.
 ἀλλὰ σφι προπάραιθε φάνη μέγα ἔργον Ἀρης·

εὔτε γὰρ ἡέλιος φασγάνῳ ὑπερέσχευθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχη, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἐπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μῶνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀνγείλοιο,
 πρεσβυτάτην δὲ θυγάτηρ' εἶχε ξανθήν Ἀγαμέδνην, 740
 ἣ τόσα φάρμακα ἤδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλλον χαλκῇρεϊ δοῦρι,
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἶδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἡγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδᾶς ἔλον οὐδας, ἐμῷ ὑπὸ δοῦρι δαμέντες.
 καὶ νῦν κεν Ἀκτορίωνε Μολλίονε παῖδ' ἀλάπαξαι, 750
 εἰ μὴ σφωε πατήρ εὐρυκρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἥερι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνὰ τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὅφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλκείων ἐνθα κολώνῃ
 κέκληται· ὅθεν αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνῃ.
 ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ' ἀπο Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκείας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον, εἶποτ' ἔον γε μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἥ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὀληται.
 ὦ πέπον, ἥ μὲν σοίγῃ Μενoitιος ᾧδ' ἐπέτελλεν 765
 ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.

νῶϊ δέ τ' ἐνδον ἔοντες, ἐγὼ καὶ ὄϊος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεράροισι ἠκούομεν ὥς ἐπέτελλεν.
 Πηληϊός δ' ἰκόμεσθα δόμους εὐναιεταόνας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα πούλυβότειραν. 770
 ἔνθα δ' ἐπειθ' ἦρωα Μενότιον εὖρομεν ἐνδον
 ἡδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλλῆα. γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρί' ἔκαϊε βοὸς Διὶ τερπικεραυνῷ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 σπένδων αἰθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσιν. 775
 σφῶϊ μὲν ἄμφι βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στήμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλ-
 λεὺς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἐδριάζασθαι ἄνωγεν,
 ξεινία τ' εὖ παρεθήκεν, ἃ τε ξείνοισι θεῖμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος, 780
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὕμῃ ἅμ' ἐπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἡθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδί γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆϊ
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπέροχον ἔμμεναι ἄλλων· 784
 σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενότιος, ἄκτορος υἱός·
 ἔκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σὺ ἐσσι· βίῃ δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἡδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ· 789
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 ταῦτ' εἰποις Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι, αἷ κε πίθεται.
 τίς δ' οἷδ' εἰ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραφασίς ἐστιν ἑταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσιν θεοπροπίην ἀλεείνει
 καὶ τινὰ οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἷ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·

καὶ τοὶ τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
αἱ γὰρ σε τῷ ἱσκόντες ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀργεῖοι νῆες Ἀχαιῶν 800
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
[ὄρεται δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
ᾧσαισθε προτὶ ἄστυ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων.]“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρρινεν,
βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα. 805
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θείοιο

ἔξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχато βωμοί,
ἐνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
διογενὴς Εὐαίμονιδης, κατὰ μηρὸν ὀϊστῶ, 810

σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέειν ἰδρῶς
ᾧμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν κελάρυξε· νόος γὰρ μὲν ἐμπεδος ἦεν.
τὸν δὲ ἰδὼν φῆκτιρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
καὶ ὃ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 815

„Αἰετοὶ, Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ὥς ἄρ' ἐμέλλετε, τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης,
ἄσκειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργεῖτι δημῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲς, διοτρεφεὲς Εὐρύπυλ' ἦρωες,
ἦ ὃ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτόρ' Ἀχαιοί, 820
ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.“

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἡῦδα
„οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερσὶν ὑπο Τρῳάων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεὶ.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀϊστὸν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κεκλινόν

νίξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσει, 830
 ἐσθλὰ, τὰ σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀϊομαι ἔλκος ἔχοντα,
 χρητίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος, 835
 κείσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitιον ἄλκιμος υἱὸς
 „πῶς τ' ἄρ' εἰοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ'
 ἦρως;

ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν· 840
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.“

Ἡ καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἔκτανύσας ἐκ μηροῦ τάνυε μαχαίρῃ
 ὄξυν βέλος περιπενκὲς, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν 845
 νίξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ῥίξαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἐσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἶμα.

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ Μ.

Τ ε ι χ ο ρ α χ ι α .

Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitιον ἄλκιμος υἱὸς
 ἰατ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδού. οὐδ' ἄρ' ἐμελλεν
 τάφρος ἐτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τείχος ὑπερθεῖν

εὐρὺν, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὅφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληῖδα πολλήν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἐμπεδον ἦεν.
 ὅφρα μὲν Ἐκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μῆνι Ἀχιλλεύς 10
 καὶ Πριάμοιο ἄνακτος, ἀπόρρητος πόλις ἔπλεν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἐμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ, 15
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδῖός τε 20
 Γρήνικός τε καὶ Αἰσηπος διός τε Σκάμανδρος
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάργια καὶ τρυφάλεια
 κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐννημαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόδον· ὅε δ' ἄρα Ζεὺς 25
 συνεχὲς, ὅφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θεΐη.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τρῖαιναν
 ἡγρεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελῖα κύμασι πέμπεν
 φιτροῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον, 30
 αὐτὶς δ' ἦλδ' ὄνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμούς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 κὰρ ῥόον, ἥπερ πρόσθεν ἴεν καλλίρροον ὕδωρ.
 Ὡς ἄρ' ἐμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδῆει 35
 τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πυργων

βαλλόμεν' Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
 Ἑκτορα δειδιότες, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·
 αὐτὰρ ὅγ', ὥς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἴσος ἄελλῃ. 40
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσιν
 κάπριος ἥ ἐλῶν στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
 οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίοι ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
 αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ 45
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηρολή δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇτ' εἰκονσι στίχας ἀνδρῶν·
 ὥς Ἑκτωρ ἂν ὅμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἐταίρους,
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι 50
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥηϊδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
 ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55
 ὀξέειν ἡρήρει, τοὺς ἕστασαν νῆες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηῶν ἀνδρῶν ἁλεωρήν.
 ἐνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχον ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίῃ, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσιν. 59
 δῆ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς
 „Ἑκτορ τ' ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἄγροι ἡδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
 ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέῃ περάαν· σκολόπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐσταῖσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἐνθ' οὐπὼς ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεῦσι· στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσσεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέαν ἁλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἰεὶ ἄρῃγειν,

ἢ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ ἀντίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἅπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς·
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται 71
 ἐν νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 οὐκ ἐπ' ἔπειτ' ὅτω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄφορρον προτὶ ἄστν ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες. 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἑκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· ἀντάρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται·“

Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἑκτορι μῦθος ἀπή-
 μων, 80

ἀντίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἡγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἰδον Ἑκτορα διον
 ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν αὐτῷ ἐπὶ τάφρῳ· 85
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

Οἱ μὲν ἅμ' Ἑκτορῷ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἑκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγῆνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἑλένος καὶ Δηϊφοβος θεοειδής,
 οἷε δύο Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἀσιος ἦρως, 95
 Ἀσιος Τρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάς Ἀγχίσαιο,
 Αἰνείας, ἅμα ταῖγε δύο Ἀντήνορος οἷε,

Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσας ἄγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήϊον Ἀστεροπατον·
 οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ
 πάντων.

οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσιν, 105
 βάν ῥ' ἰδυῖς Δαναῶν λεληγμένοι, οὐδ' ἐτ' ἔφαντο
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπικούροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 ἀλλ' οὐχ' Ὀρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
 κῦθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσιν,
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἐμελλε, κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσῶνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔγχεϊ Ἰδομενῆος, ἀγανοῦ Δευκαλίδας.

εἶσαντο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσσονται σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τι ν' ἐταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σωώσκειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰδυῖς φρουρέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι,
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου νῆα, κρατερόν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντήα, βροτολοίγῳ ἴσον Ἀρηϊ. 130

τῷ μὲν ἄρα προπάρουθε πυλάων ὑψηλάων
 ἔστασαν ὥς ὅτε τε θρύες οὔρεσιν ὑψικάρῃνοι,
 αἵτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑέτον ἥματα πάντα,
 ῥίξῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυταί·
 ὥς ἄρα τῷ χεῖρεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδ' ἐφέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμητον, βόας αὔας
 ὑψὸς ἀνασχόμενοι, ἔκιοι μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θώονά τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὦρνυον ἐνδον εόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο λαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τῷ αἰξάντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
 ἀγροτέροισι σύεσσι ἐοικότε, τῷτ' ἐν ὄρεσιν
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἰσσοῦντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δὲ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται· 150
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαινὺνός
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χειρμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155
 νηῶν τ' ὠκυνόρων. νιφάδες δ' ὥς πίπτον ἐραξε,
 ἅστ' ἄνεμος ξαῖς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
 ταρφείας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν
 ἡδὲ καὶ ἐκ Τρῳάων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὐοῦ ἀὔτευν 160
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δῆ ῥα τότε ὤμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγητο μηρῷ

Ἄσιος Τρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἤνθα
 „Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἱ δ', ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ μέλισσαι
 οἰκία ποιήσονται ὁδῶ ἐπὶ παιπαλοέσση,
 οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων, 170
 ὥς οἱ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὴ ἐόντε
 χάσσασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ ἁλῶναι.“

Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων
 Ἐκτῶρι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

[Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσι·
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι. 176
 πάντῃ γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
 λάλινον· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
 νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχέιατο θυμὸν
 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάροθοι ἦσαν. 180
 σὺν δ' ἔβαλον Λαλῖθαι πόλεμον καὶ δημοτήτα.]

Ἐνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς, κρατερός Πολυπόλτης,
 δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 185
 ἔνδον ἅπας πεπάλαντο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενόριξεν.
 υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὅξος Ἄρης,
 Ἰππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
 αὐτὶς δ' ἐκ κολεοῦ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ 190
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαῖξας δὲ ὁμίλου,
 πληξ' αὐτοσχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδεῖ ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

"Ὀφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195
 τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κοῦροι ἔποντο,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
 οἱ δ' ἔτι μερμηρίζον ἐφροστώτες παρὰ τάφρῳ.
 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν, 200
 αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 φοιννήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
 ζῶν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὕτω λήθετο χάρμης.
 κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρὴν
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε 205
 ἀλγήςσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ,
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἰδὼν αἰόλον ὄφιν
 κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγίοχοιο.
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς
 „Ἑκτορ, αἶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσιν 211
 ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν
 δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
 νῦν δ' αὐτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215
 μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 ὦδὲ γὰρ ἐκτελέεσθαι ὕιομαι, εἰ ἐτέον γε
 Τρῶσιν ὅδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 φοιννήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220
 ζῶν· ἀφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.
 ὥς ἡμεῖς, εἰπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρα ναῦσιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γὰρ Τρῶων καταλείβομεν, οὓς κεν Ἀχαιοί

χαλκῷ δηώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ᾧ δέ κ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπους, ὃς σάφα θυμῷ
 εἰδείη τεράων καὶ οἱ πειθοίαιτο λαοί.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος
 Ἔκτωρ 230
 „Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγο-
 ρεύεις·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθῆσθαι 235
 βουλέων, ἅστε μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
 τὴν η' οἶωνοῖσι τανυπτερόγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὔτι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
 εἰτ' ἐπὶ δεξιῇ ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἡελιόν τε,
 εἰτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα. 240
 ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἰς οἶωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτήτα;
 εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινώμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδῆτος οὐδὲ μαχῆμων.
 εἰ δὲ σὺ δηϊοτήτως ἀφῆξαι, ἥέ τιν' ἄλλον
 παρφαμένος ἐπέεσσιν ἀπατρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπαῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.“ 250

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κοίτην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον, Τρῳαῖν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὅπαζεν. 255
 τοῦπερ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἦδὲ βίηφιν

ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν περὶ ῥήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν, καὶ ἔρειπον ἐπ' ἀλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλειον, ὥς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων. 260
 τὰς οἶγ' ἀνέρουν, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἷγε ὕνοισι βοῶν φράξαντες ἐπ' ἀλξεις
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηλοὺς ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.

Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιῶντ' ἐπὶ πύργων 265
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσιν
 νεῖκεον, ὅτινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔσχορος ὅς τε μεσήμες
 ὅς τε χειριότερος, ἐπεὶ οὐπῶ πάντες ὁμοιοὶ 270
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πού γινυώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετράφθῃ προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
 ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 αἰ κε Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
 νεῖκος ἀπωσαμένους δηλοὺς προτὶ ἄστρ' ἰεσθαι.“

Ὡς τῷγε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥστε νιφάδες χιόνος πλπτῶσι θαμειαὶ
 ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
 νιφέμεν, ἀνδρώποισι πιφασκόμενος τὰ ἅ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὅφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρῶνας ἄκρους
 καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς κέχνται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
 ἐλλύεται καθύπερθε, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
 αἰ μὲν ἄρ' ἐς Τρώας, αἰ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς.

βαλλομένων· τὸ δὲ τείχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.

Οὐδ' αὖ πω τότε γε Τρῶες καὶ παῖδιμος Ἔκτωρ 290

τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἐὼν Σαρπηθόνα μητίετα Ζεὺς
ᾤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὥς βουσὶν ἐλιξιν.

αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντος ἔειπεν,
καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295

ἤλασεν, ἐντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειᾶς
χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·

τὴν ἄρ' ὅγε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
βῆ ῥ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ὅστ' ἐπιδεινὴς
δηρὸν ἐη κρειῶν, κέλεται δὲ ἑ θυμὸς ἀγῆνωρ. 300

μήλων πειρήσονται καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
εἴπερ γάρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφι βῶτορας ἀνδρας

σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
οὗ ῥά τ' ἀπείρητος μέμونه σταθμοῖο δίεςθαι,

ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἡ ἥρπαξε μετάλμενος, ἥε καὶ αὐτὸς 305
ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἀκοντι·

ὥς ῥα τότε ἀντίθεον Σαρπηθόνα θυμὸς ἀνῆκεν
τείχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.

αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἱππολόχοιο

„Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα. 310

ἔδρη τε κρέασίν τ' ἡδὲ πλείους δεπάεσσιν

ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσορώσων;

καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
καλὸν φνταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.

τῷ νῦν χορὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας 315

ἑστάμεν ἡδὲ μάχης καυστελέης ἀντιβολῆσαι,

ὄφρα τις ᾧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων

οὐ μὰν ἀκληεῖς Λυκίην κᾶτα κοιρανέουσιν

ἡμετέροι βασιλῆες, ἐδουσί τε πλοῖνα μῆλα

οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιθεά· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320

ἔσθλῃ, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.
 ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τὸνδε φυγόντε
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
 ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν. 325
 νῦν δ' - ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
 μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φρυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι
 ἱομεν, ἥε τω εὖχος ὀρέξομεν, ἥε τις ἡμῖν.“

Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπλῆσεν.
 τῷ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330

Τοὺς δὲ ἰδὼν ὄργισ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
 πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἰ τιν' ἰδοίτο
 ἡγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 ἐς δ' ἐνόησ' Αἰαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω, 335
 ἔσταότας, Τευκρόν τε, νέον κλισίῃθην ἰόντα,
 ἐγγύθειν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχματο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς
 ἰστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν. 341
 αἶψα δ' ἐπ' Αἰαντα προῖει κήρυκα Θωάτην·

„Ἐρχεο, δῖε Θωῶτα, θέων Αἰαντα κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος. 345
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἄγροι, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κείθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ ὅλος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἰας,
 καὶ οἱ Τευκρος ἅμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.“ 250

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπλῆσεν ἀκούσας,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τείχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσηυδα
 „Αἰαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἡνώγει Πετεῶο διωτρεφέος φίλος υἱὸς 355
 κεῖσ' ἴμεν, ὅφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσῃτον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἴη, ἐπεὶ τάχα κείδι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν Ἀυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
 λαχρηῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὕσμινας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄφρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.“
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπείθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 365
 „Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερός Ἀυκομή-
 δης,
 ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἱφί μάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶα πολέμοιο.
 αἰψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπήν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 εὐτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες, - ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο -
 οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι, 375
 ἱφθιμοὶ Ἀυκίων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' αὐτῇ.
 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Σαρπηδόντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
 μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς 380
 κείτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδὲ κέ μιν ῥέα
 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρω, ἔχοι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δ' ἄρ' ὑφ' ὅθεν ἐμβαλ' αἶερας,

θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστέ' ἄραξεν
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ἐοικώς 385
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστέα θυμός.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν πατὴρ Ἰππολόχοιο,
 ἰῶ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἧ δ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθὼν, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν 390
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόφτ' ἐπέεσσιν.
 Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπίοντος,
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
 ἀλλ' ὅγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ
 προηγῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. 396
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἔλχ', ἧ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερὲς, αὐτὰρ ὑπερθεν
 τείχεος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὑμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰῶ 400
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινὸν
 ἄσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνεν
 παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησι δαμείη·
 Αἴας δ' ἄσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
 ἦλυθεν ἐγγεή, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλιος· οὐδ' ὅγε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν

„ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι, 410
 μούνω ρηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
 Ἄργειοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415

τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνεται ἔργον·
 οὔτε γὰρ ἱπθίμοι Ἀνκίοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δανσοὶ Ἀνκίους ἐδύναντο
 τείχεος ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420
 ἄλλ' ὥστ' ἄμφ' οὔροισι δὴν' ἀνέρε θεριάσθον,
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἄρουρῃ,
 ὥτ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἰσῆς,
 ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλλεες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 δῆουν ἀλλήλων ἄμφι στηθεσσι βοείας 425
 ἀσπίδας εὐκύνκλους λαισήλα τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροῶα νηλεὲ χαλκῷ,
 ἡμὲν ὅτεφ στρεφθέντι μετὰφρενα γυμνωθείη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλλεες αἵματι φωτῶν 430
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον ὥστε ταλάντα γυνὴ χερυήτις ἀληθῆς,
 ἦτε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἰριον ἄμφος ἀνέλκει
 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται· 435
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον ἔκτορι δῶκεν
 Πριυμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γερωνῶς
 „Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίτετε θεσπιδαῆς πῦρ.“ 441
 „Ὡς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δοῦρατ' ἔχοντες,
 ἔκτωρ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρειν, ὃς δα πυλάων 445
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχὺς, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 ὀξὺς ἐην· τὸν δ' οὐ κε δὴν' ἀνέρε δῆμου ἀρίστω

ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσεται,
 οἶοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 [τόν οἱ ἐλαφρόν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.]
 ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶδς 451
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπέλγει,
 ὥς Ἑκτωρ ἰδυὺς στανίδων φέρε λᾶαν αἰείρας,
 αἷ ῥα πύλας εἰδυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας ὑψηλὰς· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὀχῆες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανυρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἰσὼ
 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ'
 ὀχῆες 460

ἐσχεθέτην, στανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἑκτωρ
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χοῦ, δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῦρ' ἔχεν. οὐ κέν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὄμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίσταος ἐτύχθη.

H. E. ...
 (Handwritten signature and library stamp)

Αρχαίας Τουμπεδαί
Αντώνιος Αρχ. Τουμπεδαί

Iurisprudenz, antelast, reliquae	8.75
ed. <i>Huscke</i> , Editio IV.	8.75
Indices ed. <i>Fabricius</i>	1.80
Suppl. Bruchstücke a. Schriften	
rom. Juristen. Von <i>Huscke</i>	—75
Justiniani inst. ed. <i>Huscke</i>	1.—
Novellae ed. <i>Zacharias</i> . 2 voll.	10.50
Iustinus ed. <i>Jesp.</i> Editio maior	2.70
Editio minor	—80
Iovenalis ed. <i>Hermann</i>	—45
Livius ed. <i>Weissenborn</i> . 6 voll.	6.—
Vol. I—III auch in Heften	—60
Vol. I para I lib. I—III	
para II lib. IV—VI	
Vol. II para I lib. VII—X	
para II lib. XXI—XXIII	
Vol. III para I lib. XXIV—XXVI	
Ferner einzeln: lib. I et II.	—45
Lucian ed. <i>Jacobitz</i> . 3 voll.	6.30
Auch in 6 partes, à para	1.05
Lucretius ed. <i>Bernays</i>	1.50
Lycophron ed. <i>Kinkel</i>	1.80
Lycurgus ed. <i>Scheibe</i>	—60
Lydus ed. <i>Wachsmuth</i>	2.70
Lysias ed. <i>Scheibe</i>	1.20
Macrobius ed. <i>Eyssenhardt</i>	5.40
Manethon ed. <i>Koechy</i>	1.50
Martialis ed. <i>Schneidewin</i>	1.50
Martianus Capella ed. <i>Eyssenhardt</i>	4.50
Maximus et Ammon. ed. <i>Ludwich</i>	1.80
Metrologici script. ed. <i>Hultsch</i> .	
2 voll.	5.10
Muretus ed. <i>Frey</i> . Vol. I et II.	2.40
Nicephori opuscula historica ed.	
<i>de Boor</i> .	3.50
Nicomachus ed. <i>Hoeke</i>	1.80
Nennus ed. <i>Koechy</i> . 2 voll.	4.50
paraphrasis ed. <i>Schneider</i>	4.50
Onokander ed. <i>Koechy</i>	1.20
Ovidii opera ed. <i>Merkel</i> . 3 voll.	2.90
tristia	—45
fasti	—60
met. delectus ed. <i>Merkel</i>	—80
Panegyrici latini XII ed. <i>Bachrens</i>	3.80
Pausanias ed. <i>Schubart</i> . 2 voll.	3.60
Peristis ed. <i>Hermann</i>	—80
Phaedrus ed. <i>Müller</i>	—80
Philostratus ed. <i>Kapfer</i> . 2 voll.	8.25
Pindarus ed. <i>Christ</i>	1.—
Plato ed. <i>Hermann</i> . 6 voll.	10.50
[Auch in 15 einzelnen Heften.]	
Plautus ed. <i>Fleckeisen</i> . Vol. I. II	2.70
einzelne Stücke	—45
Plini epistolae ed. <i>Kell</i>	1.20
natur. historia ed. <i>Jen.</i> 6 voll.	12.20
Plinius et Gargillius Mart. ed. <i>Rose</i>	2.70
Plotinus ed. <i>Kirchoff</i> . 2 voll.	6.—
Plutarchus ed. <i>Sintenis</i> . 5 voll.	8.40
[Auch in 14 einzelnen Heften.]	
moralia ed. <i>Hercher</i> . Vol. I	1.80
Poetae latini min. ed. <i>Bachrens</i> .	
Vol. I—IV	11.20
Polemon ed. <i>Hinck</i>	1.—
Polynaenus ed. <i>Wafflin</i>	4.50
Polybius ed. <i>Dindorf</i> . 4 voll.	11.70

Pomponii Melae de chorographia	1.20
libri tres rec. <i>Frick</i>	1.20
Porphyron ed. <i>Meyer</i>	4.20
Porphyrius ed. <i>Nauck</i>	1.80
Proclus ed. <i>Friedlein</i>	6.75
Propertius ed. <i>Müller</i>	—60
Quintilian ed. <i>Bonnell</i> . 2 voll.	2.40
lib. X ed. <i>Halm</i>	—30
Quintus Smyrnaeus ed. <i>Koechy</i>	1.50
Rerum naturalium script. Graeci	
ed. <i>Keller</i> . Vol. I	2.70
Rhetores Graeci ed. <i>Spengel</i> . 3 voll.	9.—
Ruhnkenii elogiam Hemsterhuall	
ed. <i>Frey</i>	—45
Rutilius Namatianus ed. <i>Müller</i>	—75
Sallustius ed. <i>Dietrich</i> . Ed. IV	—45
Script. histor. Augustae . 2 voll.	5.10
Script. metrici Graeci ed. <i>Westphal</i> .	
Vol. I	5.70
Seneca ed. <i>Hanse</i> . 3 voll.	7.80
tragediae ed. <i>Peiper et Richter</i>	4.50
Seneca rhetor ed. <i>Kiefelring</i>	4.50
Simeon Sethus ed. <i>Langkavel</i>	1.80
Sophocles ed. <i>Dindorf</i> . Ed. V.	1.60
einzelne Stücke	—30
Soranus ed. <i>Ross</i>	4.80
Statius ed. <i>Quack</i> . 2 voll.	3.80
Vol. I Silvae ed. <i>Bachrens</i>	1.80
Vol. II Fasc. I Achilleis ed.	
<i>Kohlmann</i>	—75
Stobaei florilegium ed. <i>Mainke</i> .	
4 voll.	9.60
Stobaei eclogae ed. <i>Mainke</i> . 2 voll.	6.—
Strabo ed. <i>Mainke</i> . 3 voll.	6.—
Suetonius ed. <i>Roth</i>	1.50
Tacitus ed. <i>Halm</i> . 2 voll.	2.40
Germania, Agricola et	
dialogus ed. <i>Halm</i>	—45
Terentius ed. <i>Fleckeisen</i>	1.20
Testamentum novum, Graeco ed.	
<i>Bullmann</i>	2.25
Thomastius ed. <i>Spengel</i> . 2 voll.	8.—
Theodorus Prodromus ed. <i>Hercher</i>	—50
Theon Smyrnaeus ed. <i>Hüller</i>	3.—
Theophrastus ed. <i>Wimmer</i> . 3 voll.	6.60
Theophrasti char. ed. <i>Fofs</i>	1.20
Thucydides ed. <i>Boehme</i> . 2 voll.	2.40
Tibullus ed. <i>Müller</i>	—30
Ulpian ed. <i>Huscke</i> . Ed. II.	—75
Valerius Flaccus ed. <i>Bachrens</i>	1.50
Valerius Maximus ed. <i>Halm</i>	3.75
Vegetius ed. <i>Long</i>	3.—
Velleius Paterculus ed. <i>Haase</i>	—60
ed. <i>Halm</i>	1.—
Vergili opera ed. <i>Ribbeck</i>	1.35
Bucolica et Georgica	—45
Aeneis	—20
Xenophontis expeditio ed. <i>Hug</i> .	—75
Ed. maior	1.20
ed. <i>Dindorf</i>	—75
historia Gr. ed. <i>Dindorf</i>	—20
institutio Cyri	—20
commentarii	—45
scripta minora	—20
Zonaras ed. <i>Dindorf</i> . 6 voll.	19.50

Schul-Wörter der Klassen in Sprachen

im Verlage von

B. G. Teubner in Leipzig.

Griechisches Schulwörterbuch. 2 Bände. gr. Lex.-8. geh.

I. Griechisch-Deutsch. Von G. E. Benseler. 7. Aufl. Von G. Autenrieth. 1882. geh. 6 M. 75 S.

II. Deutsch-Griechisch. Von K. Schenkl. 3. Aufl. 1878. geh. 9 M.

Lateinisches Schulwörterbuch. Von F. A. Heinichen.

2 Bde. gr. Lex.-8. geh.

I. Lateinisch-Deutsch. 4. Aufl. Von Dr. A. Draeger. 1881. 6 M.

II. Deutsch-Lateinisch. 3. Aufl. 1877. 5 M.

Spezial-Wörterbücher.

Wörterbuch zu den Homerischen Gedichten. Für den Schulgebrauch bearbeitet von Georg Autenrieth. Mit vielen Holzschnitten und drei Karten. Dritte umgearbeitete Aufl. gr. 8. 1881. geh. 3 M.

Wörterbuch zu Xenophon's Anabasis. Von F. Vollbrecht. Mit 75 Holzschnitten, 8 lith. Tafeln und 1 Karte. 4. Aufl. gr. 8. 1880. geh. 1 M. 80 S.

Schulwörterbuch zu C. J. Cäsar mit besonderer Berücksichtigung der Phraseologie von Dr. H. Ebeling. Zweite Auflage, bearbeitet von Dr. A. Draeger, Director des Gymnasiums zu Aurich. gr. 8. geh. 1 M.

Wörterbuch zu den Lebensbeschreibungen des Cornelius Nepos. Für den Schulgebrauch herausgegeben von G. Haacke. 7. Aufl. 8. 1882. geh. 1 M. Mit dem Texte des Nepos 1 M. 20 S.

Wörterbuch zu Ovid's Metamorphosen. Von J. Siebelis. Dritte Auflage, besorgt von Fr. Polle. gr. 8. 1879. geh. 2 M. 70 S.

Wörterbuch zu den Fabeln des Phädrus. Für den Schulgebrauch herausgegeben von A. Schaubach. 2. Aufl. 8. 1877. geh. 60 S. Mit dem Text des Phädrus 90 S.

Wörterbuch zu Siebelis' tirocinium poeticum. Von A. Schaubach. 6. Aufl. gr. 8. 1882. geh. 45 S.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας